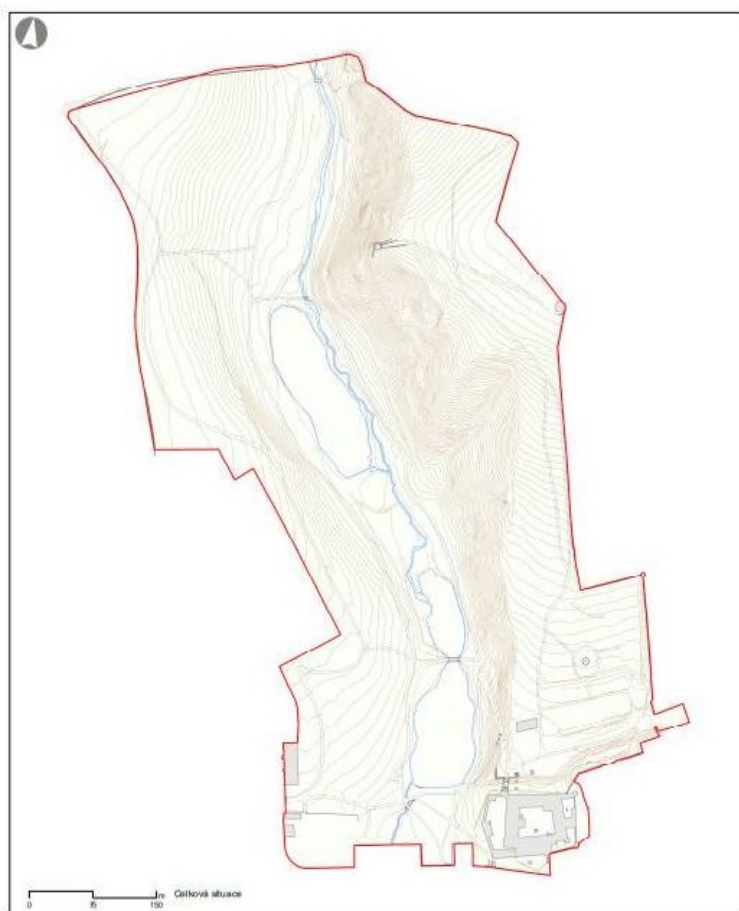

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ ODBORNÉ PRACOVISŤE
V PLZNI

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS SHZ HORŠOVSKÝ TÝN

**PROSTOROVÁ IDENTIFIKACE ARCHEOLOGICKÝCH VÝZKUMŮ A
DALŠÍCH TERÉNNÍCH ZÁSAHŮ V AREÁLU SHZ HORŠOVSKÝ TÝN
V LETECH 1984 - 2021**

**MGR. LINDA FOSTER
MGR. LENKA KRUŠINOVÁ
MGR. ŽANETA SEDLÁKOVÁ**

2023

Specializovaná mapa s odborným obsahem Archeologický atlas SHZ Horšovský Týn vznikla v rámci výzkumného cíle „Archeologie“, výzkumného okruhu 1.2 „Průzkum a vyhodnocení archeologického potenciálu vybraných památkových území a objektů ČR - archeologické atlasy dokumentačních bodů“ financovaného z podpory na dlouhodobý koncepční rozvoj výzkumné organizace (DKRVO). Zpracování od roku 2020, rok uplatnění 2023.

Tato práce, která vznikla tvůrčím zpracováním výsledků záchranných archeologických výzkumů, je chráněna autorským právem podle zákona 121/2000 Sb. Ve smyslu tohoto zákona jsou chráněny i jednotlivé části této práce jako např. náčrty, plány apod. Části práce nebo práci celou lze uveřejnit pouze se svolením autorů.

Složení pracovního týmu:

Mgr. Linda Foster (archeolog NPÚ ÚOP v Plzni)

Mgr. L. Krušinová (MŠMT Praha, archeolog)

Mgr. Žaneta Sedláková (zpracování v GIS, soukromý sektor)

Spolupráce:

Mgr. Marcela Waldmannová (archeolog NPÚ ÚOP v Plzni)

V Plzni 15. 6. 2023

Obsah

I. Textová část

1. Úvod.....	2
1.1. Prostorové vymezení.....	3
1.2. Stručná historie.....	3
1.3. Stavební vývoj hradu a zámku.....	4
1.4. Historie archeologických výzkumů.....	6
1.5. Archeologicky hodnotné terény	7
1.6. Stratigrafie do 13. století.....	8
1.7. Výsledky archeologických výzkumů	9
2. Archeologický atlas - definice, metoda a cíl	13
2.1. Katalog zásahů.....	15
2.2. Specializovaná mapa	16
3. Soupis pramenů a literatury	18
4. Seznam příloh	22

II. Katalog zásahů s anotacemi 1- 68 v rámci 22 akcí v letech 1984-2021

III. Grafická část – mapy a přílohy dle seznamu na s. 21

CD-R:

- vektorová data digitální verze mapy ve formátu souborové geodatabáze (*.gdb) a mapového projektu (*.mxd)
- *Archeologický atlas SHZ Horšovský Týn ve formátu .pdf*

1. Úvod

Archeologické atlasy vznikly z dlouhodobé potřeby prostorově vyjádřit výčet archeologických výzkumů či významných zemních zásahů na památkových objektech ve správě Národního památkového ústavu v Plzeňském kraji, na nichž výzkumy zpravidla zajišťuje archeologické oddělení plzeňského územního odborného pracoviště NPÚ. Atlas SHZ Horšovský Týn byl zpracován v rámci dílčího cíle I.2 Průzkum a vyhodnocení archeologického potenciálu vybraných památkových areálů a území ČR se zřetelem k památkovým objektům ve správě NPÚ výzkumné oblasti I Archeologie, financované Ministerstvem kultury z podpory na dlouhodobý koncepční rozvoj výzkumné organizace (IP DKRVO). Doplnuje již řadu zpracovaných atlasů: Archeologický atlas NKP kláštera Kladruby (Sedláková - Foster 2020), Archeologický atlas NKP kláštera Plasy (Waldmannová – Sedláková - Foster 2017), Archeologický atlas SH Velhartice (Waldmannová – Sedláková 2017), Archeologický atlas hradu Gutštejn (Sokol – Sedláková 2015), Archeologický atlas NKP zříceniny hradu Přimda (Sokol – Sedláková 2014) a Archeologický atlas SH Švihov (Foster – Sedláková 2013).

Cílem Archeologického atlasu SHZ Horšovský Týn je sjednotit informace o archeologických zásazích v celém areálu NKP. Archeologické výzkumy zde zajišťovala jedna instituce, a to památkový ústav.¹ V počátcích se na výzkumech KSSPPOP podílel i Archeologický ústav AV ČR Praha (80. léta 20. století). Celkem bylo v letech 1984 - 2021 podchyceno 68 zásahů ve 22 akcích. Výzkumy do roku 2001 nebyly dosud zpracovány do formy nálezové zprávy, nebyla znázorněna jejich poloha v celkovém plánu areálu a výsledky nebyly souhrnně vyhodnoceny. Až v průběhu zpracování tohoto Atlasu se podařilo pořídit skeny originální dokumentace, dosud uložené u vedoucí těchto výzkumů. Nálezy z této etapy jsou deponovány v depozitáři Západočeského muzea ve Zbiroze na Švabíně a v rámci práce na Atlasu byl pořízen jejich orientační seznam. Pro účely Atlasu zpracovala a osobně revidovala podklady k výzkumům do roku 2001 jejich vedoucí, Lenka Krušinová.

Po roce 2001 pokračoval v záchranných archeologických výzkumech Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni (dále jen NPÚ). Na výzkumech se podílely Mgr. Eva Kamenická, Mgr. Linda Foster (roz. Čiháková) a Mgr. Marcela Waldmannová (Lodrová), Mgr. Petr Sokol a Mgr. Tomáš Wizovský. Terénní dokumentace k těmto výzkumům i nálezové zprávy jsou uloženy v oddělení archeologie NPÚ ÚOP Plzeň, včetně fotografií

¹ Název této instituce měl historický vývoj: do roku 1990 to bylo Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni (KSSPPOP), do roku 2002 Památkový ústav (PÚ), dále Státní památkový ústav (SPÚ) a od roku 2003 Národní památkový ústav (NPÚ).

s negativy. Nálezy se nachází v příručním depozitáři v Plzni, Prešovská 7. Lidské kosti ze zásahu 26 zůstaly po antropologické analýze v Národním muzeu.

Všechny archeologické výzkumy byly vedeny jako záchranné, vyvolané stavebními akcemi, vyjma zásahu 09, který v roce 1986 inicioval Archeologický ústav AV ČR Praha.²

1.1. Prostorové vymezení

Atlas poskytuje přehled o archeologických zásazích v celém areálu státního hradu, zámku i v zámeckém parku. Areál je vymezen hranicemi národní kulturní památky zámek Horšovský Týn s rejstříkovým číslem 197, a s rejstříkovým číslem kulturní památky ÚSKP 18965/4-2075. Mohutný renesanční zámek stojí na jihu nevýrazné ostrožny. Tvoří dominantu náměstí a městečka. Ze severu přiléhá za hradním příkopem rozlehlý park s dalšími nemovitostmi chráněného areálu: vdovský dům čp. 22, míčovna čp. 42, sýpka čp. 129, vyhlídkový pavilon – glorieta („hláska“), loreta. Jihozápadní okraj parku v údolní nivě Křakovského potoka vyplňuje areál zámeckého zahradnictví s oranžerií v místě někdejšího dvora.³

1.2. Stručná historie

Osídlení ostrožny je archeologickými nálezy doloženo od pravěku. V raném středověku existovala v ploše obou nádvoří dřevěná zástavba, datovaná dle zlomků keramiky v příslušných vrstvách se zahloubenými objekty do 10. – 11. století. Ve 12. století zde stával biskupský dvorec s lehčím dřevěným opevněním (otýněním) a kostelem, u kterého se pohřbívalo. Po polovině 13. století jej vystřídal monumentální kamenný biskupský hrad opevněný hradbami a čtyřmi hranolovými věžemi, popisovaný jako kastel středoevropského typu. Po polovině 14. století byl hrad upravován za arcibiskupů Arnošta z Pardubic a Jana z Jenštejna. Útokům husitů na hrad i město se hrad ubránil pod vedením purkrabího Zdeňka z Drštky, který se roku 1421(6?) stal i prvním šlechtickým majitelem původně biskupského hradu. V držení tohoto rodu bylo panství až do roku 1530. V roce 1535 jej získali Lobkovicové. Dne 13. 4. 1547 postihl město i hrad požár. Po požáru Jan Ml. z Lobkovic nechal přestavět hrad na výstavný renesanční zámek. Po polovině 16. stol. budoval Kryštof z Lobkovic část vnějšího opevnění zámku a purkrabství na západním nádvoří; v zámeckém parku loretu a vdovský dům. Míčovna a glorieta zvaný „hláska“ vznikly dle datování pomocí

² Viz žádost ředitele ARÚ M. Ríchtra, iniciovaná T. Durdíkem. Korespondence uložená ve spisovém archivu NPÚ ÚOP v Plzni, šanon Horšovský Týn – zámek, složka archeologické výzkumy.

³ Údaje jsou převzaty z evidenčního systému Památkový katalog [online]. Praha, Národní památkový ústav, [cit. 9. 6. 2023.]. Dostupné z WWW: <https://www.pamatkovykatalog.cz/zamek-horsovsky-tyin-16267666>.

dendrochronologie až v prvním desetiletí 17. století, tedy za Viléma z Lobkovic (Beránek, 2018, 533). Po třicetileté válce získal zámek Maxmilián Trautmannsdorf. V roce 1945 byl majetek Trautmannsdorfů zkonfiskován státem.⁴

1.3. Stavební vývoj hradu a zámku

Souhrnné SHP bylo zpracováno v roce 1967 pasportem SÚRPMO (Heroutová, Holanová, Líbal 1967). Aktualizaci SHP celého areálu se od roku 2015 věnují Mgr. Ing. Jan Beránek, Ph.D. a Lucie Beránková ve spolupráci s archivářem Mgr. Františkem Išou (všichni NPÚ GnŘ). Pomocí dendrochronologie se podařilo datovat posloupnost přestaveb zámeckého areálu od doby renesance po 20. století (Beránek, 2018, s. 530, obr. 1). Poznání vybraných částí areálu doplnil podrobnými stavebně historickými průzkumy Ing. J. Anderle (Anderle 2006 - 2011). Shrnutí stavebně historického vývoje se závěry vycházejícími z archeologických výzkumů je publikováno v Encyklopedii českých hradů (Durdík 2000, s. 169).

Ostrožna byla osídlena už v pravěku. V raném středověku byla ostrožna opevněna dřevěným ohražením snad s valem (viz zásah 09; Durdík T. - Krušinová L. 1986, 137). Osídlení je datováno dle zlomků keramiky do doby mladohradištní (10.? – 12. století) a zanechalo po sobě zahloubené objekty. Zástavba opevněného (otýněného) dvorce byla převážně dřevěná. Patřila k ní stavba z dřevěných sloupů, doložená kůlovými jámami o průměru ca 40 cm, které kopírovaly vnější jižní i západní obvod JZ nárožní věže, resp. opěráku u ní (zásahy 22, 23, 39). V jihovýchodním rohu nádvoří snad již asi od počátku 12. století fungoval kostel, u něhož se pohřbívalo. Pohřebiště je doloženo třemi hroby v JV koutu nádvoří a neanatomicky uloženými lidskými kostmi v jižním parkánu (zásahy 12, 26). Hrobová jáma (zásah 34) v JV koutu nádvoří, v jejíž výplni byly 2 zlomky keramiky mladohradištní a 3 ze 13. století, zasahovala podélně pod základy severní zdi lodi kostela (tj. jižní nádvorní stěna), zděnými v úrovni pod terénem z žulových kvádrů. Existence pohřebiště tedy předcházela kamenné fázi kostela se základem z žulových kvádrů. Kamenný kostel měla pravoúhlý závěr a dle dochovaných zbytků ohořelá omítka s rytým kvádrováním na západní stěně a okénka v jižní stěně vznikl v době románské. Kdy k tomu došlo, nevíme. Předpokládá se konec 12. století (Anderle 2007b) nebo jeho polovina (Krušinová 2007). Po výstavbě kamenné románské stavby bylo zřejmě pohřbívání ukončeno (na nádvoří je jen jedna vrstva hrobů). Na západě byla ke kostelu připojena zřejmě profánní přístavba, propojená v patře dnes zazděným vchodem s tribunou. V období rané gotiky byly do románského kostela s pravoúhlým závěrem dodatečně vsazeny architektonické detaily

⁴ viz poznámka 2, upraveno.

datované přibližně do 40. let 13. století. Dnešní podoba této tzv. starší kaple je tedy výsledkem přestaveb v 1. polovině 13. století a mladších. Na základě analogií předpokládá J. Anderle propojení románského kostela s navazujícím palácem na místě dnešního jižního křídla (Anderle J. 2006 – 2007). Tato část mohla být převážně dřevěná. Silně propálené vrstvy pod nádvořím v západní polovině jižních arkád svědčí o zániku staveb požárem, znatelným i na zbytcích kvádřované omítky na vnějším líci západní zdi kostela, a datovaným snad do 10. - 30. let 13. století.

Okolo či po polovině 13. století následovala stavba biskupského hradu s tzv. mladší kaplí v dnešním západním křídle (Durdík, 2000, s. 167). Dokončení je uváděno mezi léty 1260 – 1270. Kaple patří k nejpozoruhodnějším prostorům středoevropské rané gotiky. Spojení jednotlivých úrovní a prostor paláce umožňoval komplikovaný systém početných schodišť v síle zdi. Protože funkci obvodového opevnění stále ještě plnilo valové ohrazení staršího dvorce, mohla hlavní obvodová hradba vymezující lichoběžníkový areál hradu vzniknout až ve třetí fázi výstavby. V první fázi vzniklo západní křídlo s JZ věží, ve 2. fázi přistavěna věž SZ a JV. Předpokládaná věž v SV nároží, doplňující půdorys v období mladšího vrcholného středověku do podoby kastelu se čtyřmi nárožními pravoúhlými věžemi, je zaniklá a zatím nebyla přesvědčivě doložena. Staré opevnění se stalo parkánem nového hradu. Hlavní palácové křídlo zaujalo západní stranu, další křídlo doložily archeologické výzkumy i na východní straně. Do parkánu se vcházelo z náměstí přilehlého města na JV straně. Příchozí musel nejspíše po jižní straně obejít vnitřní hrad, aby mohl do západního nádvoří vejít průjezdem v přízemí západního křídla (Durdík, 2000, s. 168). Existenci parkánu dokládá podoba portálu průjezdu Z křídla, který není opatřen vpadlinou pro padací most (Durdík T. - Krušinová L. 1986, 138).

Ve 14. století byl hrad upravován za arcibiskupů Arnošta z Pardubic a Jana z Jenštejna. Nejpozději v souvislosti s povýšením osady na město (1352) a vznikem opevnění horního náměstí byl zřízen průjezd skrz východní křídlo hradu do města. Útokům husitů se biskupský hrad ubránil a po roce 1421(6?) přešel do šlechtického majetku. Z doby pozdní gotiky lze rozeznat úpravy na západním paláci a pozůstatky arkád podél severní hradby. Po požáru 1547 byl zámek renesančně přestavěn. Rozsáhlé renesanční úpravy všech křídel zámku i vnějšího opevnění probíhaly v etapách krátce po sobě (západní křídlo do roku 1547/48, východní do 1550). Předložené jižní křídlo zastřešeno koncem 50. let 16. století, purkrabství počátkem 60. let 16. století. Další ne tak rozsáhlé úpravy proběhly v 17. století, které již výrazně nezasáhly do půdorysného členění areálu.

Zásahy v 18. století (1777 a 1778 především úpravy fasád a interiérů druhých pater, schodiště) a novorenesanční přestavba (1880 – 1896) snad dle návrhu architekta Josefa Schulze daly areálu dnešní podobu. Poslední úpravy z doby Trautmannsdorfů se datují kolem roku 1905, kdy byla restaurována zvláště nejstarší část – západní křídlo.

1.4. Historie archeologických výzkumů

Odborně vedeným archeologickým výzkumům předcházely ojedinělé nálezy. V roce 1967 byl při hloubení vodovodní šachty u J stěny věže odhalen depot lidských kostí. Z výkopu pořídil pan Louda černobílé fotografie (fotoarchiv NPÚ ÚOP v Plzni, č. neg. 23643, 23647, 23652). K nálezům byl na žádost ONV Domažlice přizván archeolog expozitury ZČM, Antonín Beneš. Ten shledal kosti v neanatomické poloze a vzhledem k absenci datovatelných nálezů je vyhodnotil nejspíš jako recentní.⁵ Jak ukázaly pozdější výzkumy (zásahy 01, 12, 26, 34), lidské kosti patří pohřebišti zřejmě z 12. století. V severním příkopu (Hundgraben) bylo neznámo kdy nalezeno 5 železných šipek do kuše, které byly v roce 1977 zaevidovány jako součást mobiliáře zámku.⁶ V roce 1983 odevzdali dělníci nálezy z výklizů kleneb v 2. patře Z křídla „nad pětižebním sálem.“ Seznam nálezů pořídila archeoložka KSSPPOP, Hana Svobodová, a předala je do Západočeského muzea. Při stěhování depozitáře ZČM byla na OA NPÚ v Plzni doručena již jen část těchto nálezů. Příslušnou dokumentaci jsme nevypátrali, ačkoli zřejmě existovala dle označení bloků s profily A-D.⁷ Další soubor 8 ks kovových nálezů (mj. klíč, podkova, kladívko, sekera se značkou, srp) převzala od dělníků L. Krušinová v roce 1984, zřejmě z výklizů při obnově Z křídla (Krušinová, 1984a). Tyto výše uvedené nálezy nejsou zařazeny do katalogu zásahů ani do mapové části.

Počátky archeologických výzkumů jsou od roku 1984 spojené s Mgr. Lenkou Krušinovou (KSSPPOP v Plzni), pod supervizí prof. PhDr. Tomáše Durdíka, DrSc. z ARÚ AV ČR Praha. L. Krušinová dokumentovala do roku 2001 celkem 24 zásahů. Závěry z některých těchto výzkumů byly shrnuty formou hlášení v publikaci *Výzkumy v Čechách* (Durdík T. – Krušinová L. 1992, 1997). Podrobnější studie s popisem stratigrafie na hlavním nádvoří byla publikována v *Archaeologia historica* 11/86 (Durdík T. – Krušinová L. 1986). Výzkumy vyvolala rekonstrukce rozvodů elektřiny a hromosvodů v celém areálu. Podmínky pro výzkum nebyly jednoduché.⁸ L. Krušinová pronikla nehlouběji do poznání vývoje osídlení na ostrožně před stavbou biskupského hradu kolem poloviny 13. století, podloženém datováním nalezených keramických souborů z vrstev a objektů. Zpracování výsledků výzkumů z let

⁵ Korespondence uložená ve spisovém archivu NPÚ ÚOP v Plzni, šanon Horšovský Týn – zámek, složka archeologické výzkumy, dopis ze dne 21.6. 1967 od A. Beneše, adresovaný na KSSPPOP, č. j. 1564/67. Kostí byly nejméně ze 6 jedinců. Ohledání byl přítomen zástupce KSSPPOP, Ing. arch. F. Bureš, který požadoval, aby další práce v tomto prostoru byly hlášeny na KSSPPOP. O nálezů vyhotovila později hlášení L. Krušinová (1984b).

⁶ Šípky jsou evidovány v CastIS s inv. číslem novým 11139 – 11143. Za upozornění a výpis z databáze děkujeme kolegyni Mgr. V. Pilné.

⁷ V NPÚ byl sepsán podrobný seznam v excelu a nálezy uloženy zpět do depozitáře ZČM (Zbiroh). Jde o zlomky keramiky 13. – 1. pol. 17. stol., mazanici, zlomky kachlů. L. Krušinová si pamatuje, že v souboru byl celý nádobkový kachel tvaru poháru a celá malá nádobka z 2. poloviny 13. století. Tyto jsou neznámé stejně jako kovové předměty.

⁸ Viz korespondence o nákladech, průběhu výzkumů, zřízení detašovaného pracoviště i zápisy z jednání archeologické komise ve spisovém archivu NPÚ ÚOP v Plzni, šanon Horšovský Týn – zámek, složka archeologické výzkumy.

1984 – 2001 nebylo dosud ukončeno, ale pečlivá dokumentace na milimetrových papírech umožňuje rekonstrukci nálezové situace.

V záchranných archeologických výzkumech pokračovalo archeologické oddělení památkového ústavu v Plzni po roce 2001. Lenka Krušinová, tehdy na ústředním pracovišti památkového ústavu v Praze, k nim poskytovala pomoc i konzultace v terénu i v nezvyklých nočních hodinách.

Liniové výkopy z let 2001 – 2002 se často překrývaly s dřívějšími zásahy. Výkop pro kanalizaci podél jižních arkád vedl ve stejné trase jako výkop z roku 1993 (zásah 12); v terénu byl zřejmý dokonale kolmý profil, začištěný původně L. Krušinovou. Většinu výzkumů po roce 2001 se podařilo zpracovat do formy nálezových zpráv zejména v rámci výzkumného úkolu Zpracování a vyhodnocení výsledků záchranných archeologických výzkumů nemovitých kulturních památek Plzeňského kraje, finančně podporovaném MK ČR. Anotace k některým zásahům musely být zpracovány z terénní dokumentace (zásahy 53 – 55, 65 – 68).

1.5. Archeologicky hodnotné terény

V celém areálu vně i uvnitř budov jsou hodnotné archeologické vrstvy, které začínají mělce pod povrchem. Na západním nádvoří jsou vrstvy 13. století hned pod dlažbou i pod dlažbou zaniklého renesančního stavení podél západní hradby. Na hlavním nádvoří je 20 cm pod povrchem renesanční dlažba, dochovaná v jeho jižní polovině, v níž vrstvy 13. století začínají ca 50 cm pod povrchem. V JV rohu nádvoří se v hloubce ca 1 m vyskytují hroby zřejmě z 12. století (zásahy 01, 12, 34). Intaktní raně středověká až pravěká souvrství jsou doložena i v interiéru přízemí budov (SZ kout nádvorní části S křídla – zásah 67, místnost severně od východního průjezdu – zásah 63). Dochována jsou zřejmě i v SV parkánu, na rozdíl od JV parkánu, kde probíhala stavební činnost se značnými zásahy do terénu již od poloviny 13. století. Plochy doposud neporušené výkopy považujeme za nejhodnotnější archeologické terény, zásahy do nich by měly být minimalizovány a jsou možné jedině formou archeologického výzkumu. Archeologickou vzácností je profil dochovaný jižně od JZ věže s kaplí, skrytý pod podestou schodiště (zásah 22). Je to jediný souvislý relikt vrstev od konce 12. století do 16. století zřejmě v celém areálu. V tomto profilu je dochována i úroveň dlažby asi z 15. století, která byla v těchto místech o 1,30 m výše než dnes. Při renesančních úpravách došlo k radikálnímu snížení terénu, které znamenalo pro většinu ploch v areálu ztrátu vrcholně středověkých vrstev 14. – 15. století.

1.6. Stratigrafie do 13. století

Stratigrafie kulturních vrstev nad geologickým podložím do 13. století má téměř identický charakter. Rozsah těchto vrstev byl zjištěn od okolí východního průjezdu, přes celé hlavní nádvoří a na západním nádvoří nejméně do poloviny délky západního křídla.

Podloží se na hlavním nádvoří nachází v průměrné hloubce 1, 30 m a je nesoudržné štěrkovito-jílovité z fylitické horniny s velkou příměsí šedo zeleného jílu. V SZ, prostřední a západní části nádvoří je tento typ vystřídán rezavým jílem s velkým množstvím drobných amfibolitů; v JZ rohu a v SZ rohu u západního křídla je zbytek říční terasy s říčními oblázky a zelenošedým jílem. Stejně proměnlivé podloží v úrovni ca 60 cm pod povrchem terénu odkryl příčný řez západním nádvořím.

Za pravěkou je považována světle šedá kamenitá vrstva těsně nad podložím (dochovaná jen ojediněle) a jamky po drobných kulech, zahloubené do podloží (zásahy 09 a 63). Většina zlomků pravěké keramiky a štípané industrie byla nalezena jako příměs v mladohradištních vrstvách.

Na obou nádvořích nasedají ve většině plochy na podloží mladohradištní vrstvy se zlomky keramiky od konce 10. do 1. poloviny 12. století. Těsně nad podložím je to šedý jíl s říčními oblázky a mikroskopickými uhlíky, který vyplňuje i kulové jamky zahloubené do podloží. Nad touto vrstvou je hutná šedo až černohnědá hlinitojílovitá s množstvím drobných uhlíků a ojedinělými oblázky, která také vyplňuje jamky zahloubené z této úrovně a také jámy po kulech o průměru ca 40 cm porušené stavbou JZ věže. Tato vrstva obsahuje zlomky keramiky závěru 12. století a počátku 13. století. Nad ní následuje rezavě hnědá hlinitojílovitá hrudkovitá s mikroskopickou slídou, drobnými kousky mazanice („jílovité čočky“), drobnými úlomky svorů. U jižních arkád na hlavním nádvoří přechází směrem k východu více došeda. Obsahuje keramiku 13. století a spojujeme ji se zánikem mladohradištní zástavby požárem před polovinou 13. století a úpravami terénu pro záměr výstavby západního křídla, resp. hradu typu kastel.

Vrstvy z doby před a po stavbě hradního Z paláce kolem poloviny 13. století odděluje maltová vrstva (zásah 06, i 34 v JV koutu nádvoří). Tato vrstva obsahuje i zlomky hrubozrnné žuly, která byla využita k výrobě architektonických článků tzv. staré kaple. Dle L. Krušinové byly maltové vrstvy 2. Jedna byla mezi šedými hlinitojílovitými vrstvami, kterou lze spojit se stavbou západní věže k tzv. staré kapli a druhá níže a jen místy nad jílovitými zelenavými vrstvami, kterou lze spojit se stavbou tzv. staré kaple. Maltová vrstva ke stavbě hradu z nebyla zachycena blíže západnímu paláci žádná.

1.7. Výsledky archeologických výzkumů

Výsledky výzkumů ovlivňuje záchranný charakter většiny akcí, kdy nálezové situace byly zachyceny převážně jen v profilech výkopů a nikoli půdorysně, stratigrafické vztahy byly porušeny množstvím recentních výkopů, některé výkopy byly příliš úzké a dokumentace byla prováděna pod časovým tlakem v podmínkách ne vždy umožňujících odbornou archeologickou činnost odpovídající významu neporušených částí složitých souvrství historických terénů v areálu NKP.

Pravěk

Ostrožna byla osídlena již v pravěku. Pazourkové úštěpky a zlomky keramiky snad z období eneolitu (kultura kulovitých amfor) a doby halštatské se vyskytují ojediněle jako příměs v mladších archeologických vrstvách (Durdík T. - Krušinová L. 1986, 128); pravěké jsou zřejmě i kúlové jamky, zahloubené z nejstarší vrstvy těsně nad podloží (např. zásahy 5, 6, 34, 63).

Raný středověk

Z období raného středověku je dle zlomků keramiky doloženo osídlení v době mladohradištní, resp. od první poloviny 10. století do konce 12. století. Na hlavním i západním nádvoří byly zjištěny vrstvy 11. – 12. století se zahloubenými objekty, které zanikly před polovinou 13. století. Na hlavním nádvoří zhruba v polovině délky arkád (27 – 28 m od JV rohu mezi 2. a 3. pilířem) se jeví mírný val severojižního směru, vysoký jen 0,5 m nad vrstvami 12. století (zásah 34, plán I3- nemovité nálezy). Zániková mazanice vrstva ze 13. století přechází přes tento val a vyrovnává povrch po obou jeho stranách. Neznáme půdorysný rozsah této terénní nerovnosti; situace byla zachycena pouze v řezu s množstvím recentních zásahů kolem. Může jít o vyčlenění JV prostoru, které na východní straně vymezoval příkop zjištěný ve výkopu ve V průjezdu na obou profilech (zásah 11).

V linii západní hrany ostrožny bylo doloženo dřevěné ohrazení, z něhož se dochovaly dvě řady celkem 14 kúlových jamek a snad val (viz zásahy 09 a 56). Žlab podél východní linie jamek patří zřejmě až ke stavení z období renesance (dle nálezové situace v zásahu 53). Konstrukce z hustě zaražených drobných kúlů byla doložena i poblíž východního okraje ostrožny (zásah 63), kde bylo celkem 35 kúlových jamek o průměru jen ca 5 – 10 cm zahloubeno do hnědé hlinité až hlinito-jílovito kamenité (oblázkové) vrstvy nad podloží. Jejich datování je problematické, z vrstvy byl získán soubor zlomků keramiky od závěru 12. až průběhu 13. století (spíše jeho první poloviny) s pravěkými zlomky keramiky v intruzi.

V mladohradištním období stála v místě dnešní JZ věže velká stavba z dřevěných sloupů. Dokladem jsou kúlové jámy u SV rohu věže (zásah 21), v interiéru věže (zásah 16) a

vně JZ rohu, kde bylo nalezeno šest kúlových jam o průměru ca 40 cm v rozestupech 1 – 1, 20 m. Ty kopírovaly vnější jižní i západní obvod JZ nárožní věže, resp. opěráku u ní (zásahy 22, 23, 39). Jižní hrana opěráku porušila 4 jámy, u západní hrany opěráku byla 1 kúlová jáma a žlábek kolmý na opěrák a další jámu porušila západní hrana věže. Jámy vyplňuje nejstarší kulturní vrstva nad podloží, z výplně jam jsou zlomky keramiky z období konce 12. století a 1. poloviny 13. století. Nad vrstvou vyplňující kúlové jámy následuje mazanice vrstva, kterou spojujeme s velkým požárem před polovinou 13. století. Mladohradištní zástavba ale zanikla ještě předtím – tmavá šedohnědá hlinitojílovitá vrstva nad výplní kúlových jam je bez stop požáru.

Další řada kúlových jam po dřevěné stavbě je v linii kolmé na východní stranu purkrabství (zásah 41). Zde nalezené 4 kúlové jamky o průměru 20 – 30 cm také vyplňuje tmavě hnědá hlína s uhlíky a slídou, nad podloží, bez nálezů, ale v úrovni pod mazanice vrstvou požáru před polovinou 13. století. Pozůstatky dalších staveb se zahloubeným dnem se nachází v průjezdu Z křídla i západně od něj a v severní polovině Z nádvoří. Mladohradištní i pravěká vrstva se dochovala i na hlavním nádvoří u severního křídla nad jílovitým podloží a zahloubené objekty a jámy po dřevěných stavbách byly zjištěny i v JV rohu nádvoří a podél jižní strany nádvoří.

K osídlení z 12. století patří i kostrové hroby v JV rohu nádvoří a JV parkánu. Souvisí s pohřebištem nebo s hroby okolo předchozí, snad ještě dřevěné fáze pozdějšího románského kamenného kostela (tzv. staré kaple) před jeho raně gotickou úpravou patrně ve 40. letech 13. století a na ní navazující přístavbou západní věže. Zjištěna byla jen jedna úroveň hrobů, hřbitov tedy nefungoval dlouhou dobu. Jednu ze tří dosud odhalených hrobových jam porušil základ nádvorní stěny románské kaple z žulových kvádrů. Poblíž hrobu byly zjištěny dvě kúlové jámy o průměru ca 25 cm, zahloubené do jílovitofylitového podloží přibližně ve směru SV – JZ. Jedna z nich je zřejmě mladší než hrob. Stratigrafie je zde zničena recentními zásahy. Jižně od kostela byly dosud nalezeny jen neanatomicky uložené lidské kosti - hroby zde jsou narušeny intenzivní stavební činností zřejmě už od poloviny 13. století (stavba tzv. staré kaple, přístavba věže na její západní straně, využití zdiva pro založení JV věže), v renesanci při založení opěráku JV věže, dvou kanalizačních stok, podzemního schodišťového přístavku k parkánové věži a posléze sklepa ve východním parkánu a v 70. letech minulého století usazením táhel s betonovým zajištěním v zemi. Areál s kostelem a hřbitovem byl patrně oddělen od ostatní zástavby příkopem, který se jevil šikmými hranami v profilech výkopu ve V průjezdu (zásah 11) a od západu možná valem (zásah 34, plán I3- nemovité nálezy).

Výplň zahloubených objektů překrývá tmavá šedohnědá hlinitojílovitá vrstva a teprve nad ní je požárová tmavohnědá hlinitá vrstva s čůčkami mazanice. Ta je doložena v jižní části hlavního nádvoří v celé délce a na západním nádvoří asi do poloviny délky Z paláce. Tato

vrstva požárové destrukce obsahuje i velké hroudy vypálené mazanice s otiskem kúlů velkých průměrů. Ohnisko žáru bylo zjištěno mezi 4. a 5. pilířem jižních arkád. V okolí 4. pilíře jižních arkád jsou v požárové vrstvě i žulové balvany a snad nárožní kvádr z kamenné zástavby před vznikem hradního paláce v Z křídle. Žulové balvany patrně spojené s románskou fází byly zjištěny i v JZ koutu nádvoří (zásah 21). V požárové vrstvě je keramika 13. století. Vzhledem k tomu, že požár poškodil kvádrovanou omítku románského kostela v JV rohu areálu a nejsou jím dotčeny raně gotické prvky v tzv. starší kapli, došlo k němu někdy ve 10. - 30. letech 13. století. Stopy největšího žáru jsou patrné ve vrstvách až těsně za polovinu délky jižní strany nádvoří (zásah 34), což svědčí o délce shořelé budovy zřejmě navazující na západní věžovitou přístavbu románské kaple.

Vrcholný středověk

V SZ rohu při Z stěně paláce dokumentovala L. Krušinová v roce 1988 vrstvy z doby před a po stavbě paláce, oddělené maltovou vrstvou (zásah 06). Mezi nálezy byly ojedinělé pravěké střepy, ve vrstvách nad šterkovým podložím byly střepy 1. pol. 13. století (příp. i 12. st.) a kúlové jámy. V souvrství po stavbě paláce chybí vrstvy z doby existence hradu od 2. poloviny 13. století, které byly odstraněny při renesančních úpravách nádvoří. Dále byly nalezeny reliktů zdi, které byly předběžně interpretovány jako možný doklad severní arkády (Durdík. T. – Krušinová L. 1992).

Mezi pilíři jižních arkád byl doložen základ nádvorní zdi jižního křídla snad z gotického období. Existenci východního křídla dokládá zdivo tlusté 1,2 m ve východním průjezdu, vzdálené od zjištěného základu východní obvodové hradby 4,8 m (zásah 63). Z období po prolomení průjezdu skrz východní hradbu (kolem poloviny 14. století?) ve východním parkánu, vně branského stavení odhalen odsekaný výběh zdiva o síle nejméně 1,20 m se západním lícem (zásah 45). Průběh tohoto zdiva jižním směrem byl zrušen stavbou barokního (renesančního?) sklepa. Zůstává nejisté, zda jde o středověkou parkánovou hradbu nebo opěrný pilíř branské věže nebo jinou konstrukci.

Na hlavním nádvoří pod dnešním schodištěm do kanceláře v jižním křídle byl zachycen základ podklenutého zřejmě pozdně gotického schodiště. Základ jeho západního pilíře se zdá být provázaný s kvádrovým nárožím Z přístavby kaple. Odlišnost malty východního pilíře schodiště naznačuje, že mohlo být využito starší zdivo související se Z přístavbou kaple z 1. poloviny 13. století (zásahy 01, 12, 34).

U západní stěny raně gotického paláce (zásah 38) byly zjištěny antropogenní uložení sterilního černého jílu, které dosahovaly neuvěřitelné mocnosti ca 2 m. Mohla to být zásobní jáma na jíl zpracovávaný k izolaci konstrukcí nebo byla jílem vyplněna starší terénní deprese (příkop?). Předpokládaná izolace sklepů pod západním nádvořím se nepotvrdila – v řezu napříč nádvořím se jíl vyskytoval jen v pruhu ca 1, 5m od stěny Z paláce. V severním

rozšíření sondy pro okapový svod dosahovala jeho mocnost jen ca 30 cm a povrch vykazoval četné jamky po vydloubaných kamenech dlažby. Těsně pod jílem se při Z okraji sondy nacházela úroveň hnědočerné kypré hlíny se značným množstvím keramického materiálu 13. století. Zdroj jílu musel být přístupný již ve 13. století – kusy černého jílu se našly i na vnitřním nádvoří ve vrstvách s keramikou z tohoto období. Na profilu pod schodištěm u jižní stěny JZ věže (zásah 22) nasedá vrstva podobného černého jílu na mazanícovou vrstvu spojenou s požárem v 10. - 30. letech 13. století. Stejný jíl byl použit jako izolace cihlové klenby neznámé prostory východně od tohoto profilu, a to pod úrovní dlažby z doby před renesančním snížením terénu.

Raný novověk

Z období renesanční přestavby areálu po požáru 1547 byly v archeologicky dokumentovaných zásazích zachyceny konstrukce zděných stok pro odvod odpadních vod. Pro jejich dataci nemáme oporu v keramických nálezech ani ve stratigrafii. Příznačná je jejich souvislost se záchodovými spadišti v jižním křídle, zejména nad renesanční konírnou (zásah 29, dendrodatum krovu 1559). Zděné, klenuté, průlezné stoky na jižní straně jsou spádovány směrem k jihu k řece Radbuze. V jižním parkánu (zásah 54) je ústí stok k jihu zabetonováno. Další zděná stoka, původně zřejmě klenutá, procházela průjezdem z hlavního na západní nádvoří (zásah 35, 36). Z průjezdu vedla šikmo přes nádvoří k jižnímu rohu purkrabství, kde její torzo končilo před novodobým septikem.

Archeologický výzkum skromně přispěl k dataci opěráků jižních věží, u nichž se v SHP předpokládá původ v renesanci. V maltovém opěráku pojava JZ věže byl nalezen jediný glazovaný střep z nádoby ze 16. století či mladší. Základová spára věže s kaplí je ca 1 m pod povrchem; opěrák byl založen o 15 cm hlouběji.

U opěráku JV věže je v interiéru sklepa patrné, že západní zeď sklepa je v jižní části nastavěna na rozšířený základ nárožního opěráku zámecké budovy a je tedy mladší. Z období výstavby vnějšího opevnění byl při hloubení kanalizace ve V parkánu v roce 2001 odhalen podzemní schodišťový přístavek JV parkánové věže, zasypaný zřejmě v době romantismu (zásah 27).

Za renesanční považujeme i dlažby na obou nádvořích - na hlavním nádvoří 20 cm pod povrchem a stávající dlažbu na Z nádvoří (s mladšími úpravami a velkou opravou v roce 2002). Dendrochronologicky byl prokázán renesanční původ stavení podél Z hradby mezi purkrabstvím a vejrovnou (zásah 56) a také gloriету („hlásky“) v parku (zásahy 58 - 62, 66).

Novověk až recent

V severním příkopu byl výkopy několikrát přetát pravděpodobně barokní zděný kanál s překlady z kamenných desek odvádějící vodu ze severního křídla a z příkopu kolem zámku

směrem k jihu. Jeho vyústění není známo; poslední úsek byl zaznamenán v parku vedle septiku pod purkrabstvím (zásah 52).

Konstrukce zřejmě z 18. století a mladší byly zkoumány v prostoru parku (zásahy 46 – 50, 53, 64, 68). Dokumentovány byly části oranžerie, tarasní zídky, zděné kanály a úpravy povrchu parkových cest.

Ve V parkánu hledány pozůstatky stavby podél parkánové hradby, zachycené na mapě z 1. poloviny 19. století (zásah 44). Konstrukce byla zřejmě hrázděná, patrně byl zachycen její základový žlábek. Rozsah stavby vymezuje žulové odvodňovací korýtko v podélné ose parkánu a cihlové dlažby v západní polovině parkánu (zásah 25).

2. Archeologický atlas - definice, metoda a cíl

Archeologický atlas SHZ Horšovský Týn je tvořen jako *specializovaná mapa s odborným obsahem* dle platné definice⁹. Je syntézou bodových, plošných, prostorových a časových informací vyjádřených prostřednictvím digitální mapy vytvořené v geografickém informačním systému (GIS). Součástí Atlasu je katalog zásahů, který obsahuje stručné anotace výsledků výzkumu a časové zařazení nálezů.

Metoda tvorby Atlasu spočívá v kompletaci a analýze dostupných pramenů pokud možno o veškerých terénních zásazích v areálu NKP SHZ Horšovský Týn. Za terénní zásahy považujeme zejména odborně vedené archeologické výzkumy, které v případě SHZ Horšovský Týn začaly v roce 1984 (viz předchozí kapitoly). Z analýzy shromážděných pramenů vyplývá rozčlenění jednotlivých zásahů do kategorií, resp. typů. Tato kategorizace je základem pro specializovanou mapu, tvoří mapovou vrstvu „zásahy“ (více v podkapitolách 2.1 a 2.2). Mezi zásahy není zahrnut georadarový průzkum části zámeckých zahrad u vdovského domu a uvnitř i vně Lorety (Tengler, R. 2017), neboť dosud nedošlo k plánovanému ověření výsledků průzkumu výkopem.¹⁰

⁹ Aktuální definice výstupu Specializovaná mapa s odborným obsahem je uvedena v Příkazu ministra kultury č. 5/2023 ze 4. 4. 2023.

¹⁰ Cílem průzkumu bylo najít anomálie v podloží do hloubky min. 2 m s ohledem na archeologické objekty (dutiny, výkopy, zbytky staveb...). K měření byl použit georadar Roteq od firmy RTG s anténami 300 MHz, vysílač s pulzem 5 kV. Uvnitř Lorety nebyly nalezeny indicie starších staveb, ani vně nebyla potvrzena zaniklá ohradní zeď starší fáze parku, předpokládaná dle historických plánů. Výrazná anomálie SZ od Lorety může být způsobena zemnicí deskou. V části u vdovského domu bylo zachyceno zdivo zbořeného jízdního a dutý kanál ve směru Z-V v celé její severní polovině a patrně kovové vedení severně podél kanálu. Další anomálie (dutina?) o šířce 1,5 – 2 m je ve směru S-J jihovýchodně od jízdního. Další kanál (?) ve směru S-J vede východně poblíž cesty od kašny uprostřed zahrady. Kanál ve směru S-J vede i ve V části zaniklých stájí. Další, patrně kovové vedení (kabel) vede podél V hrany cesty k západní straně vdovského domu. Intenzivní a široké odrazy zřejmě od dutin byly zachyceny i v cestě podél hrany S příkopu v Z části. Rozhraní vrstvy hlín a skalního

Přesnost prostorové identifikace zásahů se odvíjí od přesnosti podkladů. V akcích NPÚ v SHZ Horšovský Týn máme zatím pouze čtyři zásahy zaměřené geodeticky (zásah 56, 63, 66, 68). Prostorová identifikace většiny zásahů byla provedena digitalizováním a georeferencováním plánů s náčrtem situací v měřítku použitého plánu nebo přímo vynesemím půdorysů do polohopisu se zadáváním konkrétních rozměrů a vzdáleností od jednotlivých objektů. Přesnost vyznačení těchto zásahů je proto pouze orientační. Kromě prostorové identifikace zásahů byla snaha postihnout stejným způsobem v rámci specializované mapy nemovité nálezy, resp. zděné konstrukce, hroby a objekty zahloubené do podloží - viz mapová vrstva „nemovité nálezy“ (blíže v kapitole 2.1). Zahloubené objekty typu kúlová jáma nemohly být ve zvoleném měřítku plánů Atlasu zobrazeny jednotlivě, ale pouze jako polygon určující místo výskytu těchto jamek (průměr 10-20 cm). Detaily k nálezům je nutné vyhledat v příslušné nálezové zprávě nebo originálu terénní dokumentace dle odkazů v Katalogu zásahů.

Současně se specializovanou mapou vznikala textová část díla, která představuje soupis všech akcí¹¹, respektive zásahů. Soupis je uspořádán jako katalog, kde je každý zásah vybaven strukturovaným formulářem (podrobně v kapitole 2.1). Doplnuje mapovou část o další informace – např. orientačně o vertikální stratigrafii (hloubka zásahů) a chronologii dokumentovaných archeologických situací. Součástí je i údaj o hmotných nálezech z jednotlivých zásahů.

Atlas obsahuje kompletní výčet archeologických výzkumů od roku 1984 – 2021, tj. 68 jednotlivých zásahů v rámci 22 akcí. Atlas by měl sloužit jako základní informační zdroj pro přehled o dosavadních archeologických výzkumech (a některých dalších výkopech), primárně o jejich polohopisném umístění. Využití Atlasu se předpokládá zejména pro přesnější predikci nálezů a jako nástroj k ochraně hodnotných archeologických terénů, aby zůstaly v co největší možné míře zachovány a nebyly ničeny stavebním zásahem. Bude sloužit jako pramen pro budoucí archeologické výzkumy pro organizace oprávněné k provádění archeologických výzkumů dle §21 zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb. v platném znění. V rámci projektové přípravy stavebních zásahů by Atlas měl být jedním z hlavních podkladů, a to jak pro vlastníka/zadavatele, tak pro zpracovatele projektu a orgány památkové péče. Atlas je dále využitelný pro vědecké účely v oboru archeologie, ale i k propagaci objektu pro širokou veřejnost.

podloží bylo určeno na hloubce kolem 2 m. Součástí zprávy jsou GPS data ht.gpx z trajektorie měřených profilů i data ht.kmz s jednotlivými anomáliemi.

¹¹ Členění na „akce“ je převzato z Archeologického atlasu Klášter Plasy (Waldmannová – Sedláková 2017). V tištěné verzi Atlasu SHZ Horšovský Týn se kategorie „akce“ vyskytuje pouze v seznamu (katalogu) akcí a v soupisech v příloze 1 a 2. Mapové plány v příloze pracují pouze s vrstvou „zásahy“.

Archeologický atlas SHZ Horšovský Týn si klade za cíl stát se aplikovaným systémem evidence archeologických dat na území národní kulturní památky SHZ Horšovský Týn, tedy památkově chráněného území s nejvyšší hodnotou. Jde o otevřený projekt, do kterého bude možné kdykoliv v budoucnu doplňovat další terénní zásahy, resp. archeologické výzkumy.

Přístup k Atlasu v pdf verzi je možný na webových stránkách NPÚ. Vektorová data jsou součástí tištěné verze v příloze na CD-ROM ve formátu souborové geodatabáze (.gdb) a mapového projektu (.mxd). Tištěná verze je uložena v archivu plánové dokumentace NPÚ ÚOP v Plzni, na archeologickém oddělení tamtéž a v kanceláři správy NKP SHZ Horšovský Týn.

2.1. Katalog zásahů

Textová příloha II je uspořádána jako **katalog**. Strukturované formuláře shromažďují informace k jednotlivým akcím, resp. zásahům. Formuláře obsahují:

- **číslo zásahu / typ**

- zásahem je každý jednotlivý terénní zásah náležející konkrétní akci (číslováno arabskými číslicemi v jedné číselné řadě), přičemž se rozlišuje 5 typů zásahů: *sondy*, *sít' sond*, *odkryvy*, *liniové výkopy* a *výkopy*. V případě *sondy* jde o takový terénní zásah, kdy je sonda zpravidla ručně kopána a dokumentována archeologickou metodou. *Sít' sond* je použita pro systematický výzkum zpravidla formou šachovnicové sítě nebo podobně na sebe navazující skupiny sond. *Liniový výkop* představuje podélný výkop o délce několika metrů, kopaný ručně nebo pomocí mechanizace, archeologicky dokumentovaný. *Odkryvem* máme na mysli skryvku větší plochy zpravidla v jedné úrovni, která je prováděna pod archeologickým dohledem a je archeologicky dokumentována. *Výkop* je jedinou kategorií neodborně provedeného terénního zásahu, který postrádá jakoukoliv terénní dokumentaci a bývá zachycen např. pouze na fotografiích (zde neuplatněno);

- **číslo plánu**

– číslo plánu/mapového listu (pro tištěnou verzi), ve kterém je příslušný zásah zobrazen;

- **staré označení**

– původní číslování sond dle nálezové zprávy, publikace nebo terénní dokumentace

- **číslo akce v AM ČR**

– číslo akce v centrální databázi Archeologického ústavu Akademie věd ČR; převaha akcí však byla provedena před vznikem tohoto systému

- **rok zahájení a rok ukončení;**

- **číslo akce**

- pořadové číslo akce (pro potřeby Atlasu byly akce seřazeny chronologicky do jedné číselné řady - číslováno římskými číslicemi);

- ***bližší lokalizace;***
- ***vedoucí výzkumu*** (není uvedeno v případě tzv. výkopů);
- ***instituce;***
- ***nemovitý nález – druh***

- významné nemovité nálezy, tj. zděné konstrukce, negativ základu, kúlové jámy, hroby, příkop aj., které jsou vyznačeny rovněž v mapové části Atlasu;

- ***movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)***

– informace o existenci movitých archeologických nálezů, získaných při jednotlivých akcích, zkratka instituce, která je eviduje ve svých sbírkách, příp. přírůstková čísla;

- ***anotace***

– anotace k jednotlivým zásahům, včetně informací o vertikální stratigrafii (maximální hloubka, údaje o dosažení podloží), datování, shrnutí výsledků výzkumů;

- ***max. hloubka/geologické podloží***

– informace o maximální dosažené hloubce v rámci akce – většinou orientační údaj, zřídka uváděna konkrétní nivelita hloubky dosažená od úrovně terénu v době provádění akce, a dále informace o tom, zda bylo dosaženo geologického podloží;

- ***datace*** – datování dokumentovaných situací;
- ***druh dokumentace/místo uložení;***
- ***zdroj/výstup*** – citace publikace nebo nálezové zprávy, ze které byly získány údaje k zásahu

2.2. Specializovaná mapa

Specializovaná mapa je hlavním výstupem předloženého projektu. Obsahem mapy jsou prostorové a neprostorové informace (atributy) obsahující identifikační a analytické údaje o jednotlivých zásazích a nemovitých nálezech. Mapa má podobu tištěnou (včetně verze .pdf) a digitální (vektorová data).

Tištěný výstup tvoří přílohu III Atlasu s dílčími mapovými výřezy, které jsou omezeny ve výběru prezentovaných informací s ohledem na účelnost jejich prezentace. Podkladem vyhotovených plánů je digitální katastrální mapa (DKM) pro obvod budov. Pro prostorovou identifikaci zásahů v interiérech budov, a to v úrovních přízemí, bylo jako zdrojový plán použito zaměření arch. Haužvice asi z roku 1958 v měřítku 1:100. toto zaměření digitalizovala L. Beránková (2020), ovšem nebyla provedena vektorizace a v soutisku s katastrální mapou je zřejmá jistá odchylka interiérů od obvodu budov, kterou přiznáváme.

Mapové zobrazení je tedy nutno vnímat jako schéma. Mapa byla obohacena o vrstvu historické kanalizace dle podkladů SPELEO Řehák, kterou bylo nutné georeferencovat. Trasy je potřeba vnímat jako orientační – nebylo provedeno geodetické zaměření.

Digitální verze mapy byla vytvořena v prostředí geografických informačních systémů (GIS), v mapovém software ArcGIS Desktop 10. 8. 1. Ve formátu souborové geodatabáze (*.gdb) a mapového projektu (*.mxd) je uložena na přiloženém CD. Geodatabáze je členěna v podstatě do pěti datových sad, které pak obsahují jednotlivé *mapové vrstvy* (třídy prvků). Nejdůležitější část tvoří mapové vrstvy zásahů a nemovitých nálezů. Datovou sadu „zásahů“ tvoří polygony (tzn. co polygon, to jeden zásah), které jsou rozříděny podle typu na sondy, odkryvy a liniové výkopy (charakteristika typů – viz předchozí kapitola). Sadu „nemovitých nálezů“ tvoří rovněž polygony; prostorově identifikují zděné konstrukce, zahloubené objekty a hroby, odhalené v rámci konkrétních zásahů. Datové sady „polohopis“ a „výškopis“ pak obsahují další vrstvy např. geodetické zaměření parku (CePT s.r.o. 2017). Tento vlastní polohopis byl vytvořen na základě výše citovaných zaměření. Pátá sada je „klad listů“.

K jednotlivým prvkům (polygonům zásahů a nemovitých nálezů) jsou přidruženy atributy, které tvoří popisnou část digitálních dat. Jedná se o následující údaje: *číslo zásahu, číslo akce, typ, rok zahájení zásahu, rok ukončení zásahu, staré označení, část areálu, bližší lokalizace, nálezce/vedoucí výzkumu, instituce, zdroj lokalizace a digitalizace, zdrojový plán, přesnost lokalizace, dokumentace*. Prostřednictvím GIS tak u těchto dat existuje propojení mezi popisnou (atributovou) a prostorovou složkou jednotlivých prvků. Exportované popisné údaje k mapovým vrstvám *zásahy* a *nemovité nálezy*, tzv. atributové tabulky zásahů a nemovitých nálezů, jsou v podobě soupisů přílohou tištěné verze (příloha 1 a příloha 2).

Digitalizace terénní dokumentace a plánů a tvorba databáze byla provedena v programu ESRI® ArcGIS Desktop verze 10.8.1.

3. Soupis pramenů a literatury

Anderle J. 2002: Zámek Horšovský Týn. Dílčí stavebně historický průzkum v JV parkánu. Plzeň. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, O 037 – 4 – 23273.

Anderle J. 2007a: Aktualizace SHP přízemí tzv. starší kaple na zámku v Horšovském Týně. Plzeň. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni – elektronicky.

Anderle J. 2007b: Románská kaple na hradě Horšovský Týn, Dějiny staveb, Plzeň, 195-200

Anderle J. 2008: Předběžná zpráva o dílčím stavebně historickém průzkumu hradu/zámku Horšovský Týn – partie při západní hradbě mezi purkrabstvím a tzv. vejrovnou. 3str. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni – elektronicky.

Anderle J. 2011: Stavebně historický průzkum zaniklého objektu u severního úseku západní obvodové hradby mezi tzv. purkrabstvím a tzv. vejrovnou v západním nádvoří hradu Horšovský Týn. Plzeň. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň, O 037 – 4 – 24894.

ArcheoConsult s.r.o., J. Ch. Košťál 2016: Horšovský Týn, zámek – geodetická, fotogrametrická a výkresová dokumentace předstihového výzkumu. Praha. Uloženo na OA NPÚ ÚOP Plzeň.

Beránek, J. 2017a: NKP SHZ Horšovský Týn. Souhrn historických map (pracovní verze). Zámecký park a zahrada. Praha, NPÚ GnŘ. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni – elektronicky.

Beránek, J., Macek, P. 2017b: Areál NKP SHZ Horšovský Týn - Loreta. Předběžná zpráva. Praha, NPÚ GnŘ. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni – elektronicky.

Beránek., J. 2018: Renesanční zámek v Horšovském Týně. Analýza stavebních fází na základě výsledků dendrochronologie. Zprávy památkové péče 78, č. 5, s. 529.

Beránková, L. - Beránek J. Stavebně historický průzkum. Zaměření stávajícího stavu. 2. sklepy , výkres 1.1., duben 2020. NPÚ GnŘ Praha. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni - elektronicky.

CePT s.r.o. 2017: NKP hrad a zámek Horšovský Týn – zaměření zámeckého parku. Český Krumlov. Polohopisný a výškopisný plán. Formáty pdf a dwg. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

CePT s.r.o. 2021-2022: 2148 Geodetická dokumentace skutečného stavu objektu NKP SHZ Horšovský Týn – zaměření Vdovského domu a lednice. Český Krumlov. Formáty pdf a dwg. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Durdík, T. – Krušinová, L. 1986: K počátkům a stavební podobě hradu v Horšovském Týně. AH 11, 127 – 142.

Durdík T. – Krušinová L. 1992: Horšovský Týn, zpráva 113, 114 in Výzkumy v Čechách 1988/9, s. 40,41. Praha

Durdík 1995: Hradní architektura. In: Gotika v západních Čechách (1230 – 1530). Ed. J. Fajt. Praha, 366 – 421.

- Durdík, T. – Bolina, P. 1996: Hrad pražského biskupství (arcibiskupství). AH 21, 291 – 306.
- Durdík, T. 2000: Ilustrovaná encyklopedie českých hradů. Praha, 167 – 169.
- Durdík, T. 2001: Středověké hradby v Čechách a na Moravě. Praha
- Foster, L. 2004, 8.7.: Horšovský Týn – zámecký park, východní zeď – úsek od míčovny k psímu hřbitovu. Archeologický dozor při zjišťovací sondě. Hlášení. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Foster, L. 2004, 30.7.: Horšovský Týn – zámecký park, východní zeď – úsek od míčovny k psímu hřbitovu. Archeologický dozor při zjišťovacích sondách - doplněk. Hlášení. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Foster L. 2004, 15.12.: Horšovský Týn – zámecký park. Psí hřbitov u východní ohradní zdi. Archeologický dozor při demontáži hřbitova. Hlášení. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Foster, L. a Lodrová, M. 2007: Horšovský Týn – zámecký park, výkop pro kanalizaci vdovského domu. Archeologický dozor. Terénní dokumentace. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Foster L. 2007a: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří. Archeologické sondy 2001 – 2003. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24258.
- Foster L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Prevetová šachta pod konírnou. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24345.
- Foster, L. 2007c: Horšovský Týn – zámek. Prostor JV parkánu. Archeologický výzkum, podzim 2001 – 2002. Koncept NZ. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24260.
- Foster, L. 2007d: Horšovský Týn – zámek. Archeologický dozor při kanalizaci vnitřního nádvoří. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24259.
- Foster, I. 2011: Horšovský Týn – zámek. Stavení při západní hradbě mezi vejrovnou a purkrabstvím. Archeologický výzkum 2008. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24845.
- Foster, L. 2013a: Horšovský Týn – zámek- jižní zahrada – skrývka a základové pasy pro osazení kašny. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-25199.
- Foster, L. – Sedláková, Ž. 2013b: Archeologický atlas SH Švihov. Archeologické výzkumy v areálu hradu 1948 – 2012. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Foster, L. - Waldmannová M. 2017: „Hláška“ v parku zámku Horšovský Týn. Archeologický výzkum 2013 a 2016 během statického zabezpečení. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-25645.
- Foster, L. – Sedláková, Ž. 2020: Archeologický atlas kláštera Kladruby. Prostorová identifikace archeologických výzkumů a dalších terénních zásahů v areálu NKP kláštera Kladruby v letech 1995 – 2015. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.
- Fridrich G. ed.1907: Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae. I, 306, num. 335. Praha

Geodetické práce při archeologickém výzkumu: Horšovský Týn - zámek, zadní nádvoří, 2008. Geo-CZ. Chotoviny. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Gregora L. 2016: NKP hrad a zámek Horšovský Týn – hláska v zámeckém parku. Statické zajištění. Ateliér Heritas s.r.o. 3/2016. Technická zpráva, půdorysy, řezy, pohledy, detaily 1:50, geologie. České Budějovice. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Haužvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, D 1839.

Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, O 037-4-2791.

Iša, F. 2017: NKP SHZ Horšovský Týn. Pracovní výtah z archivní dokumentace. Zahrady a zázemí zámku. Praha, NPÚ GnŘ. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni - elektronicky.

Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, D 2509/1.

Kamenická E. 2007: Horšovský Týn – purkrabství na západním nádvoří. Záchranný archeologický výzkum při položení inž. sítě 2/2001. Nálezová zpráva. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24 – 314.

Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál- zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, D 1258/7.

Krušinová, L. 1984a: Horšovský Týn – západní křídlo? Nález železných předmětů. Hlášení o archeologické činnosti 4/84. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni. T 037-4-19831

Krušinová, L. 1984b.: Horšovský Týn – nález kosterních pozůstatků při patě jižní obvodové zdi. Hlášení o archeologické činnosti 8/84. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni. T 037-4-19832

Krušinová, L. 1997: hlášení 340: průjezd V křídla. In: Výzkumy v Čechách 1993-5, s. 65. (lit. ARÚ 1209/3)

Krušinová, L. 2007: Re: Poznámky k SHP tzv. starší kaple. Message to: L. Foster. 12. 4. 2007 [cit. 2023-06-11]. Osobní komunikace.

Lodrová, M. 2008: NKP zámek Horšovský Týn. Nálezová zpráva o záchranném archeologickém výzkumu při realizaci kanalizační přípojky mezi septikem pod purkrabstvím a hlavním kanalizačním řadem v ul. E. Beneše. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24332.

Masopust, V. 2014: NKP Hrad a zámek Horš. Týn – revitalizace areálu zahradnictví – I. etapa. Horšovský Týn.

Menclová D. 1976: České hrady. 2. vydání, s. 261 - 273. Praha.

RBM: Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae. I, 750) 1229 (s.353) 1855 ed. K.J. Erben. Praha

RBM: Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae. II, 2542 (1286 – 1296) 1882 ed. J. Emler. Praha

Rineš J. 2000: Technická zpráva k 1. fázi konstrukčních úprav, souvisejících se stabilizováním JZ věže zámku a zámecké kaple. Archiv NPÚ ú.o.p. v Plzni, sign. D 2933/5.

Řehák, J. 1997: Speleologický a hydrologický průzkum zámku a hradu Horšovský Týn, havárie historické kanalizace. SPELEO – Řehák, Horská Kamenice. Archiv NPÚ ÚOP v Plzni, O 037 – 4 - 22403

Řehák J. 2002: Státní zámek Horšovský Týn. Statické zajištění – druhá část. Technická zpráva. Ulož. v archivu NPÚ ú.o.p. v Plzni, sign. D 3152/2.

Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Sedláček, A. 1892: Hrady, zámky a tvrze království Českého, IX., 93 – 102, 112. Reprint 1996. Praha

Sokol, P. – Sedláková, Ž. 2014: Archeologický atlas NKP zřícenina hradu Přimda. Prostorová identifikace výzkumů a terénních zásahů v areálu hradu v letech 1879 – 2012. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Sokol, P. – Sedláková, Ž. 2015: Archeologický atlas zříceniny hradu Gutštejn. Prostorová identifikace výzkumů a terénních zásahů v areálu hradu v letech 1997 – 2001. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Tengler, R. 2017: Horšovský Týn, zahrada zámku, Loreta. Georadarový průzkum. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Waldmannová, M. – Sedláková, Ž. 2017a: Archeologický atlas SH Velhartice. Prostorová identifikace archeologických výzkumů a dalších terénních zásahů v areálu hradu Velhartice v letech 1980 – 2016. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Waldmannová, M. – Sedláková, Ž. – Foster. L. 2017b: Archeologický atlas klášter Plasy. Prostorová identifikace archeologických výzkumů a dalších terénních zásahů v areálu NKP klášter Plasy v letech 1920 – 2016. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Waldmannová, M. 2023: H. Týn, zámek: Havárie dlažby v průjezdu hlavního vstupu 2014 – 2016. Nálezová zpráva v rozpracovanosti.

Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlásky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň. Uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Další odkazy

Památkový katalog [online]. Praha, Národní památkový ústav, [cit. 9. 6. 2023.]. Dostupné z WWW: <https://www.pamatkovykatalog.cz/zamek-horsovsky-tyn-16267666>.

Geovědní mapa 1:50 000 [online]. Česká geologická služba, [cit. 14. 6. 2023.]. Dostupné z WWW: <https://mapy.geology.cz/geocr50/>

4. Seznam příloh

Plány:

Plán 1: Lokalizace areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn v k.ú. Horšovský Týn s označením mapových listů SMO5.

Plán 2: Rozsah areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn na podkladě katastrální mapy.

Plán 3: Celková situace – zámek a park.

Plán 4: Celková situace - klad mapových listů 1:350.

Plán 5: Celková situace s detailem hlásky v parku - přehled všech zásahů a nemovitých nálezů v letech 1984 - 2021.

Plán 6: Detail hradu a zámku - přehled zásahů a nemovitých nálezů v letech 1984 - 2021.

Mapové listy:

A1, A3 – F4, G1 – G3, H1 – H2 – bez zásahů a nemovitých nálezů.

A2, F5, G4, G5, H3, H4, I1, I2, I3, I4 – zásahy

A2, F5, G4, G5, H3, H4, I1, I3, I4 – nemovité nálezy

Příloha 1 – soupis zásahů

Příloha 2 – soupis nemovitých nálezů

Katalog zásahů

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	1/liniový výkop /I4
Staré označení	1 – výkopy pro hromosvody - JV roh nádvoří, sonda č. 1-3
Rok zahájení a rok ukončení	08-10. 1984
Číslo akce	I
Bližší lokalizace	hlavní nádvoří JV roh
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	Zdivo, zahloubené objekty (kůly, části sídelních objektu, část hrobové jámy kostrového hrobu), dlažba.
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	uloženo - depozitář ZČM Zbiroh, umyto (K, Ko lidské, Ko zvířecí, vzorky ztrouchnivělého dřeva -určeny druhy): BB 29/sáček 107/zl. přeslenu, 156/sklo, mušle; asi BB 32-34;
Anotace	Stratigrafie až na podloží, zjištěny kulturní vrstvy jílovitohlinitého charakteru s příměsí mazanice a ztrouchnivělých dřev, kůly a část ztrouchnivělých dřev včetně zahloubeného objektu (mladohradištní konec 12. – 1. pol. 13. st.); části hrobové jámy (1.pol. 13.st.?) narušené předzákladem zdiva z lomového kamene se žlutookrovou drobivou maltou (15. stol. a mladší, základ pro schodiště), zachycena stavební maltová vrstva související se stavbou stojících konstrukcí tzv. staré kaple resp. její západní přístavby. Z kostry uložené na zádech bylo zjištěno úplné levé chodidlo a část pravého chodidla, u nichž se nacházel železný předmět, snad hřeb. Ojedinelé lidské kosti se vyskytovaly jako příměs i v mladších vrstvách. Výkop pro hrom. rozšířen a pro účely dokumentace rozdělen na 3 úseky. V sondě pro hromosvod nedospělí jedinci (u LK je antropologický rozbor). Podrobný popis viz zdroj: Durdík, T. – Krušinová, L. 1986.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	200 cm/ano v sondě pro hromosvodové desky v ploše nádvoří, v části u J nádvorní stěny do 50 cm/ne
Datace	pravěk, ml. hrad. (konec 12. – 1. pol. 13. st) - novověk, recent
Druh dokumentace/místo uložení	Předběžná zpráva, půdorysy, profily, fotografie/ u LK; není sken v NPÚ
Fotoarchiv NPÚ ÚOP v Plzni	složka: nádvoří sondy: neg. 167114, 169847, 174385, 176601, 174386, 196846
Zdroj	hlášení: Durdík T. – Krušinová L. 1992: Horšovský Týn, zpráva 113, 114 in Výzkumy v Čechách 1988/9, s. 40,41. Praha; publ. Durdík, T. – Krušinová, L. 1986: K počátkům a stavební podobě hradu v Horšovském Týně. AH 11, 127 – 142 = podrobné vyhodnocení sond 1-3 včetně půdorysu, profilů a keramiky.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	2/ liniový výkop /I3 a I4
Staré označení	liniové výkopy v SV rohu nádvoří a v západní části nádvoří - sondy č. 4 až č. 7 v AH 11/86 pro zemnicí desky a strojem provedený výkop č. 8 od jižního křídla až k severnímu křídlu ve vzdálenosti cca 3 m od průčelí bytu správce (do plánu nevyznačeno)
Rok zahájení a rok ukončení	1984
Číslo akce	I
Bližší lokalizace	SV roh hlavního nádvoří a západní část hlavního nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	negativní
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	
Anotace	Provedeny výkopy strojem pouze dodatečně zkontrolované archeologem, profily a půdorys bez zjištění stratigrafie, pouze jedolité v převaze oranžové jílovité a světle zelené jílovito kamenité vrstvy překryté renesanční úpravou nádvoří. Těžké posoudit, zda šlo o navážky a vyrovnání povrchu nádvoří nebo až tak odebrané stratigrafie, že tyto výkopy v podloží. Po zkušenostech z celé ostrožny se LK kloní spíše k tomu, že o podloží šlo a úpravy v renesanci a 19. století odstranily vyvýšeniny se zbytky stratografií starších než 16. století, nejspíše zásahy po požáru v 16. století.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	80 cm liniové výkopy, 170 cm 2 výkopy pro hromosvodové desky/ ano
Datace	19.st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	plán sklepů, terénní dokumentace uložena u LK - není sken v NPÚ
Fotoarchiv NPÚ ÚOP v Plzni	složka: nádvoří sondy: neg. 174083, 174084, 174085, 174086, 174087, 174088, 174281, 174282, 174284,
Zdroj	publ. Durdík, T. – Krušinová, L. 1986: K počátkům a stavební podobě hradu v Horšovském Týně. AH 11, 127 – 142 – jen půdorys polohy, není podrobný popis

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	3/liniový výkop/14
Staré označení	není
Rok zahájení a rok ukončení	1984-1985
Číslo akce	I
Bližší lokalizace	hlavní nádvoří JV roh - interiér
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	základ pilíře tribuny tzv. staré kaple
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ne
Anotace	V poválečném období, kdy zastával pozici správce zámku p. Dubec (jeho sdělení L. Krušinové při provádění záchranného archeologického výzkumu v letech 1984-85) bylo při výkopu pro položení roury směrem S-J v někdejší spodku lodi tzv. staré kaple odhalené zdivo, považované L. Krušinovou a T. Durdíkem za základ pilíře tribuny. Toto lomové zdivo kladené na vápennou maltu, vystupuje v podélné ose prostoru ve vzdálenosti až zhruba 3,7 metru od západní stěny. Nebyl proveden výzkum, LK pouze očistila druhotné nánosy. <i>Základ tam dle LK:...“našel a odhrabal už Bureš a pamatoval si pan Dubec, ale mluvil o tom, že se zdi museli vyhnout vedením roury. Tak možná Bureše upozornil na zdivo pilíře pan správce Dubec. Já pouze znovu očistila.. Nakolik došlo k odhalení za výkopu pro trubku nebo až v době, kdy kopal na vícero místech sondy p. F. Bureš, o kterém p. Dubec nerad mluvil, už asi zjistit nepůjde, když nešlo od pamětníka tehdy. Na mě podlaha působila tak, že v blíže neurčené době někdo zavelel a vytěžil část zeminy a snížil podlahu nebo se stavebním nepořádkem odklidil navíc i část zeminy z podlahy.”</i>
Max hloubka zásahu/geologické podloží	30 cm/ne
Datace	středověk
Druh dokumentace/místo uložení	není
Zdroj	L. Krušinová – paměť a poznámky z 12. 4. 2007– revize textu od J. Anderleho k SHP tzv. starší kaple

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	4/ liniový výkop /14
Staré označení	výkop podél severní zdi západní přístavby tzv. staré kaple, sonda č. 14 označena na plánu sklepů
Rok zahájení a rok ukončení	od září do října 1984
Číslo akce	II
Bližší lokalizace	hlavní nádvoří JV roh
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	předzáklad zdiva západní přístavby tzv. staré kaple
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	uloženo - depozitář ZČM Zbiroh: BB 39
Anotace	Liniový výkop (využitý pro dokumentaci souvrství pro zjištění stavu předzákladu západní přístavby tzv. staré kaple). Sonda dosahovala šířky 0,5, od zdi - narušeno výkopem pro el. vedení. Nehluboko zjištěno zdivo z lomového kamene na žlutou maltu, které asi souvisí s pozdně gotickým či renesančním zdívem v sondě severním směrem (v roce 2002 interpretováno obojí jako základ peronu schodiště). Ve východní polovině sondy neporušená situace, ve vkopu a maltové vrstvě k základu lidské kosti. Pravděpodobně dodatečná přístavba západní části, přičemž došlo k porušení hřbitova kolem kostela. Nepočtené zlomky nepřispívají k řešení.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	70 cm/ne
Datace	středověk, novověk
Druh dokumentace/místo uložení	milimetrový papír, u LK; není sken v NPÚ
Zdroj	publ.: Durdík T. – Krušinová L. 1992: Horšovský Týn, zpráva 114 in Výzkumy v Čechách 1988/9, s. 41. Praha

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	5-8/ liniový výkop /13
Staré označení	sondy navazující na liniový výkop označený č.9 na plánu sklepů, sondy 9A, 9B, 9C podél S křídla, 10 a 10A kolmo pod arkádou před Z křídlem, č. 11 podél purkrabství, č. 12 v SZ rohu nádvoří a č. 13 a 13A s cílem ověřit existenci 3. pilíře po S arkádě, výkop podél S křídla ? označení (č. 16 nebo č. 18)
Rok zahájení a rok ukončení	1985 léto, 1986
Číslo akce	III
Bližší lokalizace	SZ roh nádvoří mezi purkrabstvím a severním křídlem resp. arkádou
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zbytky křivých objektů, předzáklady 3 pilířů podél S křídla, pozůstatek gotické arkády?
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ano, desítky sáčků, uložen. depozitář ZČM Zbiroh, umyto: BB 2/sonda 12A, BB 7/sonda 9A, B, BB 29/sonda 13/sáček 277 – úchytka garnýže; BB 35; BB 39; BB 75 2x
Anotace	Liniový výkop vyvolal správce pokládkou dlažby do bytu. LK výkop rozšířila v sondy. Nalezeny pouze zbytky mladohradištních resp. pravěkých vrstev a výplní zahloubených objektů (kůlů) obtížně odlišitelných od oblázkovo-hlinitého podloží většinou pouze tmavším a s vyšším prohlíněním oproti pevnému nenarušenému terénu. V sondě při Z di paláce na profilu patrný vkop a maltová vrstva dělily souvrství na vrstvy uložené před a po stavbě paláce. Pod maltovou vrstvou nasedalo několik vrstev bohatých na keramiku na šterkovité podloží a lze je datovat do 1. pol. 13. st., příp. i do 12. století. Bylo zjištěno 5 křivých jam různé velikosti a nestejného charakteru výplně. Při severním křídle odkryt recentním výkopem pro elektriku předzáklad pilíře č. 1 charakteru gotické zástavby, proto zacílen výzkum podél severního křídla a v sondě č. 12 odkryt nejspíše pozůstatek předzákladu pilíře č. 2 a proto ještě odkryv směrem na východ, kde objeven předzáklad pilíře č. 3. V sondě č. 13 a 13A podél pilíře stávající renesanční arkády S křídla byl odkryt půdorys zdiva pilíře dochovaného pouze v předzákladové úrovni. Na něj navazoval na Z straně v S profilu cihlový pas. Zdivo nejspíše gotického pilíře bylo využito pro pilíř renesanční arkády. Předzáklady pilířů lze interpretovat jako pozůstatek severní arkády původního gotického křídla pohlaceného renesanční přestavbou. Terén byl významně snížen, odstraněny středověké vrstvy při snaze o relativně jednotnou niveletu renesančního nádvoří při přestavbách s využitím gotického zdiva, které v této části ustoupilo v nadzemní úrovni mladší přestavbě. U S křídla těsně nad podloží vrstva pravěká.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	V sondách cca 50 cm, ve výkopu cca 40 cm/ano v případě, že nebylo odkryto zdivo, základovou spáru zdiv nebylo reálné dosáhnout při této formě a rozsahu ZAV.
Datace	pravěk, mladohradištní až do 1. desetiletí 13. století, zdivo 2. pol. 13. století
Druh dokumentace/místo uložení	dokumentace, fotografie, u LK; na NPÚ sken plánu s čísly sond, ale sken MM v NPÚ není
Fotoarchiv NPÚ ÚOP v Plzni	složka: nádvoří sondy: neg. 174269, 174271, 172270, 172874-172876, 174248-174265, 174272, 174274-174276, 174278-174280, 174285-174291, 174266-174268, 174283, 174277, 174292, 173681-173683
Zdroj	terénní dokumentace, paměť, vynesení v plánu sklepů; publ. Durdík T. – Krušinová L. 1992: Horšovský Týn, zpráva 113, 114 in Výzkumy v Čechách 1988/9, s. 40-41. Praha

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	9/sonda /13
Staré označení	č. 15 na plánu sklepů a na skenu barevného půdorysu objektu - sonda pro zjištění průběhu opevnění na západní hraně ostrožny
léto 1986	léto 1986
Číslo akce	IV
Bližší lokalizace	střed západního nádvoří v průběhu předpokládané hrany ostrožny
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zjištěno opevnění, zbytky křulovitých objektů různého průměru a žlabu – pozůstatek dřevěného otýnění sídla z přelomu 12. a 13. století, předchůdce gotického hradu
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	uloženo - depozitář ZČM Zbiroh, umyto: BB 33? 36? 37?
Anotace	Zjišťovací výzkum s cílem ověřit možnost existence opevnění, to se potvrdilo pro nejstarší fázi sídla na ostrožně nejspíše ještě dřevěného paláce s dřevěným kostelem následně nahrazeným tzv. starou kaplí před zahájením výstavby západního křídla a postupné stavby gotického hradu. Vyjma západní části, kde sráz, sonda dosáhla podloží, v němž byly odhaleny zahloubené kůly a horizontální pozůstatky destruovaného opevnění. V sondě 5x2 m po odebrání 2 m navážek byla podélně vybírána její polovina. Mezi dvěma menšími jamkami byla na středu sondy třetí. Celkem se dochovalo 5 křulových jamek ve dvou řadách rovnoběžných s průběhem ostrožny. Ve východní části sondy se rýsovala výplň žlabu, kde byly patrné další 2 křulové jamky o průměru ca 20 cm. Mladší zásahy porušily vztahy žlabu a tělesa s křulovými jamkami, přesto se v S profilu podařilo sledovat svrchní šedou jílovitou vrstvu tělesa, která prostupovala do výplně žlabu ve V části. Dvě řady nespěně velkých křulových jamek, mazanice vrstva a žlab jsou pozůstatkem fortifikace, jejíž čelo mělo nejspíše podobu vyplétané stěny a k zakotvení zadní stěny sloužil zmíněný žlab se 2 křulami. Prostor mezi těmito stěnami byl vyplněn materiálem zpevněným řadou tenkých křulů. Šíře celého opevnění mohla být kolem 150 cm. Sonda končila za V stěnou žlabu. (Po ZAV HT 53 v r. 2008 je žlab považován za mladší součást pozdně gotického stavení – trativod v podlaze). Ve svrchní šedé jílovité vrstvě byla keramika. Následující mazanice vrstva obsahovala vedle typických střepů celkem 0,5 kg mazanice s otisky prutů o různé síle. Ze S poloviny se zbytky spodní tmavě šedé hlinité vrstvy pochází keramika, ze zásypu křulů zlomek železa a z výplně žlabu keramika. Ve výše uvedených vrstvách a ve světlé kamenité vrstvě těsně nad podložím byly nalezeny pravěké střepy a nepočetný soubor štípané industrie. Keramika z vrstev opevnění lze datovat do mladohradištního období. Délku trvání konstrukce lze těžko stanovit. U křulů se předpokládá existence bez oprav 50 let. Jde o první archeologicky zjištěný doklad otýnění u nás. Opevňovalo biskupský dvorec, ale není zatím jisté, zda se dočkalo fáze s kamennou stavbou tzv. staré kaple.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	100 - 60 cm/z podstatné části půdorysu sondy ano, nikoli v Z části, kde výplň s materiálem 16. stol. a mladší mezi srázem a Z zdí založené na kamenitém srázu
Datace	mladohradištní, 12. – první desetiletí 13. st.
Druh dokumentace/místo uložení	dokumentace, fotodokumentace/u LK, není sken v NPÚ
Zdroj	paměť LK, plán sklepů a barevný plán; publ.: Durdík T. – Krušinová L. 1992: Horšovský Týn, zpráva 114 in Výzkumy v Čechách 1988/9, s. 41. Praha

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	10/ sonda /14
Staré označení	sonda pro Adamovského
Rok zahájení a rok ukončení	4. a 18. 10. 1992
Číslo akce	V
Bližší lokalizace	S křídlo - SV věž
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň, resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	Zdivo - hradba
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ne
Anotace	<i>Sondou při Z zdi předpokládané SV věže byl odkryt styk obvodové hradby se zaniklým středověkým zdivem, které pravděpodobně patří věži. Středověké nadloží zaniklo při renesančních úpravách. Při nádvorní zdi věže zachycen styk jejího zdiva se zdivem patrně středověké vstupní šíje. Obě tato zdiva byla založena do stratigrafie s objekty, končící vrstvami spojitelnými s výstavbou Z křídla okolo pol. 13. století. Rozměry sondy 1,5m (V-Z) a 1,6 m (S-J). Dle orig. mm bylo kopáno jen v ca 40 cm úzkém výkopu podél V strany sondy (podél Z zdiva věže). Celou šířku výkopu vyplňuje zdivo, na S straně s převahou cihel, v J polovině břidlicové kameny (niveleta 387,09). Tam LK majzlíkem očistila část zdiva na gotickou maltu V zdi.</i>
Max hloubka zásahu/geologické podloží	46 cm/ne
Datace	kol. pol. 13. st, novověk, recent
Druh dokumentace/místo uložení	orig. mm 1:20 S profil, V profil a půdorys sken 2MM A4 mm v OA NPÚ/PC Foster: Krus29.7.22 HT orig MM sonda SV vez, fotografie/ u LK
Zdroj	<i>Durdík T. Hlášení o návštěvě hradu v Horšovském Týně ze dne 21. 4. 1993. Archiv ARÚ čj. 1209/93.</i>

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	11/sonda /I4
Staré označení	17, dělena na 17 a, b, c
Rok zahájení a rok ukončení	září až listopad 1993
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	průjezd V křídla a JV roh nádvoří, vstupní branka na nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zánikový horizont interiéru V křídla z 2. pol. 13. století, příkop, zahloubené kůlovité objekty
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	uloženo - depozitář ZČM Zbiroh, umyto, seznam sáčků v PC, BB č. 5, 10, 11, 12, 5, 41, 42, 46, 47, 50, 51, 65, 66, 67, 69, 70.
Anotace	Liniové výkopy pro elektrické vedení byly vykopány podél západní stěny východního křídla (sonda c), vstupem brankou do V průjezdu vydlážděného dřevěnými kostkami, podél severní stěny průjezdu. Šířka výkopu pouze 25 cm, v západní části zachována stratigrafie, v delší východní části porušeno renesanční přestavbou, přes velmi obtížný způsob provádění ZAV při halogenovém osvětlení do pozdních nočních hodin dosaženo podloží a dokumentace obou profilů a několika půdorysů spodních úrovní výkopu. <i>Zachycena raně gotická obvodová hradba a základ nádvorní renesanční zdi. Také patrný 2 kumulace kamenů, které by mohly být pozůstatky zdiva spojovaného jílem. Dosaženo patrně úrovně 13. století, část stratigrafie může být interiérovou.</i>
Max hloubka zásahu/geologické podloží	40 cm/ne až 180 cm/ano
Datace	pravěk, mladohradištní, 13. století, 18. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	dokumentace půdorysy, profily, fotografie/u LK; barevné kopie 6MM A4 (chybí úsek a) v OA NPÚ/kartotéka+skan 5 fotografií
Zdroj	terénní dokumentace 6 milimetrových papírů, profily překresleny na pauzák, poznámky z terénu a na sáčcích nálezů. <i>Durdík T. Hlášení o návštěvě hradu v Horšovském Týně ze dne 21.4.1993. Archiv ARÚ čj. 1209/93 včetně 5ks fotografií.</i> Krušinová, L. 1997: hlášení 340: průjezd V křídla. In: Výzkumy v Čechách 1993-5, s. 65. (lit. ARÚ 1209/3). Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	12/ liniový výkop /I3 a I4
Staré označení	J vchod pro sondu před vstupem do J. křídla (12/1993, aby mohla být vánoční prohlídka zámku), kancl A, kancl B, kancl C, 19 a) až d); sonda 20a půdorysy, profily mezi 1. a 2. sloupem arkády na 4,5 m od prahu – asi úsek v JZ koutu u J arkád?MM z 11.5. – 12. 11. 1993
Rok zahájení a rok ukončení	srpen až prosinec 1993, III. 1994
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	podél jižního křídla a JZ roh nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zahloubené objekty – kůly, hrob v sondě kancl B
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	uloženo - depozitář ZČM Zbiroh, umyto zčásti, BB 6, 7, 10, 11, 12-14, 29 (lid.ko), 42, 47-49, 51, 52, 55-58, 60-62, 66, 69-71(např. sáčky 379-393), 73
Anotace	Liniový výkop pro nové elektrické vedení podél jižního křídla resp. starého výkopu pro el. vedení. V důsledku požadavků správce objektu p. Rosendorfského a techniků NPÚ požadováno zajištění výkopů. V tomto prostoru zachované v převaze neporušené historické terény. Snaha kopat po úsecích (ty dokumentovány) a až na podloží = plně vyznačené úseky na plánu SHP. Dařilo se kopat archeologicky, ovšem daní bylo provádět ZAV na několika místech souběžně. Situace byla dosti obtížně čitelná v terénu s ohledem na šířku výkopu, který měl jižní stěnu místy nedochovanou, protože byl výkop veden podél stávajícího elektrického vedení. Sektory mezi dokumentovanými úseky dokopány jen na požadovanou hloubku pro položení nového vedení. Podloží bylo dosaženo pouze v jihozápadní části výkopu, v němž zachyceny kůlovité objekty. Podrobnější popis umožňuje terénní dokumentace. V sondě kancl B při S profilu dokumentován hrob s kompletní kostrou, orientován V-Z (lebka). Hrobová jáma v hloubce ca 1 m.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	50 - 90 cm v kůlech, kde dosaženo i podloží/ve výkopu nedosaženo podloží
Datace	mladohradištní, středověk až 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily, fotografie, zápisy v deníku a na sáčkích/LK; sken mm v OA NPÚ/PC Foster: složka: HT Krus orig MM sond 19,20, studna
Zdroj	terénní dokumentace – kancl A – 5 mil. papírů, kancl B -7 mil. papírů, kancl C – 6 mil. papírů, 19 a) 6 mil. papírů, 19 b) 3 mil. papíry, 19 d) 14 mil. papírů, zápisky z terénu. Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň. 20 a) MM A4 půdorysy, profily; 20 b) 3MM A4- odbočka na Z, S profil a půdorys+profil 185 cm na V od 0 v profilu sondy 20 a+profil rozšířený na Z, měřeno do 0 v profilu sondy 20a

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	13/ liniový výkop /I3
Staré označení	liniový výkop před bytem správce (Burešovými) rozšířen na a) a b), 21
Rok zahájení a rok ukončení	květen 1993
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	0,4 m široký výkop od S k J – viz barevný plán
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	v profilech kůl. objekty
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh
Anotace	Liniové výkopy za účelem el. vedení do bytu správce, ve vzd. 0,5 m od linie průčelí, kopáno do hloubky cca 40 cm, ve větších úsecích porušeno, místy dochovaná a dokumentovaná zachovaná stratigrafie a zachycena vrstva tmavohnědá hlinitá se zlomky mazanice a keramikou z konce 12. a zač. 13.st. Kůlové objekty zachyceny v JZ části výkopu a v severní části nejdále 3 m od vstupu pod SZ věž. Tam jen zbytky jamek v podloží s obtížně znatelnou výplní v oblázkovém podloží. Když suché, téměř vůbec.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	Cca 50 cm/v jižní polovině ne, v severní ano
Datace	12. a 13. století, až 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily, fotografie/LK; sken v NPÚ chybí
Zdroj	terénní dokumentace č. 21 6 mil. papírů + zápisky z terénu. Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	14/ liniový výkop /I3
Staré označení	JZ roh nádvoří u purkrabství, v barevném plánu nejspíše č. 16 nebo č. 18
Rok zahájení a rok ukončení	listopad 1993
Číslo akce	VII
Bližší lokalizace	JZ roh nádvoří podél západního křídla
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	Překopané vrstvy, nebyl patrný pozůstatek původní stratigrafie
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ano, v druhotném uložení, pouze nasáčkováno z hromad, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh, umyto
Anotace	Liniový výkop - úpravy WC v bytu správce. Provedený dělníky, pouze kontrolován a sběr nálezů z hromad, nebyla patrná dochovaná stratigrafie, nebylo možné prohloubit resp. rozšířit pro ověření rozsahu porušení historických terénů, což by bylo více než žádoucí s ohledem na možnost zjištění zachovaného profilu k východní zdi gotického západního křídla hradu.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	40 cm/ne
Datace	Ve druhotném uložení 13. století a mladší.
Druh dokumentace/místo uložení	Zákres do půdorysu plánu, fotodokumentace?/u LK
Zdroj	poznámky z terénu

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	15/ sonda /I3
Staré označení	u studny
Rok zahájení a rok ukončení	březen 1994, dokumentace 6.6.
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	podél J nádvoří stěny v části poblíž studny
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zachovaná stratigrafie 13. st. a starší, dlažba 16. st., zahloubené obj.
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh, BB 64
Anotace	Výkop v trase elektro proveden firmou a pak dokumentován archeologem.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	70 cm/ne
Datace	12. a 13. století, 16. stol. a ml.
Druh dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily/LK
Zdroj	terénní dok. 6 MM A4 sken PC/Foster: HT Krus orig MM sond 19,20, studna

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	16/ liniový výkop /I3
Staré označení	výkop ve věži
Rok zahájení a rok ukončení	9.-10. 10. 1994
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	JZ věž interiér
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kulový objekt v podloží, ohniště
Movité nálezy	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh, BB 45?, 68/sáčky č. 347-378, BB74?, 76
Anotace	V rámci rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů proveden výkop v Z průjezdu do interiéru věže a sonda v přízemí JZ věže, kde budována elektro rozvodna. Skrz zdivo věže kopáno v celé šířce chodbičky (ca 1,2 m) na zdivo dříve probouraného vstupu (hloubka cca 40 cm). Vrstvy v druhotném uložení. Zachované až spodní úrovně stratigrafie, svrchní porušeny průrazem vstupu do přízemí věže. Sonda uvnitř (80 cm od S stěny) vykopána až na podloží (rozvolněný fylit), v němž zahloubený kulový objekt. Části profilů zejména v nižších úrovních dochovány a dokumentovány. Horních 100 až 120 cm porušeno sytkými vrstvami stavebního rázu zejména v JV části sondy. Předzáklad S vnitřní stěny věže je nepravidelně rozšířený o 5-20 cm.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	Cca 200 cm/ano
Datace	mladohradištní až 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily, fotografie/LK; sken 9MMA4 mm v PC/Foster: HT Krus orig MM sonda vez
Zdroj	poloha: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	17/ liniový výkop /I3
Staré označení	č. 22?
Rok zahájení a rok ukončení	září až říjen 1994
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	západní nádvoří, odkryv od jihu na sever cca středem nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	ano, část zahloubeného objektu z doby mladohradištní v úseku před zlomem výkopu Z od průjezdu směrem na sever
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh, např. sáčky 394 až 402, BB 53, 54, ?83, 84
Anotace	Liniový široký výkop směrem na II. nádvoří a směrem na sever k severnímu průjezdu pro kabelové rozvody elektro v betonovém žlabu. Odkryv v západním průjezdu pokračoval ohybem a stáčil se na sever středem západního nádvoří. Byl možný dohled a v partiích se zachovanou stratigafií bylo možné provádět ZAV a výkop po odkrytých vrstvách (úseky výzkumu na barevném plánu sklepů vyznačené plně, dohled šrafovaně. Proto se podařilo zjistit a zdokumentovat část zahloubeného objektu, v jehož výplni byly zjištěny větší části zlomků keramiky z doby mladohradištní. Vrstvy mladší byly v převaze porušeny mladšími zásahy nebo odstraněny zcela, např. část odkryvu byla v severní části zničena vápennou jámou. V části výkopu byla zachována štetová dlažba, která byla indicií pro neporušenou stratigafii.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	30 až 90 cm/ano místy
Datace	mladohradištní, terény od pol. 13. stol. odtěženy stavebními úpravami od renesance po z 19.st. a recent
Druh dokumentace/místo uložení	terénní dokumentace, půdorysy, profily, fotografie/LK; sken MM v NPÚ není
Zdroj	paměť LK; Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	18/ liniový výkop /H3
Staré označení	příkop
Rok zahájení a rok ukončení	říjen 1994
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	příkop pod mostem vedoucím do parku podél zdi, vně Z části brány
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	ne
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh BB 71
Anotace	Výkop proveden dělníky pro zavedení elektroinstalace. Negativní stratigrafie.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	50 cm/ne
Datace	18.st., 19.st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	? fotodokumentace, popis na sáčku s nálezy/LK
Zdroj	paměť, zákres v barevném plánu. Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	19/ liniový výkop /I3
Staré označení	? číslo - liniový výkop a sonda v interiéru
Rok zahájení a rok ukončení	říjen 1994
Číslo akce	VI
Bližší lokalizace	liniový výkop směrem k JZ budově purkrabství a do jejího interiéru
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	ne
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ano, uloř. Depozitář ZČM Zbiroh, BB ? 53, 54
Anotace	Odkryv ze západního průjezdu na západní nádvoří s odbočkou do JZ budovy za účelem elektroinstalace. Při východní stěně jihozápadní budovy (purkrabství) na západním nádvoří byla snaha využít výkop a provést sondu (1x1x1xm) za prahem, v níž by bylo možné zjistit stratigrafie na zdivo. Terény hodně porušeny.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	80 cm/ne
Datace	18.st., 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily/LK
Zdroj	paměť LK. Poloha výkopů: Projektová dokumentace: Rekonstrukce hlavních kabelových rozvodů, zámek Horšovský Týn, elektroinstalace. VII 1993. Ing. K. Roubal, Plzeň. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň: 034*4*21372

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	20/ sonda /I3
Staré označení	I/94 pro schodiště do bytu správce
Rok zahájení a rok ukončení	9. až 31. srpen 1994
Číslo akce	VIII
Bližší lokalizace	SZ roh hlavního nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová, supervize T. Durdík
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň resp. KSSPPOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	
Movité nálezy	ano, uloř. depozitář ZČM Zbiroh BB ?74, 77, 80-82 částečně u LK
Anotace	Sonda formou ZAV vyvolaná záměrem výstavby nového schodiště do bytu správce objektu v purkrabství. Po odstranění dlažby z hliněných dlaždic byl obdobně jako v sondách 1984 zjištěn zbytek vrstvy tmavohnědé hlinité s keramikou konce 12. zač. 13. století, dosedající na oblázkovo hlinité podloží, v němž obtížně rozlišitelné křulovité zahloubené objekty, rozdílné výplně, světlejší a tmavší více a méně prohloubené obtížně odlišitelné od podloží lze interpretovat s ohledem na druhotně uložené nálezy pravěké keramiky i za pravěké. Podloží dosaženo po 20-40 cm, podstatná část horních středověkých vrstev odstraněna jednak při stavbě západního křídla jednak při stavební přestavbě hradu na zámek.
Max hloubka / podloží	max. 40 cm/ano
Datace	mladohradištní, pravěk
Druh dokumentace/místo uložení	Půdorysy, profily, fotografie/LK
Zdroj	terénní dokumentace, zápisky z terénu

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	21/ sonda /I3
Staré označení	sonda na základovou spáru SV rohu JZ hradní věže s kaplí
Rok zahájení a rok ukončení	podzim 2001
Číslo akce	IX
Bližší lokalizace	JZ roh hlavního nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Krušinová
Instituce	SÚPP Praha
Nemovitý nález - druh	předzáklad zdi věže, křulové jamky a jámy
Movité nálezy (instituce)	ano, uloř. depozitář ZČM Zbiroh
Anotace	V důsledku aktivit firmy SPELEO Řehák za účelem zjištění vnější základové spáry a stavu podloží základového zdiva jihozápadní věže hradu z hlediska její stability. Odstraněna dlažba z hliněných dlaždic a archeologicky prováděn ZAV ve vytýčené sondě cca 2 x 1,5 m. Zachovaná původní stratigrafie z 12. – 13. století, prováděna dokumentace půdorysů a profilů dosahující hloubky až do cca 300 cm. Dosažena základová spára věže.
Max hloubka / podloží	300 cm/ano
Datace	12. - 13. st., druhotně pravěk, recentní porušení
Dokumentace/místo uložení	půdorysy, profily, 10 mil. papírů, i překresleno, fotografie, digitální data na CD /LK, není na NPÚ
Zdroj	paměť LK, dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	22/odkryv /I3
Staré označení	sonda pod schodištěm S1
Rok zahájení a rok ukončení	2001 srpen – 2003 (V část pod WC)
Číslo akce	IX
Bližší lokalizace	zadní nádvoří - podél jižní stěny opěráku JZ věže s kaplí
Vedoucí výzkumu	L. Čiháková
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	4 kúlové jámy, žlábek, dlažba, souvrství 12.-16.st.
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	přeslen, bronzový prstýnek, ke NPÚ/ DEMUS inv.č. 7961-7992 BB HT 021, inv.č. 7912-7960 a 9026-9033 (V část) BB HT 022, inv.č. 9026-9033 (V část) BB HT 034, inv.č. 9034-9046 (V část) BB HT 035, inv.č. 9248-9254 BB HT 040; CES př.č. 88/2011
Anotace	V srpnu 2001 odstraněno schodiště podél jižní stěny opěráku JZ věže s kaplí a prostor pod ním vytěžen až na povrch rozvolněné skály. Firma SPELEO pokračovala v těžbě pod základovou spáru až na pevnou skálu, odkud podezdila základ kaple s průchozí chodbou kolem. V ploše pod schodištěm byly nad podloží archeologicky dokumentovány 2 vrstvy z 12.-13. st.: 20 – 40 cm mocná rezavě hnědá hlinitojílovitá s občasnými drobnými uhlíky a hrudkami mazanice s kúlovou jamkou zahloubenou z této vrstvy a pod ní šedohnědá jílovitohlinitá hutná s drobnými uhlíky a říčními kaménky. Po začistění vrstvy na podloží (úroveň 383,04 m.n.m.) se projevila výplň 3 kúlových jam v jedné linii a v rozstupech 1 – 1, 20 m. Jejich severní okraj byl narušen při stavbě opěráku JZ věže. Průměr jam 50 cm a 40 cm, téměř kolmé stěny, hloubka 30 cm a 40 cm. Jámy interpretovány jako doklad dřevěného dvorce v době existence tzv. starší kaple v JV rohu nádvoří – zřejmě její románské fáze před 1. pol. 13. st. Z kúlových jam se podařilo získat pouze zlomky keramiky rámcově datované do období konce 12. a 1. poloviny 13. století. Podél jižního profilu se jevila hrana žlábků zahloubeného do podloží (přirozená hrana svažujícího se podloží?). Naproti nejvýchodnější kúlové jámě byl žlábek ukončen další kruhovitou zahloubeninou o průměru 40 cm. Po vybrání výplně kúlových jamek byla zjištěna základová spára opěráku, zahloubená jen ca 30 cm do podloží z rozvolněného fylitu, tj. ca 80 cm od povrchu dlažby při patě schodiště. Pod podestou schodiště u JZ věže zůstal zachován profil intaktních vrstev od podloží po vrcholný středověk, zřejmě jediný v celém areálu zámku. Podesta je zvýšená o ca 1 m nad stávající dlažbu při patě schodiště. V profilu dochovaný relikt dlažby o 1,30 m výš než dnešní dlažba v průchodu do konírny naznačuje úroveň přístupu do západního nádvoří před výstavbou konírny v renesanci. Pod písčitoštěrkovým lůžkem dlažby se nacházela ca 10 cm mocná vrstva černého hrudkovitého jílu, který byl později identifikován i při stěně paláce v IG sondách na západním nádvoří. Pod tímto jílem následují vrstvy 13. st.; hutná rezavě hnědá hlinitojílovitá s občasnými drobnými uhlíky a hrudkami mazanice zde dosahovala mocnosti až 70 cm na rozdíl od 20 – 40 cm v západním profilu. Nad dlažbou v bloku s profilem, po jeho východní straně i jižní hraně byl suťový zásyp ze stavby schodiště s množstvím střepů 16. st., kusy malty, cihel a prejzů. Východně těsně za blokem se středověkým souvrstvím, v prostoru zrušených záchodků, přiléhá pilíř s náběhem na klenbu. Pilíř o síle 50 cm je zděný z lomového kamene na pevnou žlutou vápenito - písčitou maltu, náběh klenby je z cihel rozměru 20 x 5 cm. Klenba i koruna pilíře jsou překryty vrstvou hrudkovitého černého jílu, nad ním je lůžko dlažby a dlažba z menších kamenů. Prostor pod klenbou byl vyplněn šedým

	hlinitopísčitým zásypaním s množstvím zvířecích kostí, glazovanou keramikou 16. st., sklem z okenních tabulek. Zánik a zasypání této klenuté, původně podzemní prostory lze vzhledem k nálezům předpokládat v renesanci po polovině 16. století. V roce 2003 byl ve štolě ražené pod základy J zdi věže zpřístupněn základ opěráku, široký 70 cm, z břidlicových desek (asi 60 x 50) uložených delší stranou kolmo ke stěně věže a pojených šedou maltou. Je na spáru přiložen k základům kaple, širokým 1, 40 m, z mohutných břidlicových desek (70 x nejméně 60 cm) na žlutavou maltu. Byly odebrány vzorky malty ze základu kaple a opěráku. Podezdíváno bylo až ke koutu s konírnou – v místnosti v tomto koutě fungovalo WC zřejmě v 19. st. (cihlová podlaha s oválným otvorem). Severní stěna byla připlentovaná k břidličnatému podloží – terén zde byl snížen o 180 cm pod základovou spáru kaple – částečně v renesanci, z části koncem 19. století.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	ca 80 cm od povrchu dlažby Z nádvoří/ano v 383,04 m.n.m.
Datace	?mladohradištní (od konce 10. století do počátku 12. století), 12.-13. st., 1. – 20.st.
Druh dokumentace/místo uložení	Profil S-J 1:20 na MM papíře asi ze dne 23. 8. 2001. Půdorys 1:20 v úrovni podloží. Půdorys a profily kůlových jam v 1:20. Východní profil 1:20 ze dne 23. 8. 2001. Profil Z-V a S-J 1:20 ze dne 2. 10. 2001. Fotografie L. Foster (naskenováno) Film V. a negativ č. 414458 - seznam a popis v NZ. Východní část pod WC – fotografie E. Kamenická/OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	NZ: Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří. Archeologické sondy 2001 – 2003. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24258. Plán: Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni D 2509/1.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	23/sonda /I3
Staré označení	S 19
Rok zahájení a rok ukončení	2001 31. 10., 1. 11., 6. 11., 12. 11.
Číslo akce	IX
Bližší lokalizace	západní nádvoří - sonda při Z stěně opěráku JZ věže s kaplí
Vedoucí výzkumu	P. Sokol+T. Wízovský
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	2 kůlové jámy 12.-13. st., 2 žlábkové kolmé na opěrák (zahlobené objekty z doby mladohradištní ?)
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, zv. ko, maz, malta, brousek, pazourek NPÚ/ DEMUS inv.č. 7890-7911 BB HT 021, CES př.č. 88/2011
Anotace	Na základovou spáru opěráku bylo archeologicky kopáno i podél jeho západní strany v sondě o délce 280 cm a šířce 110 cm. I zde byly zjištěny kůlové jámy podobného charakteru jako podél jeho J strany. Větší z nich blíž JZ nároží opěráku, mírně oválná, o průměru asi 45 cm, se stěnami téměř kolmými na rovné dno, zahlobená 20 cm do podloží byla zaplněná hnědošedou, jílovitou hlínou s uhlíky, oblázky a množstvím keramiky 12.-13. století. Spodní část této vrstvy vyplňovala i další kůlovou jamku asi 1,2 m severovýchodně od předchozí. Tato oválná jamka s rozměry 30 x 20 cm, hloubkou 20 cm, šikmými stěnami a téměř rovným dnem byla porušena základem opěráku. Nad

	hnědošedou vrstvou následovala při Z profilu hromada stavebního materiálu či odpadu - oblázků a menších kamenů promíchaných se světlou pískovitou maltou, překrytá v celé ploše rezavě hnědou, hlinitojílovitou vrstvou s oblázky, uhlíky a zlomky keramiky a mazanice. Vrstvy nad tímto středověkým souvrstvím měly charakter planýrky spojené s uložením litinového potrubí. Došlo k odstranění novověkých vrstev, včetně současných se stavbou opěráku paláce. V podloží ze zelenošedého rozvolněného fylitu a jílu, v hloubce asi 1 m, byly zahloubeny ještě objekty stratigraficky starší než výše uvedené kůlové jámy, a to 2 paralelní žlábků směru Z – V, zabíhající pod základ opěráku i pod Z profil sondy, a mírná zahloubenina s přepálenými kameny související se severním žlábkem. Severní žlábek měl šířku ca 20 cm a hloubku ca 12 cm, mírně se svažující stěny, přecházející plynule do mírně prohnutého dna. Další žlábek, s prvním zcela rovnoběžný a od něj vzdálený ca 45 cm jižně, se lišil tvarem i úpravou. Jeho šířka i hloubka byla 20 cm, stěny téměř kolmé k rovnému dnu. Téměř celá jeho severní stěna byla zpevněna kameny. Jižní hranu žlábků porušila v úvodu popsaná větší jáma pro kůl o průměru ca 45 cm. Se zánikem konstrukce patrně v obou žlábcích souvisí zaplnění jejich dna (boku) tenkou vrstvou, obtížně rozeznatelnou od podloží, a to šedozelelou, hlinitojílovitou s kaménky a velmi drobnými uhlíky. Do této vrstvy byla zahloubená druhá menší kůlová jáma.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	ca 1,5 m /ano (383,14-383,43 m.n.m.)
Datace	mladohradištní, 12.-13. st., terény od pol. 13. stol. odtěženy stavebními úpravami od renesance po 19. st. a recent
Druh dokumentace/místo uložení	Půdorys v úrovni podloží a profily 1:20 na MM papíře, nivelace. Fotografie (naskenováno) Film X., XI. a negativ č. 105466 /OA NPÚ Plzeň, seznam a popis v NZ
Zdroj	NZ: Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří. Archeologické sondy 2001 – 2003. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	24/ liniový výkop /H4, I4
Staré označení	S 21
Rok zahájení a rok ukončení	2001
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	východní příkop a dvorečky JV pod zámekem - kanalizace
Vedoucí výzkumu	E. Kamenická
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke 18.-20. st., porcelánové dýmky NPÚ/ DEMUS inv.č. 7724-7733 BB HT 013 (J část), inv.č. 7735-7746 BB HT14 (V příkop); CES př.č. 88/2011
Anotace	U průrazu pod příčným zdívkem Z od SV věže hl. výkopu 1 m, šířka 80 cm. Souvrství: žulové kostky v podsypu z červeného písku, suť (kousky betonu, dlaždic, lomový kámen v tmavé hlíně, dále cihlová suť s maltou a tmavá hlína s úštěpkami břidlice, skála v hl. 40 cm. Ve vzdálenosti 380 cm od rampy podloží prudce klesá k jihu a zaobluje se k SV – starší hrana příkopu? V úseku východně od SV věže a dál ve V příkopu dosahuje skalní podloží k povrchu terénu, hl. výkopu 1,2m. V úseku od čp. 2 podloží asi 70 cm pod povrchem, nad ním suť v tm. hlíně, ojediněle zl. ke 16. st., kopáno v trase staršího výkopu. Úsek podél

	J zdi od šachty 37 k JV věži: šířka výkopu 1,2 m asi 60 cm od zdi. Do hloubky 1m novodobé vrstvy, pak mocná vrstva lomového kamene v druhotném uložení, kopáno do 1,8 m. Na vnějším líci věže jsou zbytky omítky do hl. 1,4 m pod terénem, i hlouběji je zdivo lícováno. V koutě v příkopu mezi věží a parkánovou hradbou reliktní cihlové stavby – v hloubce 1 m cihlová zeď podél hradby do vzdálenosti 2,5 m od věže. Jižně pod zámkem se výkop plnil vodou, odhalena cihlová zeď komína? pece? při S stěně domu.
Max hloubka / podloží	1,2 m/0-40 cm
Datace	18.st., 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	Profil 1:20 na MM papíře, nedat. Popis J profilu kanalizace u SV věže na zadní straně kopie projektu od firmy SPELEO a kóty výkopu na přední straně. Barevné fotografie. Při J zdi: část profilu 1:20 popisky z terénu ze dne 24. 8. 2001 na útržku ze sáčku na nálezy. /OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	viz dokumentace + Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	25/ liniový výkop /14
Staré označení	S3
Rok zahájení a rok ukončení	2001, listopad-prosinec
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	V parkán – dešťová kanalizace
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	dlažby z cihel, kanál z žulových tvarovek /19. století?
Movité nálezy	ke, tech. ke NPÚ/ DEMUS inv.č. 7574-7576 BB HT 011; CES 88/2011
Anotace	Na podzim 2001 proveden dozor výkopu pro napojení dešťového svodu do nově budované kanalizace (SPELEO Řehák). Povrch terénu byl na ca 386,67 m.n.m. Od hloubky asi 15 cm dochovány 2 úrovně cihlových dlažeb nad sebou, zřejmě z průběhu 19. století. Dlažby začínají až od vzdálenosti 2,5 m východně od stěny paláce. Končí u žulového kanálku v podélné ose parkánu, svažují se k němu. Odvodňovací kanálek z žulových tvarovek překrývají břidlicové desky. V jižní polovině jeho průběhu odhalena kontrolní vpust, krytá čtverhranným žulovým poklopem s litinovou mřížkou ve středu. Východně mezi kanálkem a hradbou nebyly zachyceny přesvědčivé stopy stavby, ačkoli zde je na mapě stabilního katastru spalné stavení. Pod zemí vyplňuje V polovinu parkánu (?)barokní sklep; nad jeho klenbou je žlutošedá jílová izolace v hloubce 1 m pod terénem dle (viz zásah 44). Ve vzdálenosti 2,20 m V od stěny paláce vede elektrický kabel v hloubce 50 cm od povrchu (386,07 m.n.m).
Max hloubka / podloží	ca 1 m/ne
Datace	19. století
Druh dokumentace/místo uložení	Popis z terénu na situačním plánu výkopu od Speleo Řehák A3, Z profil MM A3 1:20. Fotografie (naskenován výběr v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>parkán) - obálka J+V parkán 2001 s negativem /OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	arch. Haužvic 1958: St. zámek Horšovský Týn – zaměření areálu 1:100. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni D 1839. Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Prostor JV parkánu. Archeologický výzkum, podzim 2001 – 2002. Koncept NZ. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24260.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	26/ liniový výkop /14
Staré označení	S 5
Rok zahájení a rok ukončení	2001, konec 11. -12.
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	J parkán
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo-štola (pol. 16.st?), vrstvy pohřebiště
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	lid. ko. dislok., zv. ko, uhl., maz, ke 13. st., deformovaný bronz. prstýnek a slitek, pazourek?/NPÚ DEMUS inv.č. 7524-7573 BB HT 011; CES př.č. 88/2011
Anotace	Úzký (ca 40cm) výkop pro kanalizační přípojku od záchodu v patře „staré kaple“, vzdálený ca 1,2 m od J strany nárožního opěráku. U opěráku překopáno při instalaci táhel s betonovým zajištěním v zemi. Povrch terénu byl v roce 2002 na ca 386 m.n.m. Pod drnem recentní vrstvy nad mocnou betonovou krustou s táhly v hloubce asi 40 cm. Pod betonem zdivo z kamene a cihel, nepořádné skladby, které v severním profilu pokračuje až k JZ rohu schodišťového přístavku JV věže. V hloubce ca 80 cm bylo zetlelé dřevo z trámů severojižního směru a vrstva kamení ve žluté vápenné maltě, snad zbytky podlahové úrovně lehké stavby v parkánu. V západním čele výkopu v hloubce 90 cm zachycen povrch zděné štoly/kanálu – klenutá, pohodlně průlezná, z lomového kamene na žlutavou vápennou maltu. Odváděla odpadní vodu či splašky (?) od hradního křídla na jih. Základová spára stoky je v hloubce ca 242 cm (383,58 m.n.m) pod povrchem terénu. V hloubce ca 1 m pod terénem začíná asi 1 m mocný horizont břidličnato - jílovitých uloženin s množstvím neanatomicky uložených lidských kostí. Vrstvy s poházenými kostmi se opakují po 5 – 10 cm, promíchané v břidličnatém jílu, šedozelené, zelenošedé nebo rezavě šedé barvy. V hloubce 100 – 110 cm odlišná výplň (hnědá hlinitá s množstvím břidlice) - patrně hrobová jáma - jen zlomky lebky a dalších kostí. V hloubce –180 – 190 cm téměř celá lidská pravá dolní končetina, uložená kolenem dolů. Západní část skeletu (chodilo) narušena štolou (renesanční?). Antropologické vyhodnocení kostí RNDr. V. Kuželka (NM Praha, kosti tam zůstaly). Určeno stáří jedinců – 6 měsíců, 20-40 let, nad 60 let, určeno i množství zvířecích kostí (koza/ovce, kráva). Datace pohřbívání nejistá, všechny kostry dislokované zřejmě v důsledku přemístění vrstev s hroby při zakládání opěráku. Ukončení pohřbívání asi koncem 12. století (hrob v JV rohu nároží byl narušen stavbou románské fáze tzv. starší kaple – JA stavba asi z konce 12. století, LK z pol. 12. st.). Povrch podloží snad v hloubce 228 cm (383,72 m.n.m) - šedozelený břidličnatý mazlavý měkký jíl bez uhlíků a organických příměsí (rozvolněný fylit?), pevná skála zřejmě o 40 cm níž.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	1,2 m (v Z části 2,5 m)/ano (povrch podloží -228 cm, tj. ca 383,72 m.n.m)
Datace	12.-13. století, 16. st., 19.-20. st.
Druh dokumentace/místo uložení	3 MM A4 – profily, dílčí půdorys 1:20. Fotografie (naskenován výběr v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>parkán) barevný kinofilm - obálka J+V parkán 2001 s negativem /OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Prostor JV parkánu. Archeologický výzkum, podzim 2001 – 2002. Koncept NZ. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24260.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	27/ odkryv /14
Staré označení	S3
Rok zahájení a rok ukončení	2001, 11., 12. podzim
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	JV parkán - schodišťový přístavek u JV věže
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo-schodišťový přístavek, věž, parkánová hradba/renesance
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 7577-7686 BB HT 011, inv.č. 7687-7701 BB HT 012, inv.č. 8132-8133 BB HT 027; CES př.č. 88/2011
Anotace	Na podzim 2001 proveden dozor nově budované kanalizace (SPELEO Řehák). V koutě mezi východní hradbou a nárožní věží byl odhalen a kompletně vytěžen zasypaný schodišťový přístavek do 2 podzemních pater věže renesančního opevnění parkánu. Zасыпány jsou i interiéry věže pod zemí (netěženo). Povrch terénu byl v roce 2002 na ca 386,67 m.n.m. Lichoběžníková prostora s vřetenovým schodištěm byla jednorázově zasypana asi v 19. století. V zásypu množství střepů a kachlů převážně z 18. století (?). Vnitřní rozměry půdorysu jsou ca 3x3m, hloubka od povrchu terénu k spodní podlaze ca 4m. Schodiště má zděné stupně, kryté ve spodní části břidlicovými deskami a v horní části zaniklými dřevěnými fošnami (otisky ve zdivu). Podlaha dlážděná břidlicovými deskami. Na všech stěnách, včetně vnitřní stěny parkánové hradby, ke které je přístavek přiložen na spáru, dochovány renesanční kletované omítky. Nadzemní část asi klenutá - v úrovni povrchu terénu v Z zdi přístavku šikmo kladené cihly - pata valené klenby. V S stěně doloženo nad povrchem terénu okno (větrák) – náběh na parapet z cihel kladených naplocho ve vzdálenosti 1 m od parkánové hradby, šířka otvoru asi 70 cm. Vstup do přístavku není v žádné dochované stěně. Úroveň povrchu parkánu v době používání schodišťového přístavku nezjištěna.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	4 m/ne
Datace	16. – 19. století
Druh dokumentace/místo uložení	4MM papíry A4 – 2dílní půdorysy, půdorys přístavku a Z a S profil vrstev v něm, vše 1:20. Fotografie (naskenován výběr v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>parkán) - barevný kinofilm - obálka J+V parkán 2001 s negativem/OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Prostor JV parkánu. Archeologický výzkum, podzim 2001 – 2002. Koncept NZ. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24260. Anderle J. 2002: Zámek Horšovský Týn. Dílní stavebně historický průzkum v JV parkánu. Plzeň

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	28/ liniový výkop /H4
Staré označení	S 9 kanalizace
Rok zahájení a rok ukončení	2001 10.12.
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	S příkop
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	barokní kanál
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 7769-7795 BB HT 015, 7835-7847 BB HT 019; CES př.č. 88/2011
Anotace	Výkop pro kanalizaci dle projektu SPELEO Řehák. Dokumentován úsek při příčné zdi ve V části příkopu. Zde výkop 8,2 m SV od koutu mezi S křídlem a příčnou zdí a zaústění do S křídla ve vzdálenosti 6 m (Š5) a 20,5 m (Š4) od koutu. Zasažen barokní kanál, mezi těmito šachtami je jeho J hrana ve vzdálenosti 1,2 m a 60 cm od zdi S křídla. U Š5 se kanál lomí k SV, ale jeho vnitřek je zde zazděn. Kanál je zděný z kamene a cihel na bílou vápennou maltu. Hloubka výkopu u příčné zdi 3,6 m. Pod stavební sutí je v hloubce -1 m – 2,3 m mocná černá spaleništní navážka se struskou, glaz. ke i kusy porcelánových talířů (směs 16. – 19. st.). Pod ní rezavý štěrkopísek s menšími břidličkami (rostlý terén?). Ve vzdálenosti 6,6 m od příčné zdi je vedena plastová roura (průměr 3 cm) v hl. ca 30 cm.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	3,6 m/ asi ano v hl. 2,3 m 383,7 m.n.m
Datace	16. – 19. st.
Druh dokumentace/místo uložení	Severní profil 1:20 na MM papíře ze dne 10. 12. 2001, okótovaný náčrt situace. Fotografie L. Krušinová-barevný kinofilm s negativem, obálka S příkop / OA NPÚ ÚOP Plzeň.
Zdroj	viz dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	29/odkryv /I3
Staré označení	S 20
Rok zahájení a rok ukončení	2001 28.2.
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	J křídlo - v koutu mezi JZ věží a Z průčelím konírny – úroveň sklepů, místnost 023 v SHP Beránek J. 2020 - plány
Vedoucí výzkumu	L. Čiháková
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo/ záchodová šachta, podzemní štola
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, kůže, sklo, tech. ke, sta. ke, zv.ko /NPÚ DEMUS inv.č.7796-7806 BB HT 016, inv. č. 7993-8013 BB HT 023; CES př.č. 88/2011
Anotace	V souvislosti s obnovou stávajícího WC vlevo od vstupu do konírny pod jižním křídlem zámku byla vytěžena záchodová šachta pod podlahou. Ta je pod spadištěm historických záchodů v přízemí v koutě mezi JZ věží a jižním křídlem zámku. Ze šachty pokračuje odpadní štola vně podél západní zdi konírny; na zahradě se lomí k JV a spolu s východní větví pokračuje k jihu. Systém je zřejmě z renesanční přestavby po požáru v roce 1547. Štola s klenbou z cihel má stěny vyzdívané z tenkých břidlic a cihel, druhotně jsou použita dveřní ostění. Dno tvoří u vstupu granitové prahy, v horní části bylo původní dláždění zřejmě z cihel totálně zničené. Stěny šachty jsou zděné z lomového kamene na maltu; ve východní stěně je použit žulový kvádr. Dno je tesáno do skalního podloží fylit (?) šedozelené barvy. Půdorys šachty je ca 122 x 106 cm, mocnost souvrství byla ca 1,2 m. Šedé jílovité vrstvy výplně neměly charakter fekálního souvrství, převažoval stavební odpad. Mezi artefakty 16. – 19. století jsou poškozené nádoby (téměř kompletní nočník), části oděvů/bot a jejich doplňky, kusy kachlů, zlomky prejšů, okenní terčíky. Zvířecí kosti reprezentují zbytky z kuchyně či kusy těl v kuchyni neupotřebitelných (prstní články). Zastoupen je tur, prase, divočák, zajíc, husa, kur a 4 kosti z malého dospělého psa. Na kostech je patrné ohlodání psem a hlodavci. Šachta byla nejspíš proplachována vodou. V místnosti se záchodovými lavicemi v úrovni nádvoří ústí do stěny pod severní lavicí kanálek z prostoru pod arkádami. Cihlový kanálek je na výšku i šířku jedné cihly, jeho začátek byl zjištěn pod vstupem z arkád, pak prochází více než 2m silnou zdí a stáčí se do záchodového spadiště. Šachta byla v roce 2001 vytěžena až na skálu a bylo do ní uloženo plastové potrubí pro obnovené WC.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	ca –1,5 m od podlahy konírny s nadm. v. 381,97 m.n.m. /ano
Datace	16. – 18. století, 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	Profil V-Z 1:20 na MM papíře ze dne 28. 2. 2001/ OA NPÚ ÚOP v Plzni + digitální fotografie v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H. Týn> prevetová šachta (jen nadzemní část přístupná z arkád). Fotografie z vnitřku šachty u firmy SPELEO.
Zdroj	NZ: Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Prevetová šachta pod konírnou. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24345.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	30/ sonda /I3
Staré označení	1-4/P01
Rok zahájení a rok ukončení	2001 únor
Číslo akce	XI
Bližší lokalizace	Z nádvoří – purkrabství -přízemí
Vedoucí výzkumu	E. Kamenická
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo, křulové jamky, cihlové dlažby
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, kachle, Fe, struska /NPÚ DEMUS inv. č. 8014-8131 BB HT 024-026, inv. č. 9188 BB HT 039; CES př.č. 88/2011
Anotace	Sondy kopány v trase kabelů pro rozvodnou skříň. Střední část purkrabství vyhodnocena E. Kamenickou jako středověká, téměř čtvercová věž ze 14. století. Vrstvy pod starší cihelnou podlahou střední místnosti obsahují zlomky keramiky z konce 16. století. S existencí kovárny v J barokním přístavku ze 17. st. snad souvisí popelovité vrstvy s Fe předměty, struskou i 30 cm mocná vrstva uhlí pod cihlovou podlahou a nad sutí z renes.(?) úprav Z hradby. V hloubce 60 cm pod podlahou je Z základ rozšířen o 40 cm. Zhruba ve stejné výšce je rozšířen i základ východní nádvorní zdi (384,90 m.n.m.). Oba kouty mají zdivo pečlivě provázáno, pojivo stěn v přízemí je stejnorodé. V sondě 1/P01 bylo ve vzdálenosti 85 cm od vnitřní líce nádvorní zdi odkryto zdivo S-J, se zákl. spárou v 384,4 m.n.m., cca 90 cm tlusté, spojeno nepevnou jílovitovápennou maltou. Bylo odbouráno při stavbě věže, může být torzem staršího opevnění. Nad zdivem 2 křulové jamky – snad z lešení pro renes. klenbu. Malta severního základu pův. vnější zdi se přelévá na zbytek staršího zdiva. Základová spára S zdi je výš než V zdi (384,15 m.n.m.). V SV koutě dochováno souvrství 12./13. století (nebo starší) s povrchem 50 cm od podlahy (358 m.n.m.) až na úroveň podloží. Gotické vrstvy byly při renesančních přestavbách odstraněny; na vrstvy se zlomky 12./13. století nasedají vrstvy se zlomky keramiky až 16. století. Velká část situací v sondě byla zničena výkopem pro vodovod v r. 1921. V severní místnosti se schodištěm je v JZ koutu zřetelná spára dodatečného přízdění Z hradby k věži zřejmě v renesanci. V severní stěně přístavku je další spára (trhlina?) ca 30 cm od vnitřní líce Z hradby, i s žulovým kvádrem – snad nároží starší stavby (kamenného domu?). Zdivo od nároží k hradbě je provázáno s hradbou. Pod cihlovou dlažbou se zde střídají suťové navážky, kopáno do hl. -1,8 m, zl. ke 16. – 17. st. Zásypy vyplňují mezeru mezi hradbou a hranou svahu. Mohou souviset i se záchodovým spadištěm, druhotně probouraným do fasády a vyzděným z cihel, příp. jde o navážku nad odvodňovací štolou z renesančních sklepů pod Z nádvořím. Dle novějších soutisků zaměření (2020) však tato štola není v proluce těsně podél purkrabství, ale vede víc k severu, až pod nejjižnějším okénkem v arkádě.
Max hloubka/ podloží	věž: hl. 384,09 m.n.m/ podloží ano (šedožluté rozvolněné jílovito-fylitové) 135 cm pod podlahou (ca 384,3 m.n.m.); schodišťový přístavek hl. 383,82 m.n.m./ podloží ne
Datace	13. – 16. st.
Dokumentace/místo uložení	5 MM A4+ popis, nivelace, fotografie - naskenováno v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H. Týn>purkrabství /OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	NZ: Kamenická E. 2007: Horšovský Týn – purkrabství na západním nádvoří. Záchranný archeologický výzkum při položení inž. sítí 2/2001. Archiv NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24 – 314.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	31/ liniový výkop /I1, I2, I3
Staré označení	S 10 a S11
Rok zahájení a rok ukončení	2001, dokumentace 23. 8.
Číslo akce	XI
Bližší lokalizace	park – výkop pro el. přípojku od purkrabství k zahradnictví
Vedoucí výzkumu	L. Čiháková
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	hrana jímky ve skalním podloží u základu Z zdi S části purkrabství
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, kachle 19. st.; /NPÚ DEMUS inv.č. 7755-7767 BB HT 014; CES př.č. 88/2011
Anotace	Dozor výkopu pro kabely (silový a sdělovací) v zámeckém parku v trase purkrabství – skleník. V parku bez archeologických situací; poblíž ohradní zdi u budoucího skleníku bylo z výkopu získáno několik zlomků recentních květináčů. Fotograficky dokumentován průběh vrstev zaplavovaného území poblíž potoka ze zámeckého rybníka a zbytky dnes zaniklé parkové cesty (?), směřující k východu z parku směrem k nákupnímu středisku. V příkopu u zámku povrch skalního podloží ca 30 – 40 cm pod současným terénem, velmi zvětřelé, odlupuje se v drobných šupinách. Zdivo pod severní schodišťovou částí purkrabství je založeno přímo na skalnaté podloží, bez rozšířeného předzákladu. V závěrečném úseku výkopu před zaústěním do šachty u obvodového zdiva purkrabství odhaleny velmi sypké hlinitopísčité zásypy odpadní jímky (?), z nichž bylo získáno množství glazovaných střepů asi z 19. století. Jímka (šachta) sahá do neznámé hloubky; odebrání zásypových vrstev bylo pro nedostatek místa ukončeno v hloubce cca 140 cm pod současným terénem. Zjištěna pouze S hrana jímky, vytesaná ve skalním podloží kolmo na stěnu purkrabství. Trasu spadiště do jímky indikuje cihelná zadržívka v lici stěny purkrabství až do 2. patra. Jižní profil jímky byl zakreslen v měřítku 1:20.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	1,4 m/ano
Datace	nálezy 19. st., konstrukce 16. st.
Druh dokumentace/místo uložení	poznámky z terénu na útržku papírového sáčku, J profil jímky 1:20 na MM /kartotéka OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	Hlášení ze dne 26. 11. 2001 L. Čiháková (v PC Foster .doc Horš.Týn kabel26.11.01 ve složce Nálezové zprávy, HorTýn). NZ: Kamenická E. 2007: Horšovský Týn – purkrabství na západním nádvoří. Záchranný archeologický výzkum při položení inž. sítí 2/2001. Archiv NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24 – 314.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	32-34/ liniový výkop /I3, I4
Staré označení	S 2, 6, 7, 8
Rok zahájení a rok ukončení	19. 4. - 30. 7. 2002
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	hlavní nádvoří – podél jižních arkád
Vedoucí výzkumu	L. Čiháková
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kulové jámy, v profilech objekty zahloubené do podloží, hrob, zdivo
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta/NPÚ DEMUS inv.č. 7587-7650 BB HT 028, inv.č. 7651-7685 a 8673-8694 BB HT 029, inv.č. 8695-8765 BB HT 030, inv.č. 8766-8814 a 8827-8835 BB HT 031, inv.č. 9155 BB HT 037 (maz), inv.č. 9163-9171 BB HT 038; CES př.č. 89/2011
Anotace Výkop podél J arkád na vnitřním nádvoří, v trase kanalizace z 80. let 20. století. Šířka 1 m, vzdálenost 0,5 m od nádvorní stěny, délka 40,25 m. Hodnotné vrstvy začínají 20 cm pod povrchem nádvoří (dlažba z kamene - renesance?). Souvrství datované do 13. století začíná místy asi 50 cm pod povrchem - dochováno jen v J profilu výkopu, půdorysně zničeno předchozím výkopem. Vrstvy se zlomků keramiky do 11. – 12. století nasedají na štěrkovito-jílovité podloží v hloubce ca 1, 20 – 1, 40 cm od stávajícího povrchu nádvoří. Datování keramiky kolísá v rámci mladohradištního období a nelze vyloučit i 10. století, resp. jeho první polovinu (LK). Osídlení tohoto období se na ostrožně projevuje objekty zahloubenými do podloží (jámy po kulech). Sledovány byly základy nádvorních konstrukcí. Při základu východního křídla je v hloubce 60 cm pod povrchem relikt neznámého zdiva z břidlice s šedobílou maltou, zjištěný jen v S profilu výkopu. Břidlicová deska na povrchu zdi zasahuje do základu V křídla. Základ V křídla pokračuje hlouběji než 1,4 m. Zdivo předstupuje V křídlo o 50 cm a leží na okrové maltové krustě 80 cm pod povrchem. Tato maltovina pokračuje i nad starší fází základu tzv. starší kaple. V JV koutě se základ V křídla jevil jako provázaný se základem J křídla, zděný na tvrdou sytě žlutou vápennou maltu. Ta je i v základu schodišťového traktu v J křídle. Stejně pojivo má i zdivo východního základu podklenutého peronu schodiště podél J křídla. Základ východního pilíře peronu má rozměry ca 2,2 m (V-Z) x 1,7 m (S-J), začíná ve vzdálenosti 1,6 m od V křídla, je zděný z břidlicových desek v pravidelných řádcích, koruna je dochována těsně pod povrchem. Ve vzdálenosti 5 m k Z je základ protilehlé části peronu schodiště s náběhem na cihlovou klenbu, zřejmě dodatečně vloženu do svrchní části staršího zdiva. Tento „západní základ“ pokračoval ve dně výkopu i v S profilu, je zděný na okrovou (bělavou) maltu, s nepravidelnou skladbou kamene (břidlice), ve směru V-Z nebyly zjištěny jasné líce. Kvádrové nároží přístavby Z od kaple se jevílo povázané s tímto západním blokem zdiva. Zdivo pokračovalo k Z, po 2 m od kvádrového nároží končí nepravidelnou hranou. Patrně souviselo s výstavbou „přikaplí“ někdy v 1. polovině 13. století. Zánik vnějšího schodiště spojujeme s vybudováním interiérových schodišť do J i V křídla během renesančních přestaveb. Na místě renesančních arkád zřejmě stálo gotické jižní křídlo, po jehož nádvorní zdi zbyl jen ?negativ základu, v profilu odkrytý pod 5. pilířem (S7). Vyplňuje ho 40 až 80 cm mocná vrstva žlutohnědá písčité s drobnými lomovými kameny, zjištěná od 3. k 5. pilíři arkád (od východu). Vrstva nasedá na povrch spáleništních vrstev 13. století a zasahuje nejméně 40 cm S od základu 3. pilíře arkád. Nad „negativem“ je mezi pilíři arkád mělký rozpěrný základ z břidlice na bílou vápennou maltu, který sahá do hloubky ca 40 cm. Styk se základem pilíře překrývá betonová šachta. Základy pilířů arkád sahají hlouběji než 1,4 m. V nádvorní zdi západní přístavby tzv. „staré kaple“ jsou zřetelné 2 fáze zdění. Zdivo vlevo od vstupu je do hloubky 50-70 cm pod povrchem nádvoří zděno z břidlice na žlutou maltu (zásah spojený s proražením západnějšího vstupu v renesanci?). Pod ním je starší základ z nepravidelných bloků kamene na okrovou maltu. Spodní část základu tzv. staré kaple v JV rohu tvoří žulové balvany, usazené na základu z žulových kvádrů, rozšířeném o 18 cm. Základová spára kvádrů je v hloubce 1,54 m pod povrchem nádvoří. Kvádrové nároží západní přístavby kaple má spodek nejspodnějšího kvádru 0,5 m nad povrchem žulových kvádrů širšího základu kaple. Mohlo by to znamenat vyzdění přístavby až v souvislosti s raně gotickou fází kaple; žulové kvádry přisuzujeme základu románské etapy kaple. V JV rohu, v hloubce 1,60 m zasahovala podélně pod základy kaple z žulových kvádrů hrobová jáma. Základ	

severní zdi kaple byl zahlouben do výplně hrobu. Lidské kosterní pozůstatky (část lebky, část pažní kosti, část žebra a zub) nebyly v anatomické poloze. Hrob byl porušen při stavbě kamenné kaple; existence pohřebiště tedy předcházela kamenné fázi kaple. Ve výplni hrobu byly 2 zl. keramiky mladohradištní a 3 ze 13. století. SHP (JA) doložil románskou fázi stavby kaple patrně z konce 12. století, která byla snad ve 40. letech 13. století upravena ve stylu rané gotiky po požáru znatelném na zbytcích kvádřované omítky a předpokládaném ve 30. letech 13. století. Datace románské stavby není dořešena (LK předpokládá polovinu 12. st.). Vedle hrobu byly odkryty dvě kúlové jámy o průměru 22 - 28 cm, zahloubené do podloží z rezavého jílu se zelenou fylitovou drtí. Středy jam jsou v rozestupu 1 m od sebe, přibližně ve směru SV – JZ, ve vzdálenosti 0,90 a 1,2 m Z od nádvorní zdi V křídla. Severnější jáma je 1 m od J křídla, ve výplni zlomek keramiky mladohradištní. Jižní jáma je těsně při rozšířeném základu J křídla, při západním konci hrobové jámy. V její výplni byl zlomek keramiky z 1. pol. 13. století. Dno této jámy bylo o 20 cm výš než dno hrobu. Jáma se jevila jako mladší než hrob, ale stratigrafické vztahy byly zničeny při hloubení staré kanalizace. Souvislost s dřevěnou sakrální stavbou předcházející existenci kamenné tzv. „staré kaple“ není příliš pravděpodobná vzhledem k malému průměru jam. Jižní jamka je překrytá světle šedohnědou jílovitou hlínou, která nasedá těsně na podloží. Nad ní šedá jílovitohlinitá hutná, která pokračuje nad podloží v celé délce arkád. Překrývá severní jamku. Nad ní tuhá šedohnědá jílovitohlinitá s břidličkami, uhlíky a příměsí rezavého jílu a propálené vrstvy. V místě západního vstupu do kaple z nádvoří v JV rohu byla zjištěna maltová vrstva, která přechází přes základy kaple v místě vybouraného otvoru pro vodovod. Naznačuje možný zánik nějaké starší zdi a následnou výstavbu stávající stěny kaple. Nelze vyloučit úpravu po vyjmutí portálu a zazdění otvoru po něm.

Ve výkopu směrem na západ bylo doloženo spáleniště dřevohlinité zástavby hradního areálu ze začátku 13. století (30. léta? nebo 1. desetiletí). V páté arkádě od východu tvořily většinu souvrství v J profilu výkopu pestrobarevné 80 cm mocné požárové vrstvy s kusymazanice. V mazanici jsou otisky kúlů velkých průměrů. Zachycen i jeden žulový kvádr snad z nároží objektu. Situace doprovázely ojedinělé nálezy keramiky 13. století, resp. jeho 1. poloviny (LK). V trase přípojky k okapu (S7) byly ca 30 cm pod terénem ve V profilu zjištěny tři žulové balvany uložené nad sebou ve středně hnědém jemně písčitém jílu (68). Jedná se o zbytky raně středověké stavební konstrukce z rozměrných balvanů (délka až 50 cm), o jejichž podobě nelze ze zjištěného reliktu říci nic bližšího (podezdívka pod dřevěnou stavbu?). Balvany stejného charakteru zachytila i L. Krušinová v ploše sondy v JZ rohu nádvoří. Tato neznámá stavba zasahovala od JZ rohu nádvoří nejméně k 5. pilíři arkád (od V). Stratigraficky porušuje vrstvu (4) a (6). Nejstarší keramika z tohoto úseku je z vrstvy (10) – zlomky keramiky 12. – 1. pol. 13. století.

Zhruba v polovině délky arkád (27 – 28 m od JV rohu mezi 2. a 3. pilířem) se pod požárovými vrstvami jeví mírný val, vysoký jen 0,5 m nad vrstvami 12. století. Je možná jeho spojitost se členěním plochy areálu v raném středověku; situace byla ale zřetelná pouze v řezu s množstvím recentních zásahů.

Podloží tvoří z větší části nesoudržné fylitické horniny s velkou příměsí šedozeleného jílu. V západní části nádvoří je tento typ vystřídán rezavým jílem; v JZ rohu je zbytek říční terasy s říčními oblázky v tuhém zelenošedém jílu. Rezavý jíl tvoří podloží i v JV rohu nádvoří až ke vchodu do schodišťového traktu v J křídle.

V příčném řezu S-J (S6) před průjezdem dochován jen 40 cm široký relikt středověkého souvrství mezi recentními zásahy. Ve spodní části intaktní vrstvy (6) s keramikou z doby kolem poloviny 13. století byly nalezeny tři čocky černého jílu, zjištěného ve velkém rozsahu zásahu 38 na Z nádvoří.

Max hloubka zásahu/geologické podloží	1,8 m/ano
Datace	12. a 13. století, 16. - 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	MM papíry: úsek S-J: V profil 1: 20 ze dne 19.4.2002 (A3). Odbočka k okapu: V a J profil 1:20 ze dne 22. 5. 2002. Výkop podél J arkád: J profil (40 m) 1: 20 na 5 listech A3+ 1 A4 ze dnů 17.5., 21.5., 22.5., 31.5., 4.6. JV roh: půdorys, profil S-J, S profil 1:20 ze dne 30.7. Fotografie (naskenován výběr v PC Foster: C:\Users\fofster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZnádvoří 02\vnitřní nádvoří-fotky) + barevné fotografie s negativem – obálky Film I, II, III, IV / OA NPÚ ÚOP Plzeň+černobílé ve fotoarchivu
Zdroj	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek – areál-zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro, uloř. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni D 1258/7. NZ: Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Archeologický dozor při kanalizaci vnitřního nádvoří. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24259.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	35-37/ liniový výkop /I3
Staré označení	S 12, 13, 14, 15
Rok zahájení a rok ukončení	2002 (12. 6., 9. 7., 11. 7. 2002 průjezd)
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	průjezd na zadní nádvoří
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	v profilech objekty (10.-11.st, 13. st.) zahloubené do podloží
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke 10.-11. st, 13. st. a mladší, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 8815-8825 BB HT 031, inv.č. 8836-8846 BB HT 032, sonda u SZ patky portálu inv.č. 8853-8875 BB HT 032, od průjezdu k purkr. inv. č. 8847-8852 BB HT 032, CES př.č. 89/2011;
Anotace	Obnova dešťové kanalizace pokračovala z hl. nádvoří průjezdem (S12) na zadní nádvoří a do šachty jižně od purkrabství. Všechny výkopy byly kopány ručně: úsek od průjezdu k purkrabství (11. 7. 2002, S13), sonda u vnitřní líce SZ patky portálu (12. 6. 2002, S14); sonda vně SZ patky portálu průjezdu (bývalá jímka; 16. 7. 2002, S15). Ze strany hlavního nádvoří byla v hloubce ca 26 cm pod povrchem zjištěna břidlicová deska prahu průjezdu (úroveň renesanční dlažby na hl. nádvoří?). V celé délce průjezdu i ve výkopu (šířka 60 cm) až k šachtě u JV rohu purkrabství bylo v severním profilu odhaleno zdivo stoky zděné na šedobílou maltu, resp. její vnitřní líc pečlivě skládaný z břidlicových desek. Ve dně použity cihly. Vnitřní stěna boku stoky se nachází ve vzdálenosti 1, 40 cm od severní stěny průjezdu. Její základová spára je v hloubce 1, 50 m pod povrchem, dochovaná výška zdiva 85 cm. Na koruně je břidlicová deska v šikmé poloze – snad náběh zaklenutí stoky. Odvodňovací stoka je dle pečlivosti zdění z období pozdní gotiky nebo renesance. Ve spodní části boku stoky u purkrabství jsou použity i žulové bloky velikosti až 40 x 40 cm, patrně z rozebírání nejstarších staveb v areálu zámku. Klenba stoky zanikla stejně jako její dno zřejmě při pokládce kameninové kanalizace v 80. letech 20. století. Jižní bok nebyl zachycen. V průjezdu se koruna zdiva stoky nachází v hloubce 53 cm pod terénem, zdivo zasahuje do hloubky - 110 cm. Povrch terénu u šachty na hlavním nádvoří před průjezdem je 386,18 m.n.m., povrch terénu na šachtě u JV rohu purkrabství je 385, 11 m.n.m. Stoka má horní okraj na hlavním nádvoří ve výšce 385,32 m.n.m., u purkrabství 384,58 m.n.m. Základová spára je na hlavním nádvoří v hloubce 385,11 m.n.m., u purkrabství 383,80 m.n.m. Nad korunou stoky jsou vrstvy úprav povrchu z 19. – 20. století: 2 tenké vrstvičky dusaného písku, drčená omítka (úprava povrchu a fasád 1905?), pod ní vrstvička oranžového písku a na odbourané koruně zdiva stoky dusaná světle hnědá hlína s množstvím cihel, úlomků malty a lomového kamení. Vrstvy pod stokou mají charakter podloží. V průjezdu je to šedozelený fylit, přerušovaný v Z polovině průjezdu oranžovým jílem v pásu širokém 2,5 m. Východně od Z portálu (na 15,50 – 16,50 m od rohu purkrabství) je do podloží pod stokou zahloubený objekt s výplní šedohnědo-jílovito-hlinitou s uhlíky a keramikou datovatelnou dle L. Krušinové do 2. pol. 10. st. – 11. století. Tato jáma kotlovitého tvaru zasahuje do hloubky 58 cm pod dno stoky, směrem k východu její dno stoupá na 27 cm pod stokou. Další objekt zahloubený do podloží je ve V polovině průjezdu (ve vzdálenosti 21 – 25 m od JV rohu purkrabství). Objekt je dlouhý 3,80 m a jeho dřevohlinité konstrukce zanikly požárem. Spodní část

	výplně je tmavě šedohnědá propálená, při dně až do oranžova s množstvím uhlíků a velkými kusy mazanice; obsahovala keramiku 13. století. Vrchní část výplně objektu tvoří zelenošedý jíl s úlomky břidlice a oranžovými čočkami jílu. Dno objektu je v hloubce 2,20 m od dnešního povrchu terénu. V severním profilu výkopu byla odhalena základová spára patky vnitřního portálu uprostřed průjezdu, a to v hloubce 2,20 m pod dnešním terénem. V sondě (S14) v koutě u SZ patky Z portálu bylo odhaleno zdivo S stěny a základ patky portálu, které jsou k sobě přizděny na spáru. Pískovcová patka má výšku 80 cm, z toho 20 cm je pod terénem. Pod ní pokračuje základ z břidlice hlouběji než 1,4 m. Asi 6 cm pod spodkem pískovcové patky je na paláci dochován spodní okraj vápenných omítek, který koresponduje s povrchem hnědošedé sypké hlíny. Pod ní, v hloubce 40 cm pod povrchem, začínají vrstvy 13. století (šedohnědá hutná s oblázky a kousky mazanice). Není dochována žádná úroveň dlažby. Sypká bělošedá maltovina v hloubce 60 cm pod spodkem pískovcové patky by mohla být z období stavby paláce po polovině 13. století. Jižně od základu patky portálu se jevil vkop do fylitového podloží, až 40 cm široký a vyplněný vrstvou zelenošedou hlinitojílovitou s množstvím břidlicek, čočkami rezavého jílu, oblázky a uhlíky. Stejná výplň se jevila i na východním profilu a byla interpretována jako výplň základového vkopu jižní stěny paláce. Zasahuje však až 80 cm J od stěny paláce. V základu pod patkou portálu byly v břidlicových deskách patrné praskliny. V sondě (S15) severně od S patky portálu Z průjezdu byly v S profilu v délce 1,9 m odhaleny vrstvy přiléhající ke stěně paláce do hloubky 1,70 m. Zdivo paláce z lomových kamenů (břidlice) je pojeno běžovou vápennou maltou s občasnými čočkami jasně žlutého písku s rezavou železitou linií. Pod vrstvami recentních úprav povrchu nádvoří o mocnosti 30 cm následuje 10 cm mocná vrstva sterilního černého jílu, která v K1 dosahovala mocnosti až 2 m. Vrstvy do hloubky 1,10 m mají charakter stavebních navážek s druhotně přemístěnými artefakty 13. st. (mazanice), ale smíchanými s glazovanou keramikou 16. století. V původním uložení je snad až 50 cm mocná vrstva šedohnědého jílu s břidličnatou drtí při dně sondy. I ta, stejně jako předchozí vrstvy, těsně přiléhá ke stěně paláce. Ke stěně paláce zde bylo přimáčknuto dno hrnce dle hmoty obecně ze 13. století. Základový vkop nebyl patrný. Podloží nebylo přesvědčivě dosaženo až na zbytek vrstvy zelenošedého břidličnatého jílu v JV rohu. Výkop od průjezdu k purkrabství (35 a část 36) byl veden v hloubce ca 2 m a šířce ca 60 cm. Severní profil vyplňovala zeď kamenné stoky. Její koruna je ca 40 cm a základová spára 1,2 m pod povrchem nádvoří. Pod zdí stoky jsou do podloží zahloubeny objekty s tmavě šedou až černou uhlíkatou výplní. Projevují se příměsí uhlíků v jinak tmavší jílovitohlinité výplni podobné podloží. Podloží u purkrabství je rezavě šedé jílovité. Těsně pod stokou je v těchto místech šedý jíl s drobnými oblázky – zřejmě relikty kulturní vrstvy nad podložím.
Max hloubka / podloží	2,2 m/asi ano
Datace	10./11.st.? a 13. století,16. st., 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	Výkop: S profil 1:20 na 4 stránkách MM papírů. Sonda: 2x profily 1:20 ze dne 12. 6. a 16. 7. 2002. Fotografie Film I., neg. 552133, Film III. negativ 559198, Film VI., VII., VIII. - seznam a popis v NZ (naskenováno v PC Foster: C:\Users\fofster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZadní nádvoří 01-03\HTfotoZdvůr\S12,S13, S14, S15) / OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster, L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří, archeologické sondy 2001 – 2003. Souhrnná nálezová zpráva. NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	38/sonda /I3
Staré označení	S 18/K1
Rok zahájení a rok ukončení	2002 IV. – VII.
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	Z nádvoří - sonda IG při Z stěně gotického paláce
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	hrana příkopu?
Movité nálezy (instituce/ přirůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 8885-8959 BB HT 033, inv.č. 8960-8965 BB HT 034, inv.č. 9150-9154 BB HT 037; CES př.č. 89/2011
Anotace	Sondy IG průzkumu v roce 1983 nebyly archeologicky dokumentovány. K jejich znovutevření se přikročilo za účelem jejich sanace a zájlování v souvislosti s nápravou hydrogeologických poměrů okolí JZ věže s kaplí. Druhotný zásyp sondy s rozměry 90 x 1,80 m byl znovu vytěžen až na pevné skalní podloží v hloubce ca 2, 4 cm. V zásypu IG sond odpad 20. století všeho druhu – silonové punčochy, negativ filmu, igelit, chemlon. Betonová výplň IG vrtu do zdiva paláce byla zjištěna v hloubce 40 – 1, 2 m. Pro napojení dešťového svodu ze střechy paláce byla v roce 2002 sonda postupně rozšiřována severně i jižně až do délky skoro 5 m podél stěny paláce a 1, 50 kolmo na jeho stěnu. Povrch terénu při stěně paláce v jižním profilu byl 1, 10 cm od hrany parapetu okénka v paláci. Již od hloubky 5 cm pod povrchem vyplňoval celý prostor sondy hutný černý jíl, s mladšími zásahy do něj. Po vyhodnocení jílu geologem jde o jemný bahitý sediment z blízké vodní plochy. V severní polovině sondy byly v povrchu jílu jamky po vydlobaných kamenech dlažby. Mocnost jílu dosahovala 1, 10 – 2 m, klesá směrem k jihu. Západně od paláce dosahuje více než 1,8 m od stěny paláce. V jílu nebyly žádné organické příměsi, žádné uhlíky, pouze nepravidelné proplástky světle šedého nebo načervenalého jílu, případně šedozeleného jílu s břidličkami a slídou a oranžového jílu s malým podílem šterku. V neporušených místech přiléhá jíl těsně ke stěně paláce. Může být výplní zásobní jámy na jíl k izolaci paláce (2.pol.13.st.) či k izolaci schodiště do sklepů pod Z nádvořím (16. st.?). Nebo vyplňuje starší terénní depresi (příkop?). Hrana „příkopu“ se víceméně shoduje s nerovnou S hranou IG sondy K1, kde černý jíl dosahuje do hloubky 1,2 m a pod ním jsou břidličnaté vrstvy podloží na rozdíl od J hrany, kterou tvoří černý jíl v celé hloubce 2,2 m až na podloží ze zvětralých zelenavookrových fylitů. V roce 2002 nebylo do jílu zasahováno. V jižní části sondy kryla povrch černého jílu vrstvička dusané hlíny se střepy 13. i 10. století, ale i glazovanými střepy. Šotolina nad nimi tvoří lůžko dlažby na povrchu nádvoří. V severní části byla dlažba uložena přímo v jílu. Při západním okraji sondy, v hloubce 20 cm a v depresi 40x50 cm, byl zjištěn zbytek vrstvy (objekt?) s keramikou 1. pol. 13. století. Tato černohnědá jemná hlína s uhlíky a oblázky sejevila jílem převrstvena. Černohnědá hlína nasedá na žlutý tuhý jíl s oblázky, který lze vzhledem k absenci organických příměsí považovat za podloží (pozůstatek říční terasy?). Hlouběji se podloží v S profilu pod 1,1 m mocným jílem proměňuje v oranžový jíl s většími oblázky a dále zelenošedý jíl s břidličkami. Základová spára paláce je hlouběji než 2, 30 m, kde začíná pevné skalní podloží z fylitů oranžových a zelenavých odstínů. Nad ním je 80 cm mocná vrstva rozvolněné skály ze světle hnědošedých vrstvených břidliček. Zdivo paláce nemá výrazně rozšířený předzáklad; těsně pod povrchem sejevilo mírné rozšíření jen o 8 – 10 cm od lícované nadzemní stěny.

	Základový vkop pro stěnu paláce nebyl zjištěn.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	2,2 m/ano
Datce	10.st.?, 13. st., 16. st., 20. st.
Druh dokumentace/místo uložení	Půdorys po rozšíření výkopu 1: 20 ze dne 10. 5. 2002. Půdorys a profily 1:20 ze dne 12. 4. 2002, Z profil 1:20 ze dne 10. 7. 2002, J a S ze dne 11. 7. Fotografie Fotografie Film VIII. - seznam a popis v NZ (naskenováno v PC Foster: C:\Users\fooster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZadní nádvoří 01-03\HTfotoZdvůr\S18 / OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster, L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří, archeologické sondy 2001 – 2003. Souhrnná nálezová zpráva. NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	39/sonda /I3
Staré označení	S 17/K2
Rok zahájení a rok ukončení	2002 IV. – VII.
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	Z nádvoří - sonda IG mezi průjezdem a opěrákem JZ věže
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zahloubený objekt do podloží - kúlová jáma
Movité nálezy (instituce/ přírůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 8876-8884 BB HT 033; CES př.č. 89/2011
Anotace	K znovuotevření sond IG průzkumu z roku 1983 se přikročilo za účelem jejich sanace a zajištění v souvislosti s nápravou hydrogeologických poměrů okolí JZ věže s kaplí. Zásyp sondy K2 s rozměry 2 m x 2,70 m byl znovu vytěžen do hloubky 1,20 m. Obsahoval odpadky všeho druhu z 80. let (boty, stavební odpad, polystyren, obaly od potravin, zejména od oplatek a sušenek). Ve dně sondy geologický vrt do severní stěny opěráku, vyplněný betonem. Základová spára JZ věže je 1 m pod dnešním povrchem; opěrák založen o 15 cm hlouběji. Na stěně věže byla geology z větší části ponechána hlína, takže po začištění mohly být v roce 2002 dokumentovány vrstvy těsně při Z stěně věže. Do hloubky 90 cm zasahuje tmavohnědá hlína se zrnky malty, drobnými úlomky cihel a uhlíky a glaz. keramikou 16. století. Následuje hutná černohnědá hlína s mikroskopickými uhlíky a oblázky, která se v hloubce -1 m vpíjí do podloží. Vrcholně středověké vrstvy u gotické věže chybí; vrstva s glazovanou keramikou snad datuje stavbu opěráku do renesance. Střep s rezavě žlutou glazurou (16. století nebo mladší) nalezen i přímo v maltě opěráku. V J profilu byla dobře zřetelná spára mezi opěrákem a zdívkou JZ věže. Opěrák byl dodatečně přizděn přes předzáklad věže, který je rozšířený o 30 cm vůči její lícované nadzemní stěně. V horních partiích je znatelné částečné ubourání koruny předzákladu (ca 40 cm pod terénem), zřejmě pro snižování terénu nádvoří v renesanci. Zdivo opěráku je pojeno bílou vápennou maltou z hrubozrnného písku, věž naopak vápennou maltou krémové barvy z jemnějšího písku. Při stěně věže se ve zbytku vrstev dochovala v řezu výplň kúlové jámy, zahloubená do podloží a vyplněná vrstvou nad podložím (černohnědá hlinitá hutná s mikroskopickými uhlíky). Hloubka jamky byla 26 cm, horní průměr 40 cm, průměr zaobleného dna 26 cm. Jáma polohou a výplní

	odpovídá kůlovým jamkám při patě opěráku z jižní i západní strany. Patří konstrukci z doby před vznikem věže s kaplí. V J profilu se nad podložím zachovala vrstva bez nálezů, šedavě zelená s množstvím břidlicek a mikroskopickými ojedinělými uhlíky, která se v S ani V profilu neprojevila. Podloží tvoří v S polovině sondy zelenavý břidličnatý jíl, který se asi 3 m jižně od patky portálu průjezdu mění v rezavý jíl bez břidlicek.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	Ca 1,4 m/ano
Datace	mladohradištní až 19. st., recent
Druh dokumentace/místo uložení	S a V a J profil 1:20 ze dne 25. 7. 2002. Fotografie Film VII. - seznam a popis v NZ (naskenováno v PC Foster: C:\Users\fooster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZadní nádvoří 01-03\HTfotoZdvůr\S17 / OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster, L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří, archeologické sondy 2001 – 2003. Souhrnná nálezová zpráva. NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	40/sonda /I3
Staré označení	S 16/K3
Rok zahájení a rok ukončení	2002
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	Z nádvoří - sonda podél Z stěny SZ věže
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS inv.č. 8966-8974 BB HT 034, CES př.č. 89/2011
Anotace	Sondy IG průzkumu v roce 1983 nebyly archeologicky dokumentovány. K jejich znovuotevření se přikročilo za účelem jejich sanace a zajištění v souvislosti s nápravou hydrogeologických poměrů okolí JZ věže s kaplí. Sonda K3 byla vyměřena v místě předpokládaného dalšího IG vrtu ve vzdálenosti 9,20 J od patky portálu průjezdu do parku. Povrch nádvoří byl v těchto místech narušen – zachovaly se jen zbytky dlažby. V ploše ca 2, 70 x 1, 30 cm podél stěny SZ věže byla odebrána svrchní světle hnědá písčité kyprá hlína. Již 8 – 20 cm pod povrchem byla zjištěna koruna předzákladu věže, rozšířeného o 40 cm. Předzáklad je z lomových břidlicových desek spojených světlou okrovou vápennou maltou. K předzákladu přiléhá hnědá tuhá hlína s uhlíky, ččkami malty a keramikou 13. století. Pod touto vrstvou se nachází černý sterilní jíl jako v K1. Zdá se, že těsně přiléhá k předzákladu paláce. Pokud by jíl byl interpretován jako izolace kleneb sklepů pod Z nádvořím, které jsou v SHP považovány za renesanční (Heroutová ... 1967, s. 185), vrstva s keramikou 13. století by pak musela být v druhotné poloze. Nebo je jíl staršího původu - snad jílová izolace z doby po vybudování paláce v rané gotice, resp. k němu přistavěné SZ věže. Doložen je zatím jen v pruhu ca 2,60 m širokém podél základů paláce. Kusy černého jílu se našly i na hlavním nádvoří ve vrstvách s keramikou 13. st. V K3 zůstal černý jíl zachován v celé ploše sondy, další výzkum zde byl zastaven.

Max hloubka zásahu/geologické podloží	70 cm/ne
Datce	12. a 13. století, 16. stol. a ml.
Druh dokumentace/místo uložení	Půdorys a S profil 1:20 ze dne 25. 7. 2002. Fotografie Film VII. - seznam a popis v NZ (naskenováno v PC Foster: C:\Users\foster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZadní nádvoří 01-03\HTfotoZdvůr\S16) / OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster, L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří, archeologické sondy 2001 – 2003. Souhrnná nálezoá zpráva. NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	41-43/ liniový výkop /I3
Staré označení	S 22, 23, 24
Rok zahájení a rok ukončení	2002
Číslo akce	X
Bližší lokalizace	Z nádvoří - kanalizace od purkrabství k paláci; kanalizace před purkrabstvím; odbočka z S23 do přízemí purkrab.
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kulové jámy, objekty zahloubené do podloží
Movité nálezy	ke, tech. ke, struska, malta, sklo/NPÚ DEMUS (od paláce k purkr.) inv.č. 9050-9066 BB HT035, inv.č. 9067-9113 BB HT 036, inv.č. 9114-9149 BB HT 037, inv.č. 9156-9162 BB HT 038, inv.č. 9174-9187 a 9189-9209 BB HT 039, inv.č. 9210-9229 BB 040, (kanalizace před purkr.) inv.č. 9230-9232 BB 040, (voda k purkr.) 9233-9247, (kanalizace podél purkr.) inv.č. 9172-9173 BB HT 039, inv.č. 9255-9263 BB 040; CES př.č. 89/2011
Anotace	V rámci obnovy dešťové kanalizace byly ručně kopány výkopy před nádvorní zdí purkrabství (3. 10.) a od jeho vchodu napříč nádvořím k okapovému svodu asi uprostřed gotického paláce (IX.-X. 2002). Příčný řez západním nádvořím (S22) nepotvrdil jílování v celé ploše nádvoří, ačkoli se pod ním nachází rozsáhlé sklepení (dle SHP renesance). Povrch dlažby na začátku výkopu byl 385, 50 m.n.m., povrch podloží v 384, 9 mn.m.n. Souvrství tvoří z větší části uloženiny ze 13. století (od -25 cm pod povrchem), na jejich úroveň bylo nádvoří sníženo patrně v renesanci při výstavbě purkrabství. Stávající dlažbu z nepravdělných lomových kamenů v lůžku ze šedozelené břidličnaté drti považujeme za renesanční, ale nálezy k její dataci chybějí. Vrstva s keramikou 13. století vyplňovala i všechny zahloubené objekty zjištěné v trase výkopu. V příměsí se objevily i zlomky keramiky 10.-12. století. Asi uprostřed výkopu S22 byla zachycena část zahloubeného objektu (délka Z-V 1, 8 m) s množstvím propálených ostrohranných kamenů a jílem propáleným do oranžova (destrukce pícky ?). Pod popelovitou vrstvou z ohniště bylo množství střepů 1. poloviny 13. století (zl. dna hrnce se značkou hvězdy vepsané do obdélníka; zastoupena zřejmě bavorská produkce). Západně od velkého zahloubeného objektu přetál výkop žlábek severojižního směru. Dál k západu je pod elektrickým kabelem další zahloubený objekt, jehož délka v severním profilu byla ca 1,30 m. Ca 12 m západně od stěny paláce vede vkop pro vodovod. U SV rohu purkrabství byl povrch nádvoří na 384,64 m.n.m. Pod povrchem mezi vchodem do purkrabství a schodištěm zachycena zídka 30-40 cm tlustá – zřejmě jižní čelo renesančního stavení při Z hradbě. V celém průběhu výkopu

	podél purkrabství (S23) byla, kromě četných míst recentních zásahů – přípojky do purkr.,) pod tenkými recentními nánosy zjištěna štětovaná dlažba z ostrohranných kamenů v jemné šedozelelé břidličnaté drti bez nálezů. V hloubce 30 cm pod terénem pokračuje z výkopu S22 vrstva s keramikou 13. století a drobnými kousky mazanice. Pod ní následuje ca 20 cm mocná vrstva propálené mazanice s velkými uhlíky a zbytky malty - doklad požárem zaniknuvší pozdně hradištní zástavby ostrožny. Těsně nad podloží se v hloubce 40 – 50 cm nachází vrstva světle šedé hlíny s oblázky, která je bez uhlíků i bez nálezů. V odbočce S24 byl odhalen rozšířený předzáklad purkrabství v hloubce 66 cm pod dnešním terénem (10 cm pod prahem). Před vchodem narušeno vkopem pro kabel (hromosvod?). Ve vzdálenosti 2, 40 cm východně od stěny purkrabství byl 40 cm pod terénem patrný snad líc zdi, resp. rozdrčené břidlicové desky (destrukce zdi?). Pod ní v téměř dokonalé rovině mazlavá vrstva tmavě hnědá hlinitojílovitá s drobnými uhlíky, zrnky slídy a oblázky, která má charakter vrstev 13. století či starších. Tato vrstva vyplňuje i jednu hlubší a tři mělké kúlové jamky, patrné v jižním profilu. Nejhlubší jamka je hluboká 40 cm s průměrem dna 16 cm a průměrem horního okraje 30 cm. Další jamka směrem k východu je hluboká jen 10 cm, průměr 20 cm. Další s hloubkou 12 cm, průměrem dna 12 cm a průměrem okraje 30 cm. Poslední jamka je hluboká 11 cm s horním průměrem ca 24 cm. Podloží bylo zachyceno ca 60 cm pod současným terénem. Poblíž paláce je žlutošedé „písčitomaltovité“ s množstvím oblázků (zbytek říční terasy?), k Z pak zelenošedý břidličnatý jíl. V úseku S 23 je na S zbytek říční terasy (žlutošedá písčitá s charakterem maltoviny s množstvím oblázků, ale bez organických příměsí), k jihu se mění v šedozeleň břidličnatý jíl (rozvolněný fylit?), dál kus žlutého – rezavého jílu s drceným vápencem (kvarcitem?) a dál k jihu načervenalý břidličnatý jíl. Po zasypání výkopů byla v roce 2002 celoplošně obnovena kamenná dlažba.
Max hloubka/ podloží	1,3/ano 384, 18 m.n.m
Datace	12. - 13. st., 16. st., druhotně pravěk, recentní porušení
Dokumentace/místo uložení	Výkop napříč nádvořím: půdorys v úrovni podloží 1:20 ze dne 19. 9. 2002; S a Z profil 1:20 ze dnů 1-2. 10. 2002. Výkop podél purkrabství: 3 A4 Z profil 1:20 ze dne 3. 10. 2002; před vstupem do purkrabství MM kótovaný náčrt půdorysu výkopu se zdívkou, nedat. H2O přípojka do purkrabství – J profil v 1:20, nedat. Fotografie Film IX. – negativ bez č., Film XII. - negativ 0223, Film XIII. negativ 589318 seznam a popis v NZ (naskenováno v PC Foster C:\Users\fooster\Documents\Nálezové zprávy\HorTýn\HTNZzadní nádvoří 01-03\HTfotoZdvůr\S22, 23) /OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster, L. 2007b: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří, archeologické sondy 2001 – 2003. Souhrnná nálezová zpráva. NPÚ, ú.o.p. v Plzni. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24258.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	HT44-45/sonda /I4
Staré označení	XII
Rok zahájení a rok ukončení	2002, 10., 11.
Číslo akce	
Bližší lokalizace	V parkán – zjišťovací sondy
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	2 dlažby/cihla, zdivo – žulový kanál, zdivo (gotická parkánová hradba?)
Movité nálezy (instituce/přírůstkové číslo)	ke 13. – 1.pol. 20. st., tech. ke (kachle)/ NPÚ DEMUS inv.č. 8975-9025 BB HT 034; CES př.č. 89/2011
Anotace	Výzkum byl vyvolán záměrem správy zámku postavit ve V parkánu toalety s využitím základového zdiva staršího objektu, který je zachycen na mapě stabilního katastru z roku 1838. Proveden řez napříč parkánem ve směru V-Z, šířka 0,5 - 1 m, od parkánové hradby (renesance) až do vzdálenosti 70 cm od paláce. Povrch terénu byl na 386,67 m.n.m. V západní části hloubeno jen do - 50 cm, ověřeny 2 úrovně cihlových dlažeb asi z průběhu 19. století, spádované od paláce ke kanálku v podélné ose parkánu. Kanálek z žulových tvarovek má krytí z břidlicových desek jen 10 cm pod povrchem. Na východ od kanálku zjištěn udusaný zelenošedý jílovitoštěrkovitý povrch v úrovni kanálku a tvrdý maltovitý pás podél jeho východní strany - snad pozůstatky hrázdného zdiva s lehkou „podezdívkou.“ Žulový kanál původně existoval jako otevřený žlábek; po zvýšení okolního terénu byl navýšen řadou cihel po obou jeho hranách, zakryt břidlicovými deskami a zasypan hlínou. Úrovni otevřeného kanálku odpovídá horní cihlová dlažba. Spodní dlažba z cihel, kladených ve směru východ – západ směřuje asi do poloviny výšky žulové tvarovky kanálku. Stavení (pozdne barokní?) s okapovou stěnou v ose jižního parkánu zasahovalo zřejmě až ke stěně zaniklého schodišťového přístavku JV věže (délka 17 m, šířka 4,5 m), archeologicky nepotvrzeno. Zánik do roku 1893 (Sedláček A. 1893, 96). Ve východní části sondy dosaženo jílové izolace sklepa v hloubce -170-180 cm (384,92 m.n.m). Sklep renesanční? barokní?. V zasypaných vrstvách nad jílem převažovaly zlomky glazované keramiky 16. století; těsně nad jílem leží ca 40 cm štěrkovité navážky. Na vnitřní stěně parkánové hradby zasahují renesanční omítky až těsně nad jílovou izolací klenby sklepa do hloubky 120 cm pod terénem. Není zřejmé, zda zde omítka končila (povrch parkánu byl v této úrovni?) nebo původně zasahovala mnohem níž a byla porušena při dodatečné vestavbě sklepa (?). V drobné sondě v JZ rohu výklenku (v nároží renesanční branské věže) zjištěno zdivo severojižního směru o síle nejméně 1,20 m, z lomového kamene na písčitou maltu, se západním lícem. Jde o pilíř branské věže?/gotická hradba hradu?, odbouraná kvůli vložení sklepa do východní poloviny parkánu. Celková tloušťka neodhalena.
Max hloubka zásahu/geologické podloží	-180 cm/ne
Datace	15. – 20. st.
Druh dokumentace/místo uložení	3 MM A4, 1 A3 vše 1:20. Fotografie barevný kinofilm (naskenován výběr v PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>parkán) - obálka řez V parkánem 2002 s negativem / OA NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Prostor JV parkánu. Archeologický výzkum, podzim 2001 – 2002. Koncept NZ. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni 037-4-24260.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	46/ liniový výkop /F5,G5
Staré označení	rýha u východní zdi parku
Rok zahájení a rok ukončení	2004
Číslo akce	XIII
Bližší lokalizace	park – V zeď
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo, jáma na vápno
Movité nálezy	kameninové kelímky 1. polovina 20. století - skartováno
Anotace	25. 6. 2004 byl proveden archeologický dozor rýhy bagrem podél východní ohradní zdi parku v Horšovském Týně. Rýha I o šířce 40 cm a hloubce ca 1 m probíhala ve vzdálenosti cca 3 - 6m od ohradní zdi a jejím účelem bylo zjištění mocnosti recentních navážek v této části parku. Kopečkovité útvary materiálu navezeného údajně z čištění rybníka byly evidentní zejména ve střední části úseku od míčovny k psímu hřbitovu. Sonda měla dále ověřit případnou existenci původních teras, terasních zídek a jiných prvků parkových úprav. Od hloubky 1 m sejevilo zelenošedé štěrkovo - jílovité podloží z rozvolněných fylitických hornin. Nad podloží navazuje v celé délce výkopu cca 15 - 30cm mocná vrstva půdy (sypká hnědá hlína), prorostlá kořeny. Tato původní povrchová úroveň parku byla převrstvena jednorázovou navážkou o síle cca 50-100cm ze štěrkovo - jílovitého materiálu (charakter překopaného podloží). Navážka začíná cca 13m od pilíře brány, nabývá na mocnosti směrem k severu a splývá s původním terénem těsně před psím hřbitovem, resp. místem, kde byly o zeď opřeny náhrobky. Zachyceny byly 3 stavební relikty. V přední části rýhy v hloubce 70cm je destrukce cihlové zídky o síle 60cm. Nezachovala se ani jedna řádka cihel, dle destrukce lze předpokládat existenci zídky navazující kolmo na vnitřní stranu severního pilíře brány. Možná se jedná o relikť válcové věže z plánu z roku 1766. Za cihlovou destrukcí je navezena v délce asi 3m další stavební suť – valouny z dlažby, lomový kámen, kusy cihlových dlaždic, malty spolu s úlomky kachlů a kameninových kelímků se zbytky zelené barvy – materiál z 1. poloviny 20. století. Za touto suti navazuje směrem k severu rostlý terén s cca 85cm ornice. Ve vzdálenosti 4,20m od vnitřní strany pilíře brány směrem k severu je zbytek kamenné zídky s jílovým pojivem. Síla zídky je 50cm, nachází se 60cm pod terénem a její základová spára je cca 75cm pod terénem, zahloubená do štěrkovo – jílovitého podloží. Zídka má směr V-Z a mohla být tarasní zídkou dnes již snížené terasy nebo zídkou lemující cestu k budově č. 4 v zámeckém parku dle stabilního katastru z roku 1838. Asi 15m od pilíře brány je v trase rýhy zaniklá cihlová jímka na hašení vápna pravděpodobně z období stavby ohradní zdi parku. Zachycena byla severní a jižní stěna s množstvím usazeného vápna, dno odhaleno nebylo. Vnitřní šířka jámy je 2,60m. Rýha I končila cca 39m od severního pilíře brány. V těchto místech štěrkovo – jílovitá navážka pozvolna končí, vrstva půdy pod drnem je mocná ca 40 cm a následuje zelenošedé šterkovojílovité podloží.
Max hloubka/ podloží	1m/ano
Datace	19. st.?
Dokumentace/místo uložení	fotografie/PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\H.Týn\HT- park
Zdroj	NZ: Foster L. 2004, 8.7.: Archeologický dozor při zjišťovací sondě. Úsek od míčovny k psímu hřbitovu. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	47, 49 - 51/ sondy, lin.výkop /F5, G4, G5
Staré označení	východní zeď – úsek od míčovny k psímu hřbitovu - sondy
Rok zahájení a rok ukončení	2004
Číslo akce	XIII
Bližší lokalizace	park – V zeď
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo
Movité nálezy	ne
Anotace	Dne 16. 7. 2004 pokračovaly zemní práce u východní ohradní zdi parku. Za archeologického dozoru byla provedena plošná skrývka navážek v pruhu o šířce cca 9m od zdi a vyhloubeny 4 sondy k základům zdi a rýha v prostoru parku cca 29m od zdi za účelem ověření existence terasní zídky. Štěrková navážka o mocnosti až cca 1m byla datovaná do 80.let 20. století na základě obalu od oplatky a koruny s žencem. Navážka nasedá na původní povrch terénu, tvořený 5cm tenkou humusovitou vrstvou s kořínky. Cca 17m jižně od místa s psími náhrobky (měřeno od spáry ve zdi) jsou na hlavním profilu pod humusovitou vrstvičkou zřetelné další dvě úpravy povrchu terénu (cesty?) – šedá šotolina (6cm) a žlutý hrubozrnný písek (3cm). Mocnost přirozených půdních vrstev (hnědá hlína) je jen 20-30cm nad šedozeleňým štěrkojílovitým podložím v hloubce cca 1,50m na hlavním profilu. Cca 37m jižně od místa s psími náhrobky zachytil hlavní profil skrývky torzo zídky. Zídka byla zřejmě kamenná o síle 60cm, zděná na bílou vápennou maltu. Zbytky destrukce zídky včetně kusů cihel se táhnou 180cm k jihu od zídky. Zachována je pouze poslední vrstva kamenů na úrovni podloží. Zbytek zídky byl převrstven 15-20cm hlíny v době ještě před navezením 70cm mocné štěrkové navážky. V prostoru parku na okraji plochy evidentních navážek asi 29m od zdi byla bagrem provedena rýha (7,5x0,5m) za účelem zjištění pokračování okraje terasy. V hloubce 30cm pod terénem zachycena zídka o síle 60cm ve směru Z-V, zděná z kamene na rezavý jíl, základová spára 70cm pod terénem. Směrem k severu je základová spára na úrovni podloží – silně zvětralé skály, na kterou navazuje asi 40cm mocná štěrkojílovitá navážka. K jihu se povrch podloží svažuje o 30cm pod základovou spáru zídky. Navážka štěrku zde chybí a sníženina je vyplněna hnědou hlínou. Zídka je tedy v místě hrany terénního zlomu. Má stejný charakter jako kamenná zídka zjištěná asi 4,2m od pilíře brány směrem k severu, která patrně tvořila ohrazení cesty. Obě zídky jsou pozůstatky blíže nedatované drobné architektury parku (terasní zdi ohrazení cest, základy altánku, ...). Sondy k základům ohradní zdi parku ukázaly rozdílný stav v jednotlivých úsecích. Sonda I (š. 1,5, d. 1,9m, hl. 2,10m) byla vyhloubena cca 12m jižně od místa s psími náhrobky. Zeď je zděná z kamene (místních fylitických břidlic), ve spárách prejzy. Pojivo zdi i základů je shodné – rezavý jíl s kousky malty/vápna. Základová spára zdi nedosažena. Základy se stupňovitě rozšiřují; je možné, že stávající zeď stojí na základech starší stavby a je výsledkem různých stavebních oprav. Zeď se rozšiřuje ca 1,2m pod současným terénem, v tomto místě k ní přiléhá hnědá štěrkojílovitá prohliněná vrstva staršího povrchu terénu. Následuje ca 80cm další štěrkojílovitá navážka k druhému rozšíření základu. I na něm navazuje na zeď vrstva prašné hlíny – snad povrch v době existence starší zdi. Třetí rozšíření je v hloubce 2,10m v úrovni štěrkojílovitého podloží. Sonda II kolmo na vnitřní stranu zdi asi 30,4m od místa psích náhrobků zachytila základovou spáru zdi v hloubce 1,6m pod

	terénem. Horní část zdi zde byla zřícená; dochováno bylo pouze 50cm výšky zdi. Zeď je z kamene na rezavý jíl; rozšířený předzáklad nemá. Pod novodobou šterkojilovitou navázkou navazuje na zeď asi v hloubce 1,1m hlinitá vrstvička staršího povrchu terénu. Pod ní již následuje šedé šterkojilovité podloží. Sonda III k základům zdi asi 20m jižně od SII nebyla dokumentována. Sonda IV (1x1,5m) byla vyhloubena 3,10m severně od zalomeného rohu hradby u vstupní brány do parku. Základy zdi s rozšířeným základem ca 40cm pod terénem sahají do hloubky 1,6m a jsou zděné z kamene na rezavý jíl. Souvrství na jižním profilu je tvořeno pouze asi 40cm vrstvou hlíny s drnem a šterkojilovým podložím, do kterého je zahlouben rozšířený předzáklad. Severní profil tvoří částečně zásyp vkopu pro osazení potrubí. Pro potrubí byla odbourána spodní část zdi a proveden cihlový záklenek nasadající na rozšířený předzáklad. Klenba z cihel je lepena na rezavý jíl. V prostoru pod záklenkem v zásypu nad rourou byla v hloubce ca-40cm nalezena kostra malého psa/kočky?, v natažené poloze na boku, patrně v intaktním stavu. Sonda zachytila část páteře s lopatkou. Zřejmě jde o recentní uložení.
Max hloubka/ podloží	2,10 m/ano
Datace	17.-19. století?
Dokumentace/místo uložení	fotografie/PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\H.Týn\HT- park
Zdroj	NZ: Foster L. 2004, 30.7.: Archeologický dozor při zjišťovacích sondách – doplněk. Úsek od míčovny k psímu hřbitovu. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	48/sonda /F5
Staré označení	psí hřbitov
Rok zahájení a rok ukončení	XI., XII.2004
Číslo akce	XIII
Bližší lokalizace	park – V zeď – psí hřbitov u východní ohradní zdi parku – asi ve vzdálenosti 30 m od S pilíře brány
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo, hroby psí
Movité nálezy	NPÚ př.č. 105/2011 bedna HT 041
Anotace	15. 12. 2004 archeologický dozor demontáže psího hřbitova z důvodu oprav ohradní zdi zámeckého parku. Ohradní zeď byla v havarijním stavu, ve zřícených úsecích zdiva bylo nutné znovu vyzdít základy. Nebyly zatím dohledány archivní prameny; dochované tři náhrobky pochází z 1. poloviny 20. století. Náhrobků bylo původně údajně pět. Dva větší náhrobky byly opřeny o hradbu, nejmenší z náhrobků byl nepříliš pevně zapuštěn do země. Hřbitůvek byl zarostlý a neudržovaný. Svrchní vrstva půdy byla sejmuta bagrem, plocha archeologicky začištěna (prorostlé kořeny lip). Ve světlé prachové hlíně se jevila tmavší výplň hrobové jámy s kostrou na povrchu. Patřila k prostřednímu největšímu a nejstaršímu náhrobku z let 19?? - ????. Jméno psané švabachem nebylo rozluštěno („Wambo“???). Kostra byla nalezena bez lebky, k jejíž ztrátě mohlo dojít při dřívější opravě zdi, neboť v místě lebky se podél zdi rýsovala tmavší linie druhotného zásahu do terénu. Rozměry zachované kostry jsou ca 60cm délka páteře, 25 cm výška končetin, hlava byla původně orientována k východu (směrem ke zdi). Zbylé dva náhrobky jsou datovány 1919 – 1932 (Diki) a nejmenší náhrobek 1921 – 1930 (Daisy). Pokusy o zjištění těchto hrobů

	in situ selhaly pro množství kořenů v celé ploše. Kosterní pozůstatky obou psů byly nalezeny až při odstraňování pařezů lip bagrem a vyzvednuty prováděcí firmou. U obou koster je zachována lebka, menší pochází z místa s náhrobkem Daisy a větší s náhrobkem Diky. Náhrobky byly deponovány správou zámku na hřbitově v Horšově. Při skrývce byla těsně pod povrchem v ca 20cm hluboké jámě zachycena ještě igelitová taška uvnitř s jutovým pytle. Obsah nebyl blíže zkoumán, zřejmě pohřeb psa z nedávné doby.
Max hloubka/ podloží	30 cm/ne
Datace	1. poloviny 20. století
Dokumentace/místo uložení	fotografie/PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\H.Týn\HT- psi
Zdroj	hlášení: Foster L. 2004, 15.12.: Horšovský Týn – zámecký park. Psí hřbitov u východní ohradní zdi. Archeologický dozor při demontáži hřbitova. Uloženo na OA NPÚ ÚOP v Plzni.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	52/liniový výkop /I3
Staré označení	
Rok zahájení a rok ukončení	2007
Číslo akce	XIV
Bližší lokalizace	park – kanalizace od města k purkrabství
Vedoucí výzkumu	M. Lodrová
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	hrana příkopu?, destrukce po požáru 1547, barokní kanál
Movité nálezy	maz, ke 13./14. - 16. st., kachle, zv.ko, uhl./ NPÚ DEMUS inv.č. 7496-7503 BB HT 009,inv. č. 7504-7523 BB HT 010; CES př.č. 90/2011
Anotace	Terén 29.-30. 8. 2007. Výkop pro napojení splaškové kanalizace z purkrabství a bytu kastelána, v prodloužení barokního kanálu ze Z příkopu u betonového septiku a dál v parkové cestě do hl. řadu v ulici E. Beneše. Výkop kopíroval průběh výkopu pro staré nefunkční litinové vodovodní potrubí (z vodojemu v parku, asi pol. 20. st.). Pod betonovým schodem k zahradě je dochován schod kamenný. Ve vzdálenosti asi 1,5 m S od betonového schodu byl v suti břidličnatého charakteru (překopané podloží) jasný zlom – hrana zřejmě zasypaného příkopu. Výplň tvořila mazanícová, silně propálená vrstva (destrukce po požáru 13. 4. 1547) už od hloubky 20 cm. Ve výkopu v cestě parkem převážně druhotně přemístěné hlinité vrstvy. V hloubce 170-200 cm SJ 335: buď sídlištní vrstva nebo dno příkopu, ke 16. století, ale vrstva je ve stejné nadm. výšce jako povrch silnice E. Beneše.
Max hloubka/ podloží	1,6 m/ne
Datace	16. st. - recent
Dokumentace/místo uložení	MM: část V profilu výkopu S od schodu, digitální fotografie/OA NPÚ ÚOP Plzeň/PC Waldmannová + řez barok. kanálem u septiku 1:20 na MM 10.10. 2007+5 digi fotografií barok.kanálu 11.10. 2007: PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>Vdovský dům-kanalizace
Zdroj	NZ: Lodrová M. 2008: NKP zámek Horšovský Týn. Nálezová zpráva o záchranném archeologickém výzkumu při realizaci kanalizační přípojky mezi septikem pod purkrabstvím a hlavním kanalizačním řadem v ul. E. Beneše. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-24332.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	53/ liniový výkop /H3, H4
Staré označení	kanalizace vdovského domu
Rok zahájení a rok ukončení	11. 10. – 18. 10. 2007
Číslo akce	XIV
Bližší lokalizace	park – vdovský dům
Vedoucí výzkumu	L. Foster – M. Lodrová
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdiva, kanál, příkop?, potrubí (litina)
Movité nálezy	ne
Anotace	ZAV společného výkopu pro kanalizační a vodovodní přípojku k vdovskému domu – napojení na areálovou kanalizaci a vodovodní řad v šachtě Š38 v SV části hradního příkopu. Délka ca 80 m, š. 90 cm, hl. 1,2 – 3 m. V S příkopu hl. výkopu 70 cm - v souvrství směrem od zámku novodobé zásahy: kanalizace z r. 2002, novodobý kanál, 2 roury vody (12 a 13 m od zámku) a dálkový kabel. Vrstvy s odpadem (porcelán, kamenina) 19.-20. st. do -60 cm: hlinitá navážka, pak škvárovitá černá s mn. strusky. Tou je zasypána i šachta novodobého kanálu (původně snad barokní, obnoven v 19. st.; vnitřek š 25 cm, zděno z kamene a cihel na tvrdou žlutobílou vápennou maltu; koruna 20 cm pod povrchem, zákl. spára 50 cm pod povrchem, J vnitřní hrana 6 m od zámku). Hranu příkopu tvoří rostlý terén (tuhá rezavo šterkovitá drť v jílu) s povrchem 20 cm pod drnem. Na terase nad hranou příkopu je v podloží nad šterkovitou drtí ještě kamenitý pás. Od Š50 tvoří souvrství drn (20 cm), suť (20-50 cm – cihly, hroudy malty, kameny v hlíně) a podloží hnědé šterkojílovitě (-50 – 70 cm). Ve vzdálenosti 2,5 m J od cesty je v hloubce 90 cm kolmo přes výkop dochován základ zdi o tloušťce 70 cm, zákl. spára 1,2 m pod povrchem, zděno z lomového kamene na načervenalý jíl, směr V-Z. Dle soutisku s plánem z roku 1766 by mohlo jít o základ patky sloupové (?) před Z průčelím zaniklé jízdní (z konce 17. st., zbořena 1901). Na korunu základu patky navazuje směrem k S bílý písek do vzdálenosti 2,5 m = nejstarší stopa úpravy (1.) pochozího povrchu před průčelím jízdní je tedy v hl. -90 cm. Nad bílým pískem je asi 30 cm mocná navážka hlíny s úlomky cihel, která převrstvila i korunu základu patky, i kanál šikmo přes výkop S od ní a další zdivo ca 20 m k S od 1. patky (=základ další patky?) a poslední (západní) kanál v úseku před vdov. domem. K uložení této navážky došlo tedy po zániku zdi (patek) a po stavbě 2 kanálů. Povrch navážky tvořil další (2.) pochozí úroveň (snad konec 18. st. – zánik sloupové před jízdní?). Byl upraven vrstvičkou písku, která začíná 6 m S od patky a pokračuje téměř v rovině v hl. 50 cm ve V profilu výkopu až do vzdálenosti 18,60 m (starší cesta k vdovskému domu).). V celém úseku - přes základ patky až do vzdálenosti ca 20 m k S je nad písčitým povrchem cesty v hl. 60 cm asi 30 cm mocná navážka z drobné břidlice, jejíž povrch v hl. asi 40 cm mohl být (3.) pochozí úroveň v 19. st. (převrstvilo to vkop pro litinovou rouru). Předposlední (4.) dochovaný povrch terénu 20 cm pod drnem je upraven žlutorezavým pískem. V podloží 1,5 m J od cesty se jeví šikmý zlom (hrana příkopu/přírodní zlom??) - severně od něj je dosavadní tuhý hnědý šterkovitý jíl tmavší a měkčí. Jeho povrch je v hloubce 1,4-1,6 m. V hloubce ca 3m byla zasažena vrstvička černého čistého bahýnka. Protilehlá hrana této měkčí výplně sníženiny v podloží se jevila ve V profilu až ve vzdálenosti 15 m severně. Ve vzdálenosti 4m S od základu patky byl shluk kamení s dutinami (zdivo?), ale pouze v Z profilu. Dále 7,30 m S od základu patky protínal výkop kanálek (17.st.?, dle Řeháků od fontánky před vdov. domem, Ju Š51 ve V okraji

	napojení cesty k vdov. domu na cestu parkem V-Z), šikmo ve směru SZ-JV (směr na dveře vdovského domu a na lom v městské hradbě), kamenný (stěny, dno i překlady), světlost hl. 25 x š. 30 cm. Nad ním ca 50 cm mocná hlinitá navážka s úlomky cihel a na ní výše zmíněná vrstvička písku (cesta, 2. pochozí úroveň). Koruna kanálu je ca 1 m pod povrchem, zákl. spára 1,5 m pod povrchem. Ve vzdálenosti 12,5 m S od 1. patky zasaženo litinové potrubí (průměr 10 cm) v hloubce 1 m šikmo přes výkop (JZ-SV) asi směrem od kašny u příkopu ke kašně v parku. V hl. 20 cm 50 cm jižně od potrubí jsou 2 staré kabely (olovo) překryté drenážní trubkou. Vkop pro potrubí porušil vrstvičku písku (cesty, 2. pochozí úroveň) a je zasypán a převrstven břidličnatou drtí - navážkou snad z 19. st., jejíž povrch je 30 cm pod terénem, začíná 90 cm J od 1. patky a končí 3,5 m J od 2. patky. Jižně poblíž Š51a, ve vzdálenosti asi 20 m S od 1. patky je ve V profilu zdívo z kamene na světle žlutou sypkou vápennou maltu, tl. zdi 86 cm, základová spára 1,6 m pod povrchem. Její korunu uboural mohutný vkop pro kabely (v hl. 50 cm). Zeď nepokračovala do Z profilu, ani na J ani S. SZ od Š51a vede šikmo přes výkop nejmladší zděný kanál směrem k SV (konec 19. st.). Těsně za hranou výkopu se stácel výrazně doprava, dle soutisku s plánem z roku 1766 zřejmě vedl k JZ rohu dlouhé budovy (koňské stáje?) východně od vdov. domu. Překlady kanálu jsou asi 30 cm pod povrchem, zákl. spára asi 1 m pod povrchem. Povrch terénu po stavbě kanálu tvořila světlá šedá šotolina asi 10 cm pod dnešním povrchem. V základu kanálu jsou balvany, překlady jsou z mocných břidlicových desek. Stěny z kamene a cihel, malta šedožlutá vápenná. Vnitřní stěny hrubě přemáznuty bílou omítkou. Výška vnitřku 43 cm, šířka 35 cm. Na dně cihly, na nich vrstvička tuhé naplavené hlíny a šedohnědého písku (dohromady 20 cm). Kanál vede ve V straně cesty vedle vdov. domu (S-J), k jihu směřuje přesně na předěl mezi budovou zámku se štítý a chodbou s lusthausem. Po 3 m k J je zasypán (výkopem dálkového kabelu). Asi po 6 m k S se kanál větví k okapu na JV rohu vdovského domu. Z V strany ústí do kanálu několik drenážních betonových trubek z terasy v parku. Kanál je zahlouben do vrstev tuhé středně hnědé a šedé hlíny s uhlíky (80 cm pod povrchem), bez nálezů (středověký charakter jako v areálu zámku). Pod ní v hloubce 1,2 m začíná podloží - tuhý rezavý jíl s kaménky (mocný 50 cm), v hloubce 1,7 m pak kamenité až skalnaté podloží, které směrem k Z přechází v šedý a rezavý jíl. Hloubka výkopu 2, 2 m. Ve vzdálenosti 2 m Z od kanálu je další, starší trativod s kamennými překlady v hloubce 1 m pod povrchem. Dno nebylo zjištěno. Stěny jsou převážně z cihel. Vnitřní šířka je 40 cm, kanál je téměř zanesen, zbývá dutina 10 cm pod překladem. Je převrstven hnědou hlínou s úlomky cihel stejně jako základy patek a kanálek u Š51. 2 m západně od něj jsou v hloubce 1 m kabely. V profilu před vchodem do vdov. domu je 10 cm pod drnem rezavý písek, pak hnědá kyprá hlína s uhl., v hl. 60 cm následuje vrstvička rezavého jílu a pod ní šedohnědá hlína s uhl. (kyprá bez nálezů, sídlištní středověká?), 30 cm pod ní je povrch podloží (rozvolněný šedozelený fylit? v hl. 90 cm).
Max hloubka/ podloží	270 cm/ano
Datace	13.st. (?), 17. – 20. st.
Dokumentace/místo uložení	MM 7xA4, 1xA3 11. 10.; 15. 10.;16. 10;18. 10. 2007– kartotéka OA Plzeň; digitální fotografie/ PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn-Vdovský dům-kanalizace
Zdroj	NZ není; zaměření konstrukcí: Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	54/ liniový výkop /14
Staré označení	H2O propojka v J parkánu
Rok zahájení a rok ukončení	15. 10. 2007
Číslo akce	XIV
Bližší lokalizace	J parkán
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo z žulových kvádrů?, 2x štoly, betonová táhla
Movité nálezy	ne
Anotace	Podél stěny kaple beton nalitý do roviny 18 cm pod povrchem terénu (povrch v úrovni 2 schodů pod prahem vchodu pod terasou), zasahuje do vzdálenosti nejméně 1,8 m J od stěny kaple a 5,2 m Z od opěráku. U J stěny věže východně od kaple rozšířený základ o 20 cm v hloubce 40 cm. Ve výkopu kolmo na stěnu věže dohledána v hloubce 1 m vodovodní trubka z 80. let 20. st., která je svedená do štoly 2 skrz probouranou klenbu. Při hloubení vodovodní šachty u J stěny věže v roce 1967 nalezen depot lidských lebek (viz fotoarchiv NPÚ ÚOP v Plzni a dodatečné hlášení LK). Výkop propojky pro vodu 2007 veden ve vzdálenosti 3,7 J od stěny kaple od V štoly k Z štole. Souvrství porušeno mladšími zásahy – v S stěně starého výkopu do 55 cm pod povrchem terénu promíchané vrstvy hlíny s maltou, pod nimi šedožlutá kamenitá s hlínou, ulehlá bez nálezů – snad překopáno při stavbě štol a později. V hloubce asi 40 cm betonové patky 3 táhel Z od opěráku (ve vzdálenosti ca 2, 5 a 8 m); bok západnější štoly je 9, 10 m od opěráku. U šachty u vchodu pod terasou byla východně od ní vykopána sonda 75x75 cm ve vzdálenosti 70 cm od stěny kaple. Asi 25 cm pod dnem odhaleny 2 žulové bloky kolmo k sobě, v koutu mezi nimi lomové kameny z břidlice v bílé vápenné maltě. Kovový rám šachty přiléhá k žulovému bloku. Těsně u stěny kaple je betonový sokl vyvýšený nad terén. Nebylo vyjasněno, zda jde o druhotně použité bloky při novodobých zásazích nebo je šachta přizděna ke staršímu zdivu.
Max hloubka/ podloží	1 m/ne
Datace	16. – 20. st.
Dokumentace/místo uložení	1xA4 okótovaný náčrt+popis; digitální fotografie/ PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn-Vdovský dům-kanalizace\2007_10_15 (6 fotek) a 2007_10_18 (4 fotky); fotoarchiv NPÚ ÚOP Plzeň. neg. 23643, 23647, 23652 z r. 1967
Zdroj	viz dokumentace, A. Beneš 1967: dopis adresovaný na KSSPPOP, č. j. 1564/67. Spisový archiv NPÚ ÚOP v Plzni, složka archeologické výzkumy; Krušinová L. – Horšovský Týn – nález kosterních pozůstatků při patě jižní obvodové zdi. Hlášení o archeočinosti 4/84. Archiv plánů NPÚ ÚOP v Plzni, T 037-4-19832

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	55/ liniový výkop /I3
Staré označení	J arkády – výkop pro kanalizační přípojku
Rok zahájení a rok ukončení	3. 5. – říjen 2007
Číslo akce	XIV
Bližší lokalizace	hl. nádvoří - J arkády
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kanálek
Movité nálezy	mazanice - skartováno
Anotace	Dle projektu SPELEO Řehák proveden ručně kopaný výkop pro napojení splaškové kanalizace z bytu kastelána ze stávající jímky v koutu u „purkrabství“ na hl. nádvoří do JZ rohu arkád. V arkádách kopáno od výklenku s žulovým umyvadlem ke vchodu skrz gotickou hradbu k renesančnímu záchodovému spadišti do hloubky 70 cm na povrch starší cihlové dlažby (29x14 cm). Ta má spád k objevenému kanálku skrz hradbu – odtok od fontánky do záchodového spadiště. Hradba i stěna věže jsou omítnuté, mezi nimi spára. Zásyp pod stávající topinkovou podlahou v cementu jednotný (kamenitá suť) – překopané podloží, štěpky fylitu a množství drobných úlomků mazanice. Skrz hradbu vede kanálek, naměřená délka 3,5 m. Stěny i dno z cihel, překlad kamenný, vnitřní šířka 10 cm, výška 15. Světlost v průběhu kanálku zvětšena na výšku 2 cihel (rozměry cihel 5x14x28,5 cm). Souběžně s hradbou, asi 1,2 m S od ní vede litinová roura těsně pod topinkovou dlažbu.
Max hloubka/ podloží	70 cm/ne
Datace	19. st.
Dokumentace/místo uložení	poznámky z terénu, náčrt/kartotéka OA NPÚ ÚOP v Plzni+fotografie PC Foster: Dokumenty> My pictures> H.Týn>Vdovský dům-kanalizace\2007_10_18
Zdroj	viz dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	56/ odkryv /I3
Staré označení	zadní dvůr 08
Rok zahájení a rok ukončení	2008
Číslo akce	XV
Bližší lokalizace	Z nádvoří – stavení při hradbě mezi vejrovnou a purkrabstvím
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kulové jamky, žlab, hrana ostrožny
Movité nálezy	zl. ke, uhl., zv.ko, maz z konce 12. - 1. poloviny 13. století; ke 1.pol. 19. st.: hrnce, trojnožky, pekáče, malované talíře, talířovité mísy, kameninové lahve, kachle, zv.ko, části elektrického vedení - porcelánové izolátory včetně zkorodovaných drátů /NPÚ DEMUS inv.č. 7343-7494 BB HT 001-008; CES př.č. 91/2011

Anotace	Výzkum spojený s vytěžením sutí v prostoru před západní hradbou mezi vejrovnou a purkrabstvím. Po odtěžení sutí byly začistiány podlahy a povrchy v jejich úrovni ve všech pěti místnostech stavení (25 m x 7 m), zbořeném v 1. polovině 20. století. Suť vytěžená z interiéru obsahovala artefakty z 18. - 19. století a mladší. V rohu jedné z hospodářských místností byl sklad kameninových lahví od minerálky z Bad Ems. Podlahy jsou sníženy vůči povrchu nádvoří o 13 - 90 cm. Pod podlahu bylo hloubeno jen v 2. místnosti severně od purkrabství. V této místnosti byl pod narušenou kamennou dlažbou odhalen povrch raně středověkého terénu, který je ca 70 cm pod úrovní dlažby na nádvoří. Ve vzdálenosti 1,10-1,20 m východně od západní hrany interiéru (= východní líc pilířů arkád) byla zřetelná hrana ostrožny z etapy před vyzděním pozdně gotické (?) hradby. Povrch tvoří vrstva tuhá hnědá jílovitohlinitá s oblázky bez nálezů. Po opevnění lemujícím hranu svahu zbyly dvě řady kůlů. Blíže hrany ostrožny je 5 menších kůlových jamek o průměru 10 - 14 cm s rozestupy 60 cm, ve vzdálenosti 20 - 30 cm od nich směrem k východu jsou v zákrytu s nimi 4 jamky o průměru 14 - 20 cm. Podobná situace byla odhalena v sondě L. Krušinové v roce 1988 ve stejné místnosti (zásah 09), ovšem blíže hraně ostrožny byly jamky většího průměru než ve východní řadě. V severojižní ose podlahy místnosti je zahlouben žlab (trativod) vyplněný dnes vyhnílm dřevěným korytem s kamennými překlady v S části. Žlab zřejmě patří až k renesanční etapě, i když v zásahu 04 byla sledována svrchní vrstva tělesa (valu), která prostupovala do výplně žlabu, a ten byl tedy považován za součást RS opevnění. Stěny žlabu umožnily dokumentaci profilů s raně středověkým souvrstvím až na podloží v hloubce ca 40 cm pod podlahou. Podloží tvoří šedozelený rozvolněný fylit. Raně středověké souvrství bylo odhaleno v délce 3,30 m; celková mocnost obou profilů se středověkými vrstvami je 24 - 36 cm. I v této části areálu chybí v archeologických souvrstvích situace z vrcholného středověku, resp. z období 14. - 15. století, které byly odstraněny při renesančních přestavbách. Konstrukce mladší historické zástavby u západní hradby lze datovat do několika fází renesanční etapy vývoje zámku. Zbořené stavení, které se střechou opíralo o Z hradbu, bylo ztuženo vnitřní trémovou konstrukcí spojující arkády a pilíře v nádvorní stěně. Dendrochronologicky datována těžba dřeva ztužovací konstrukce do sezóny 1560/61, dřevo na krov stavení se kácelo v sezóně 1562/63. Objekt byl hotov nejspíše roku 1563. Interiéry byly zaklenuty neckovou klenbou. Severní část u vejrovny sloužila k obytným účelům a kuchyňskému provozu propojenému s přízemím pozdější vejrovny, zbytek stavení měl hospodářský (stáje?), skladovací (kůlna), provozní účel (lázeň?). Na kresbě z 19. století je patrný mohutný komín v jižní části stavení a na severu v přilehlé stěně vejrovny, svědčící o tepelných a kuchyňských procesech. Byla provedena fotogrammetrie, geodetické zaměření celého odkrytého prostoru a 3Dmodel jeho nejsevernější části (Geo.cz, Chotoviny u Tábora).
Max hloubka/ podloží	70 cm od povrchu nádvoří/ano 384,8 m.n.m
Datace	konec 12. – 1.pol. 13. st.; 16.-20. st.
Dokumentace/místo uložení	RS terén: MM půdorys, profily v 1:20+GEO.cz - kartotéka OA; fotografie PC Foster: C:\Users\fofster\Documents\MyPictures\H.Týn ZAV08
Zdroj	NZ: Foster I. 2011: Horšovský Týn – zámek. Stavení při západní hradbě mezi vejrovnou a purkrabstvím. Archeologický výzkum 2008. 037-4-24845.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	57/ liniový výkop /I3
Staré označení	C-201441954
Rok zahájení a rok ukončení	2011 8.11.
Číslo akce	XVI
Bližší lokalizace	J zahrada – základové pasy pro kašnu
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	bok štoly
Movité nálezy	japonská porcelánová miska – zlomek -19.st.
Anotace	Nadmořská výška povrchu byla 376,50 m.n.m. Byly vyhodnoceny liniové výkopy základových pasů o šířce 40 cm a hloubce 95 cm po obvodu čtverce o straně 340 – 360 cm. V ose každé strany se výkop rozšířil o oblouk s poloměrem 60 cm. Hloubka plošné skrývky pro základovou desku byla jen ca 30 - 40 cm pod terén. Do hloubky ca 40 cm zasahují recentní navážky, které pod drnem tvoří šedý jemný štěrk /šmanda/, hrubý oranžový písek na drti z cihel a hrubozrnný štěrk. Tyto navážky vznikly jako součást úpravy zahrady asi od 50. let 20. století; byly i v drobných sondách v pěšinách po obvodu zahrady. Zbytek souvrství do hloubky 95 cm tvoří ulehlá jílovitá zemina a šedá břidličnatá drť s drobnými uhlíky a zlomky keramiky ze 16. – 17. století. Souvrství bylo víceméně totožné ve výkopech na všech světových stranách, pouze vrstva destrukce a vypálené mazanice s 5 zlomky keramiky 16. – 17. století byla navršena jen v jižní části. Tato vrstva snad souvisí s požárem města v roce 1547. Vrstvy jsou uloženy téměř vodorovně = navážky pro vyrovnaní terénu. V západní části byl těsně při profilu zachycen rub klenby? snad zděné kanalizační štoly, a to v hloubce 80 cm pod terénem. Nad zdívkou je patrná výplň vkopu se 2 zlomky keramiky ze 17. – 18. století.
Max hloubka/ podloží	-95 cm /ne
Datace	16.-20.st.
Dokumentace/místo uložení	MM A4: Z profily výkopu pro základ V a Z stěny měřítku 1:20. Fotografie digitální /NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster L. 2013: Horšovský Týn – zámek- jižní zahrada – skrývka a základové pasy pro osazení kašny. Archiv plánů NPÚ ÚOP Plzeň 037-4-25199.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	58 - 62/ liniový výkop /A2
Staré označení	C-201339857; sondy I, II, III, IV, sonda v rampě, odtěžení terasy
Rok zahájení a rok ukončení	2013-2016
Číslo akce	XVII
Bližší lokalizace	park -hláska
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	dlažby
Movité nálezy	2 zl. ke 15.-16. st. – skartováno do zásypu sond
Anotace ZAV v rámci statického zabezpečení objektu po zřícení část zdi terasy na prudkém svahu Z pod věží na jaře 2013. Práce probíhaly ve dvou etapách: provizorní zajištění v roce 2013 (sondy věž, dok. X. – XI.) a statické zajištění v roce 2016 (rampa-sonda, obvod věže, terasa, dok. září). Zjištěny pouze novověké konstrukce. Zásadní je dendrochronologické datování zárubní oken a dveří 1. NP. Použité dřevo bylo skáceno mezi 1612 – 1613, kmen pro trámek zazděný ve špaletě západního okna 2. nadzemního podlaží věže po roce 1599 (absence podkorního letokruhu). Doložen je tak původ stavby věže v renesanci, a to zřejmě včetně 2. NP, u něhož byl předpokládán mnohem mladší původ. Základové zdivo v sondách I a II nevykazuje žádné statické poruchy. Na odhaleném vnějším obvodu věže byla patrná trhлина široká 1 cm poblíž napojení na jižní stěnu přístupové rampy. Základy jsou zasypány do výšky nejméně 1 m mocnou navážkou suti (v interiéru) nebo hlíny (v exteriéru). Hloubka základové spáry ve skalním podkladu zjišťována nebyla; vnější líc základového zdiva mírně ustupuje směrem pod hlásku. Základová spára věže leží hlouběji než základ přístupové rampy, a to nejméně o 60 cm. Základy obou konstrukcí jsou zděné z lomového kamene podobným stylem, ale věž na tvrdou sytě žlutou, vápennou maltu a rampa na světlejší žlutou, písčitou, s menší příměsí vápna. Boky přístupové rampy jsou přizděny k věži dodatečně na spáru s krátkým časovým odstupem (?). Na S stěně rampy byl okraj nejstarší vnější omítky přimáznut k povrchu kamenné dlažby; spodní okraj omítky na J stěně zasahoval asi 40 cm pod terén v roce 2013. Ve vrchní části přístupové rampy byla v hloubce asi 1 m doložena asfaltová izolace spolu s drenáží z cihelných trubek obložených cihlami se spádem k východu podél J stěny (přelom 19. a 20. století). V interiéru 1. PP věže je plošně dochována cihlová dlažba; v hloubce asi 20 cm pod ní další dlažba z kamene (vyrovnávka?). Spodní okraj omítky zasahuje k povrchu kamenné dlažby. Dlažby jsou patrně renesanční. V severním koridoru objeveno kamenné dláždění (přeloženo při obnově). Schodiště na severní straně věže je přizděno na spáru ke věži, postranní zeď je nadezděna na jednotlivé stupně. Před schodištěm je novodobá odvodňovací šachta obezděná betonem. Schodiště s podestou před vstupem do 1. PP uzavírala na západě zídka, dochovaná pouze v podobě prahu patrně pod kovovou brankou. Postranní zeď schodiště byla nad touto západní zídou nadezděna asi krátce po sobě. Tarasní zeď, dodatečně přizděná na spáru k postranní zdi schodiště, a terasa z jednorázové suťovité navážky západně pod věží byly patrně z úprav z konce 19. století. V roce 2016 byla tarasní zeď od základů přezděna a odtěžena zemina z celého prostoru terasy a po celém obvodu hlásky. Terasa byla následně obnovena zpětným nasypáním vykopané zeminy a přístup k ní uzavřen brankou a plotem.	
Max hloubka/ podloží	ca 1,20 m/ano
Datace	1.pol. 17. st. – 20. st.
Dokumentace/místo uložení	Sondy I a II: 2MM A4, měřítko 1:20 + poznámky v kopii plánu z projektu-kartotéka OA. Fotografie digitální PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\HT hláska 13-16 fotky /NPÚ ÚOP Plzeň
Zdroj	NZ: Foster L., Waldmannová M. 2017: „Hláska“ v parku zámku Horšovský Týn. Archeologický výzkum 2013 a 2016 během statického zabezpečení.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	63/ sondy, plošný odkryv /14
Staré označení	C-201448126), č. výzkumu: 2014/2/HT
Rok zahájení a rok ukončení	2014 - 2016
Číslo akce	XVIII
Bližší lokalizace	V průjezd
Vedoucí výzkumu	M. Waldmannová
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo, kůlové jamky
Movité nálezy	ke, kachle, Fe, kov, cihla, maz, struska /NPÚ DEMUS inv. č. 9287-9334, 9363-9595, BB HT 042-048
Anotace	ZAV doprovázel ve třech etapách, v letech 2014, 2015 a 2016, kompletní výměnu povrchu v celém průjezdu V křídlem zámku a snížení nivelity v průchodu do SV parkánu (prostoru mezi brankou a vstupem do pokladny). Pokles špalíkové dlažby v bráně průjezdu, jehož příčinou byl zjištěný nezahutněný zásyp podzemní prostory, byl označen za havarijní stav a vedl nakonec ke kompletní náhradě povrchu celého průjezdu. Dlažba z dubových špalíků byla nahrazena dřevěnou podlahou z fošen. 2014, září: předstihovou sondou S1/14 při J stěně renesanční brány byla zjištěna existence podzemní obezděné prostory, tzv. vlčí jámy, pozůstatku po zařízení padacího mostu. Následně plošné vytěžení prostoru o rozměrech přibližně 4 x 4 m, do hloubky ca 1,5 – 1,8 m (384,9 m n.m.) – sonda 2/14. Při jižní patě vstupního portálu byl odhalen kamenný kvádr s otvorem po usazení točnice a půlkruhovými rýhami - stopami po otáčení padacího mostu. Vlčí jáma byla vyplněna novověkým zásypem uloženým na upraveném, šikmo ubíhajícím rostlém terénu východním směrem (ven z hradu), což bylo ověřeno sondami 3 a 4/14. Obvod jámy vymezovaly 4 zdi se složitějším stavebním vývojem; tato konstrukce měla oproti nadzemnímu zdivu brány šikmý průběh. Nelze vyloučit, že je tato základová konstrukce pozůstatkem starší podoby brány. Indicií pro tuto hypotézu je anomálie v průběhu konstrukcí, ale může se jednat o nedokonalost stavebního řemesla. Zánikový horizont vlčí jámy určuje jednak dendrodatum z jednoho z trámů položených přes korunu Z obvodového zdiva jámy, který je vyroben z borovice pokácené po roce +1805 a dále krejcar z roku 1859. Jáma byla v roce 2014 vytěžena přibližně do hloubky 384,9 m n.m., poté byla zasypána štěrkem, na který byl položen rošt trámové dřevěné podlahy. Vlčí jáma a otvor po točnici padacího mostu byly opět zakryty, jejich prezentace nebyla odbornou komisí doporučena. 2015: druhou etapou výzkumu byl dohled při plošném odstranění stávající špalíkové dlažby a snížení nivelity průjezdu o cca 0,5 m pro skladbu nové podlahy (z dřevěných fošen). Pod novověkou až recentní stratigrafií úpravy průjezdu byly zachyceny koruny dvou zděných konstrukcí: v prvním případě se jedná o 2,6 m mocné zdivo spodní partie původní hradby, přičemž zjištěná konstrukce respektuje průběh nadzemní gotické zdi (dle SHP), orientací S – J. Druhá, shodně orientovaná, 1,2 m mocná zeď s přílehlou středověkou vrstvou (zlomky keramiky 13. stol.) se nacházela ve vzdálenosti 4,8 m od původní hradby, směrem do nádvoří. Jde zřejmě o pozůstatek zástavby nádvoří před renesanční přestavbou. 2016: dlážděný povrch průchodu do SV parkánu byl před realizací akce oproti špalíkové dlažbě průjezdu o 25 cm vyšší. Cílem bylo zřízení bezbariérového přístupu, terén v průjezdu tak měl být o ca 0,8 m snížen (včetně podkladních

	vrstev nové podlahy). Jak se ukázalo, těsně pod novodobou dlažbou, na ploše o rozměrech ca 4 x 6,5 m zůstaly zakonzervovány pozůstatky sídlištní aktivity minimálně od konce 12. století, pravděpodobně však ještě starší. Nejstarší horizont v podobě hnědé hlinité až hlinito-jílovito kamenité (oblázkové) vrstvy zde vystupuje do výšky 386,1 m n.m. Do této vrstvy bylo zahloubeno nejméně 35 zjištěných drobných kúlových jamek o průměru jen ca 5 – 10 cm. Jejich datování je problematické, velmi pravděpodobně však souvisí s pravěkými či raně středověkými sídelními aktivitami na ostrožně. Takto staré střeby jsou přítomny jako intruze v poměrně bohatém a jinak homogenním souboru zlomkové keramiky datované v širším rozsahu od závěru 12. až průběhu 13. století, a to spíše jeho první poloviny. Keramika byla součástí následující 0,7 m mocné stratigrafie jílovito hlinitých vrstev s uhlíky, světle hnědými ččkami (mazanice?) a také výrazné až 30 cm mocné kamenité stavební vrstvy. Nálezovou situaci lze časově klást do souvislosti s výstavbou hradby, která se zkoumaným prostorem ze západní strany sousedí. Tedy vymezením biskupského kamenného hradu, jež nahrazuje starší, velmi pravděpodobně převažující dřevohliněnou zástavbu ostrožny související se starším kostelem (kaplí). Zdivo po obvodu místnosti s průchodem je založeno na širších základech z různých stavebních fází.
Max hloubka/ podloží	1,8 m /ano
Datace	Pravěk – 19. století
Dokumentace/místo uložení	Kresebná dokumentace půdorysů i profilů na MM, terénní náčrty, zprávy ze zaměření, deník, fotodokumentace ZAV/OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	viz dokumentace; NZ: Waldmannová, M. 2023: H. Týn, zámek: Havárie dlažby v průjezdu hlavního vstupu 2014 – 2016. V rozpracovanosti. ArcheoConsult s.r.o., J. Ch. Košťál 2016: Horšovský Týn, zámek – geodetická, fotogrametrická a výkresová dokumentace předstihového výzkumu. Praha. Uloženo na OA NPÚ ÚOP Plzeň.

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	64/ liniový výkop /I1
Staré označení	C-201558780
Rok zahájení a rok ukončení	2015
Číslo akce	XIX
Bližší lokalizace	zámecké zahradnictví - kanalizace
Vedoucí výzkumu	M. Waldmannová
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	Konstrukce – cihlový kanálek neznámého účelu, NOV
Movité nálezy	-
Anotace	Dohled 27. 10. ca 50 m dlouhého výkopu pro kanalizaci na ppč. 360 od jižní ohradní zdi areálu ke garážím (původně zámecké oranžerii) ve směru S-J. Zjištěno novověké až recentní souvrství o mocnosti ca 1 m nad jílovitým podložím tmavě načervenalé barvy. Ve vzdálenosti ca 5 m od J ohradní zdi přetnut novověký cihelný kanálek neznámého účelu s kamenným překladem v hloubce 0,6 m pod terénem.
Max hloubka/ podloží	1, 6 m/ ano
Datace	NOV
Dokumentace/místo uložení	Terénní dokumentace a fotodokumentace, uloženo v OA NPÚ ÚOP v Plzni
Zdroj	viz dokumentace. Plán: Masopust, V. 2014: NKP Hrad a zámek Horš. Týn – revitalizace areálu zahradnictví – I. etapa. Hor.týn.

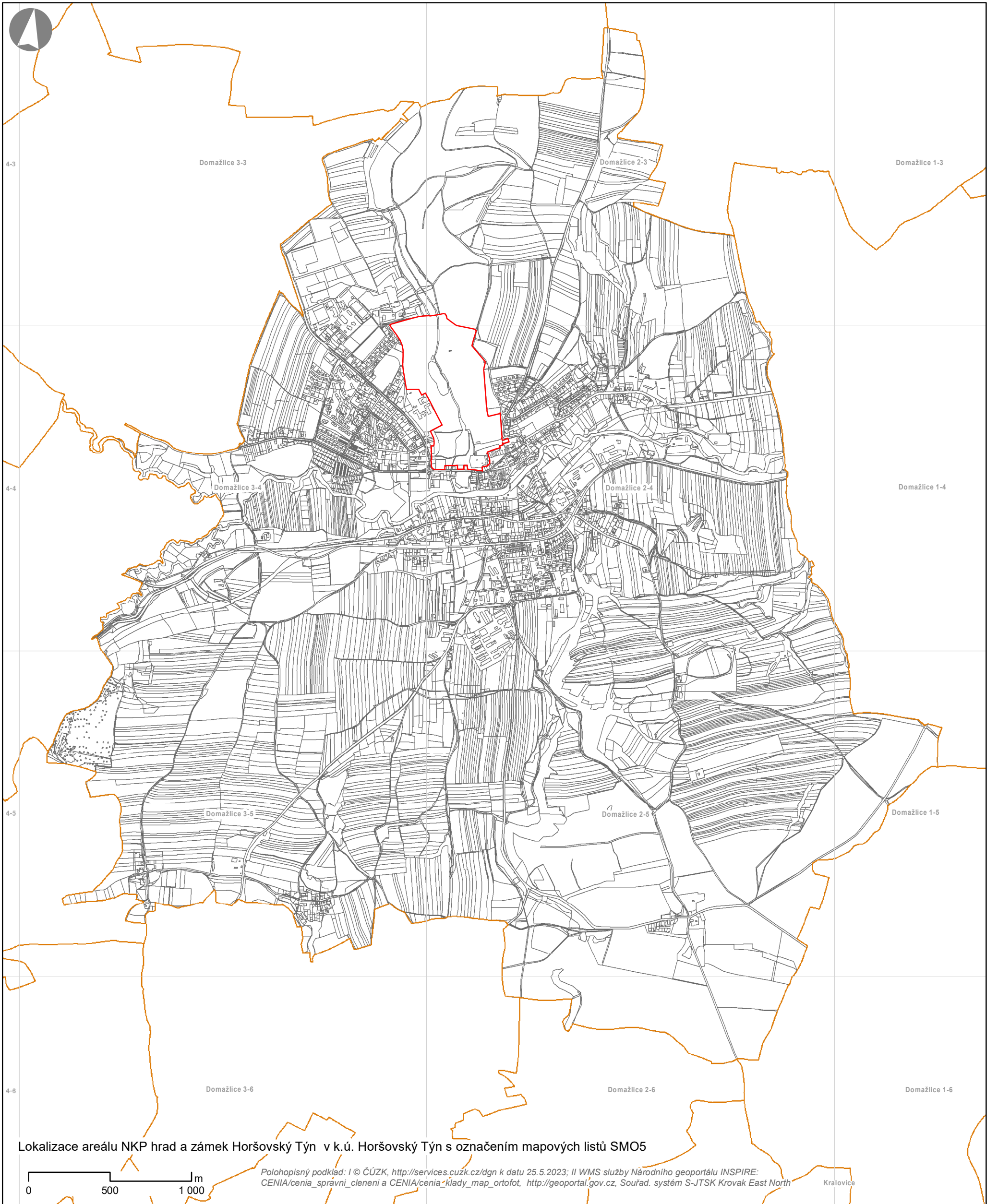
Číslo zásahu/typ/číslo plánu	65/ liniový výkop /H4
Staré označení	S příkop – přípojka WC v SV parkánu
Rok zahájení a rok ukončení	2018
Číslo akce	XX
Bližší lokalizace	S příkop, S křídlo - WC u SV parkánu
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	kanál
Movité nálezy	ke, cihla - římsovka
Anotace	Úpravy stávajících WC provedeny dle projektu J. Hlavín, 12/2016. Dne 11.11. 2018 provedena dokumentace výkopových prací – fotodokumentace místností v interiéru po odstranění omítek a výkopu skrz S zeď S křídla zámku. Výkop o šířce 60 cm vedl v interiéru v místnosti v SV rohu v délce 110 cm. Pod podlahou z dlaždiček je v hloubce 30 – 35 cm povrch podloží, které klesá směrem k příkopu. Tvoří ho tmavě šedohnědá fylitová drť. Výkop byl veden pod základovou spárou S zdi, která je 137cm pod povrchem dlaždiček v interiéru (ty byly -17 cm od prahu vstupu ze SV parkánu) a 87 cm pod povrchem v S příkopu. V místě probourávaného otvoru je ve vnější fasádě nad terénem vynašecí oblouk z kamenů, ale nebyly zjištěny špalety, jen starší vybouraný otvor asi pro litinovou rouru (již odstraněna). Výkop vně o šířce 50 cm byl veden kolmo na S zeď do vzdálenosti 7,4 m k šachtě kanalizace z roku 2001 a 7 m od koutu napojení městské hradby. Podloží spadá od líce S zdi prudce dolů – snad hrana příkopu nebo šachta? Zachyceno bylo křížení historických zděných kanálů – větev od míčovny a kanál ve směru V-Z. Kanál od míčovny má vnitřek 3-3,6 m S od zdi zámku, vnitřek druhého kanálu začíná 1,2 m od zdi zámku a je v něm zřejmý náběh odbočky ke zdivu zámku pro napojení staršího WC. Kanál narušil a zasypal výkop kanalizační přípojky z 50. let 20. století. Kanál k míčovně má hrubě omítnuté vnitřní stěny (v=55 cm, 3=46 cm), dno z cihel, stěny z břidlice, béžová vápenná malta. Černá popelovitá navážka, která zaplnila ubouraný kanál, obsahovala množství zl. keramiky 19. století, fajáns, bělninu, porcelán a profilovanou cihlu – římsovku. Kanál blíž zámku pokračuje k západu nezasypaný, s překlady z kamenných desek, vnitřek 50x50 cm, po 0,7 m je další odbočka z cihel k S s cihlovým dnem.
Max hloubka/ podloží	107 cm vně/ano
Datace	18. – 20. st. st.
Dokumentace/místo uložení	A4 okótovaný náčrt a popis z terénu, digitální fotografie/PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\HT WC SV parkan
Zdroj	viz dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	66/ odkryv /A2
Staré označení	C-202009455
Rok zahájení a rok ukončení	2020
Číslo akce	XVII
Bližší lokalizace	park - hláska
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdivo, větrací otvory v klenbě rampy, dlažba
Movité nálezy	ne
Anotace	Koncem června 2020 bylo zahájeno dokončení obnovy hlásky – oprava omítek, obnova rampy. Firma vykopala sondu před vstupem do 2.NP pro vložení obruče statického zajištění, v šířce 50 cm podél zdiva věže. Povrch rampy byl tehdy 16 cm pod korunou zdi věže, na kterou je dodatečně navýšeno užší zdivo s druhotně použitým portálem. Práh je 46 cm nad korunou zdiva věže, ta je směrem k V širší o 30 cm. Zdivo věže je z lomových kamenů ve žluté písčité maltě, velmi sypké, nesoudržné, s uvolněnými kameny. Zdivo navýšení pod prahem je smíšené z cihel i kamenů na bílou vápennou hrubozrnnou maltu. Současně s navýšením prahu/portálu byla opravena S zeď rampy z cihel včetně kusu pláště věže s použitím stejné malty. Jižní zeď rampy je vyzděná přes korunu věže na stejnou maltu jako věž. Obě zdi ke věži přizděny na spáru. Byla kompletně vytěžena navážka břidličnaté drti nad rubem klenby rampy do vzdálenosti ca 9 m od věže. Rub klenby kryje betonová skořepina o tloušťce 10 cm, ta kopíruje vzduť klenby v podélné ose rampy a tvoří žlaby nad patou klenby podél bočních zdí rampy. Tyto úpravy jsou zřejmě z přelomu 19. a 20. století. Z renesančních konstrukcí byl odhalen pouze rub východní zdi místnosti pod klenbou, a to výkopem napříč rampou do hloubky ca 2 m asi v polovině délky rampy. Patrné je pečlivě skládané zdivo z břidlice na žlutou písčitou maltu, sypkou, s malou příměsí vápna. Pod betonem je v suti vrstva žlutého písku s kamením zřejmě z doby stavby bočních zdí rampy. V rubu klenby odhaleny 4 zaslepené větrací otvory, obezděné z cihel. Jejich původní vyústění v povrchu rampy není známo. Pata klenby je do výšky ca 40 cm zděná z cihel (13x5,5x24 cm) na okrovou vápennou velmi písčitou maltu, vrchol zděný z břidlice. V delší místnosti pod rampou v JV rohu zbytek podlahy z cihel (13,5x5,5x25,5 cm) v šedobílém vápenném maltovém lůžku (tl. 2,5 cm). Pod tím je sypká popelovitá písčitá hlína. Skrz zazdítku výklenku ve V zdi o tloušťce 50 cm byl vybourán větrací otvor pro rouru vyvedenou skrz boční zeď rampy. Geodeticky zaměřen půdorys povrchu rampy a podélný a příčný (od Z) řez situace nad rubem její klenby v 1:50 (
Max hloubka/ podloží	1,4 m/ne
Datace	17.-20.st.
Dokumentace/místo uložení	13.5. 2017 A4 MM řez V-Z v 1.20 kolmo na vstup do 2NP; okótovaný náčrt řezu rampou a rubu klenby s větracími otvory + poznámky z terénu na kopii projektové dok.; digitální fotografie PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\Ht hláska 17; C:\Users\foster\Documents\MyPictures\Ht hláska 20; Jiří Jánský, Geodézie JZ s.r.o. Horšovský Týn, 27.7. 2020, ulož. PC Foster).
Zdroj	viz dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	67/ plošný odkryv /I3
Staré označení	místnost se schodištěm do sklepů vedle točitého schodiště
Rok zahájení a rok ukončení	2020
Číslo akce	XXI
Bližší lokalizace	hl. nádvoří – SZ kout – S křídlo - místnost se schodištěm do sklepů u válcové věže
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	povrch středověkého terénu
Movité nálezy	ke 18. st. a nálezy ze železa - skartováno
Anotace	V místnosti se schodištěm do sklepů vedle točitého schodiště byl z důvodu napadení dřevomorkou odtěžen správu objektu násyp před schodištěm a dřevěné schodiště z 80. let 20. století rozebráno. Pod nejvýše umístěným schodem byl pod dohledem archeologa v prostoru mezi bočními cihlovými zdmi odkryt v šířce 1,4 m povrch středověkého terénu, ten začištěn a dál nehloubeno. Starý terén tvoří tuhá šedohnědá jílovitá hlína s říčními valounky s průměrem do 7 cm. Ve sníženém terénu pod dalšími schody zjištěna mocnost tuhé vrstvy 23 cm. Povrch středověkého terénu odpovídá povrchu nádvoří a zároveň povrchu kamenité podlahy pod točitým schodištěm. Sypký násyp pod schody tvořil šedo zelenohnědý štěrk, odtěžena mocnost násypu 66 – 82 cm od prahu. Nalezeno 5 zl. ke 18. st. a nálezy ze železa (skoby) – skartováno.
Max hloubka/ podloží	82 cm/ne
Datace	13. st. – 20. st.
Dokumentace/místo uložení	okótovaný náčrt, poznámky z terénu, digitální fotografie/PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\H.Týn\Ht 2020
Zdroj	viz dokumentace

Číslo zásahu/typ/číslo plánu	68/ liniový výkop /I1
Staré označení	
Rok zahájení a rok ukončení	2020-2021
Číslo akce	XXII
Bližší lokalizace	zahradnictví – rampa/oranžerie
Vedoucí výzkumu	L. Foster
Instituce	NPÚ ÚOP Plzeň
Nemovitý nález - druh	zdívo, kanálky
Movité nálezy	květináče, keramika, sklo, kovy – ponecháno v zahradnictví
Anotace	V září 2020 byly při bagrování novodobé rampy ve vjezdu do zahradnictví z parku zachyceny konstrukce z oranžerie snad z 18. – 19. století. Následovalo ruční dotěžení, začištění, geodetické zaměření, 3D model (G4D Praha). Odhaleny topné kanály pod podlahou podél zdi a pod čelním parapetem. Uprostřed místnosti sestava tří zděných nízkých klenutých komor nad podlahou, k jejich čelům z jihu přiléhá původně o samotě stojící (?) vodní nádrž, zahloubená do podlahy. Interpretace komor zůstává nevyřešena. Vnitřek není očazen, světlá výška 67 cm, výška konstrukce vně 88 cm. Po zbourání konstrukcí byla do střední části půdorysu oranžerie vestavěna garáž pro traktor a kotelna. Proveden i výkop při rubu severní zdi pro uložení izolace.

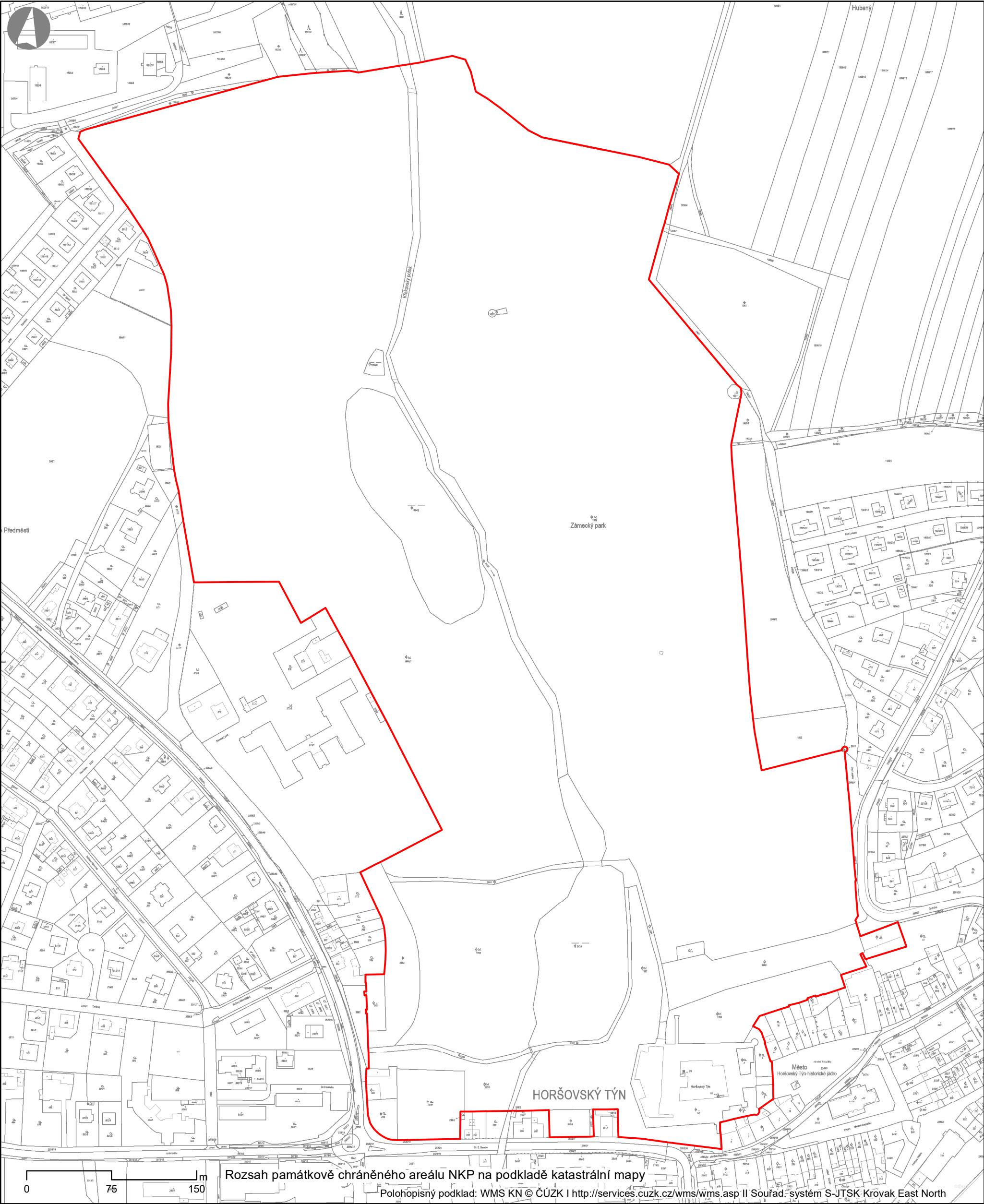
	V roce 2021 vytěžen i zásyp obslužné chodby podél V části oranžerie, ale výzkum zde nedokončen (není zaměřeno). Vchodbě odhaleno zděné topeniště, od něj vede pod podlahou chodby topný kanál. Původní stavba byla dlouhá téměř 20 m. Západní část funguje jako garáž a dílny pro zahradnictví. Předpokládaný vznik v 18. století na místě někdejšího dvora.
Max hloubka/ podloží	2m/ne
Datace	18. – 19. století
Dokumentace/místo uložení	poznámky z terénu, půdorys v měřítku 1:50, fotografie v PC Foster: C:\Users\foster\Documents\MyPictures\HT oranžerie
Zdroj	viz dokumentace; G4D s.r.o., Ing. B. Michalík. Horšovský Týn, dokumentace skutečného stavu – oranžerie. Praha 2020. Uloženo na OA NPÚ ÚOP Plzeň, PC Foster

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

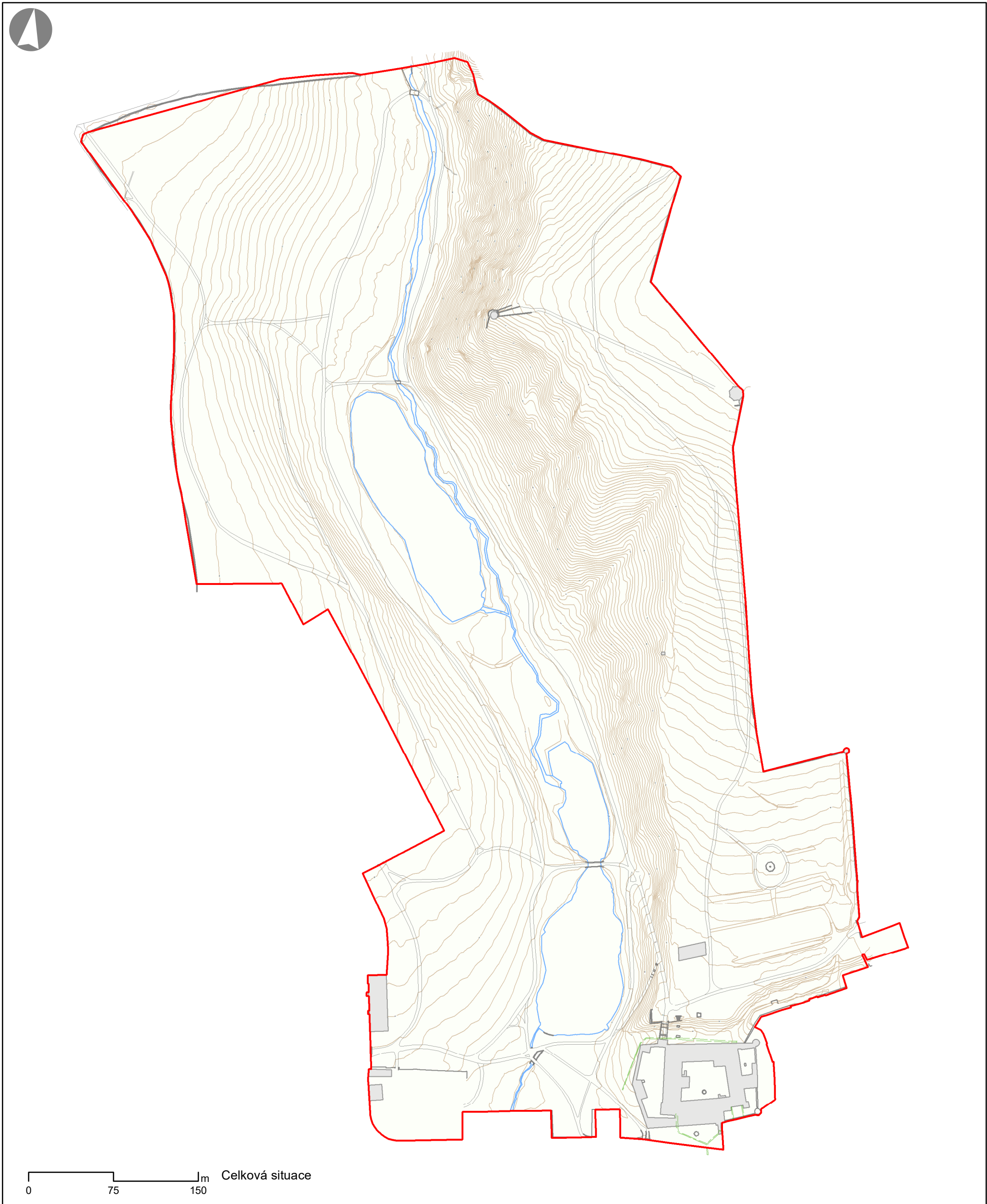
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

 rozsah areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

 rozsah areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn

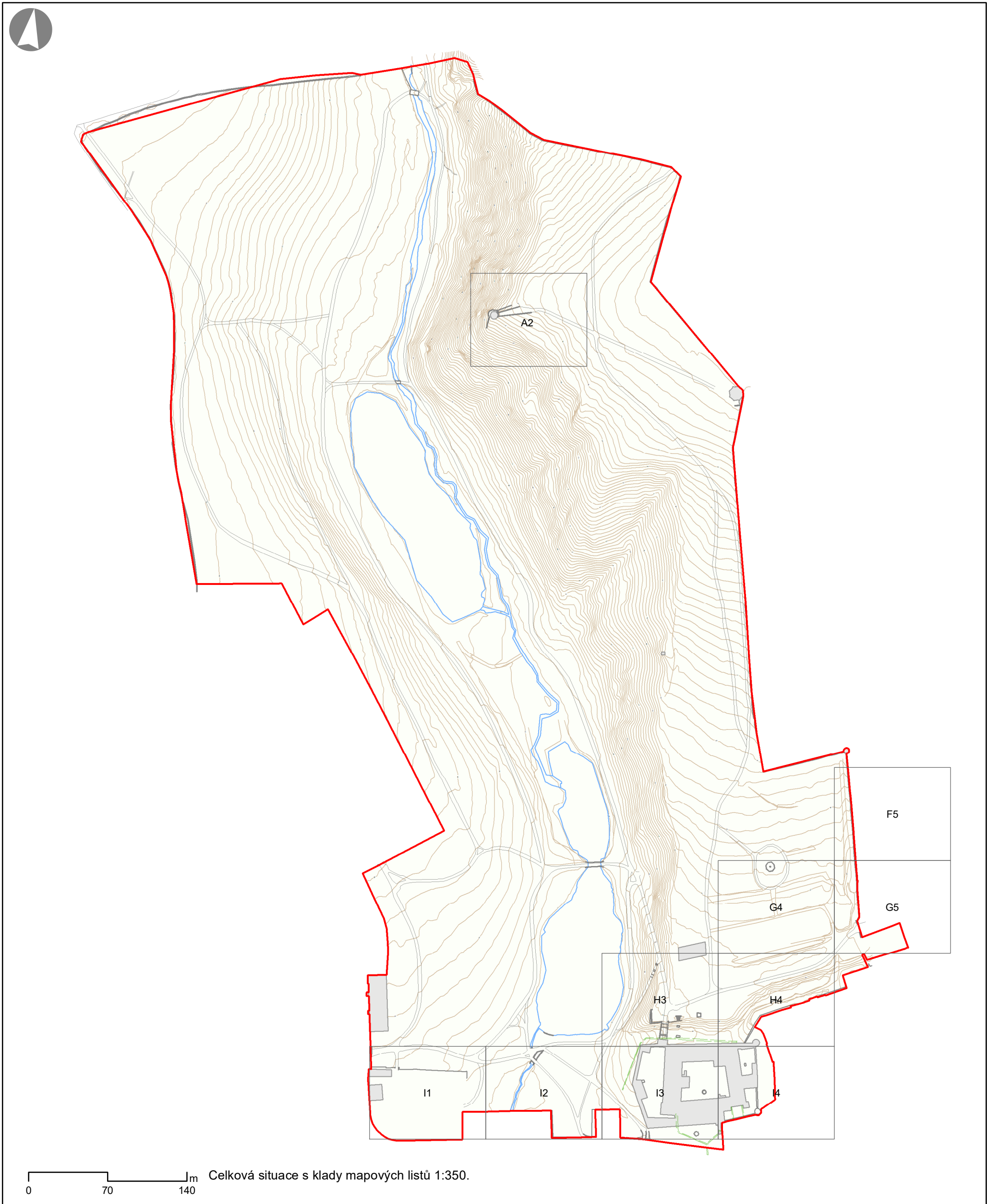

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Polohopis a výškopis:

rozsah areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn	komunikace, cesta; další polohopis
historický odvodňovací systém	vodstvo
zástavba	ostatní plochy
ostatní stavby	vrstevnice 1m

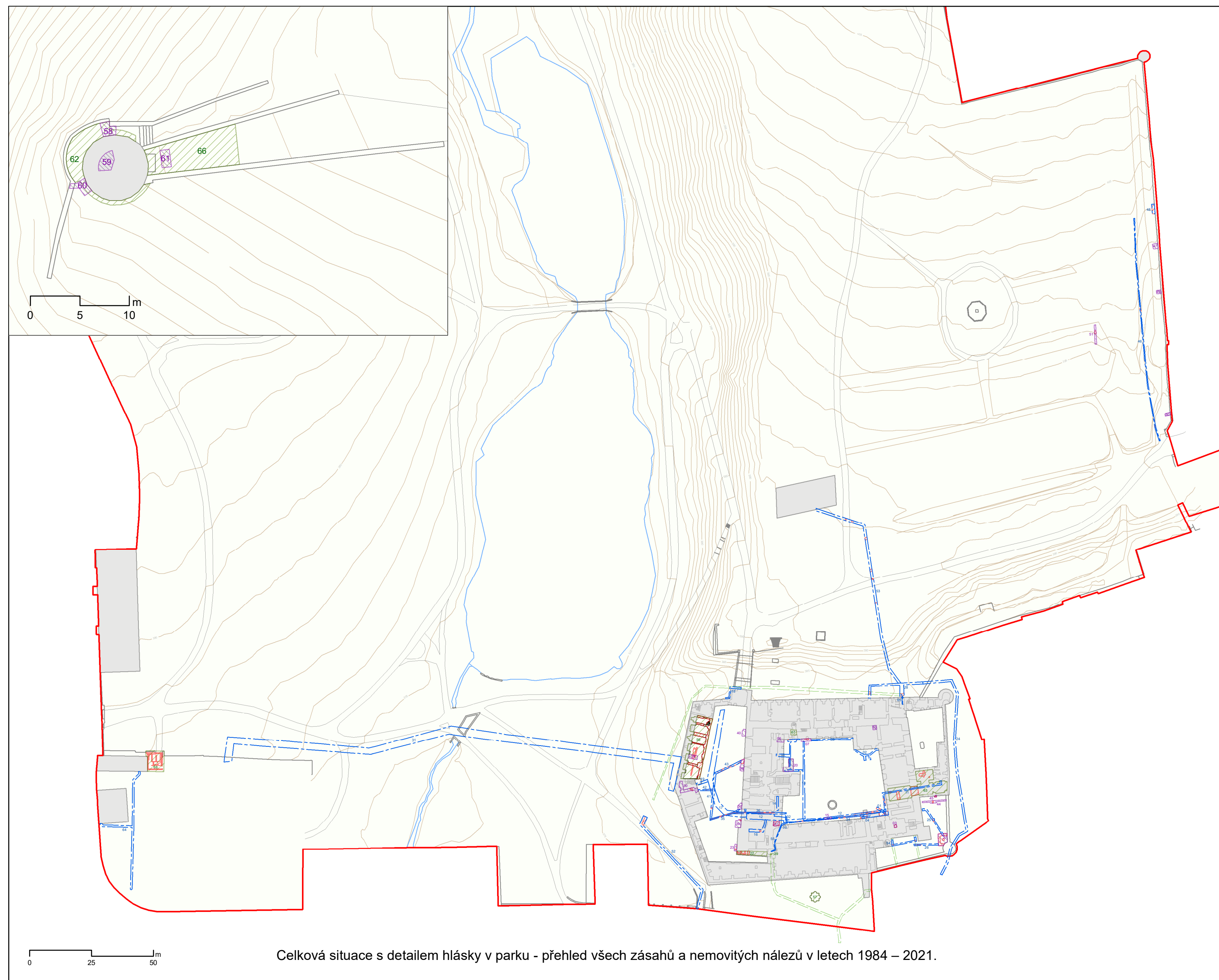

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Polohopis a výškopis:

rozsah areálu NKP hrad a zámek Horšovský Týn	komunikace, cesta; další polohopis
historický odvodňovací systém	vodstvo
zástavba	ostatní plochy
ostatní stavby	vrstevnice 1m

Polohopis a výškopis

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- obj_interiery přízemí
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

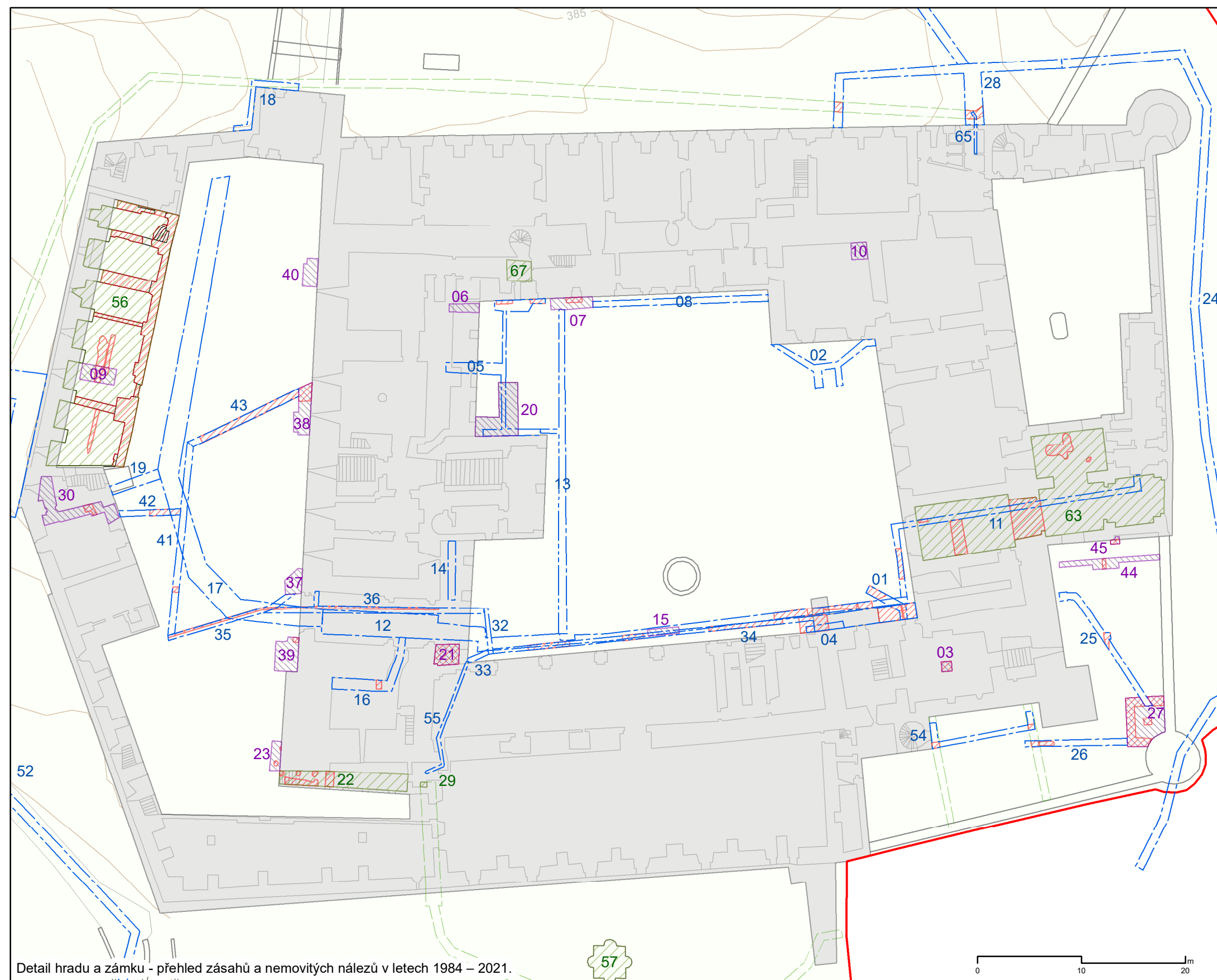
Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy
- nemovité nálezy

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Plán 5

Polohopis a výškopis

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- obj_interiery přízemí
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

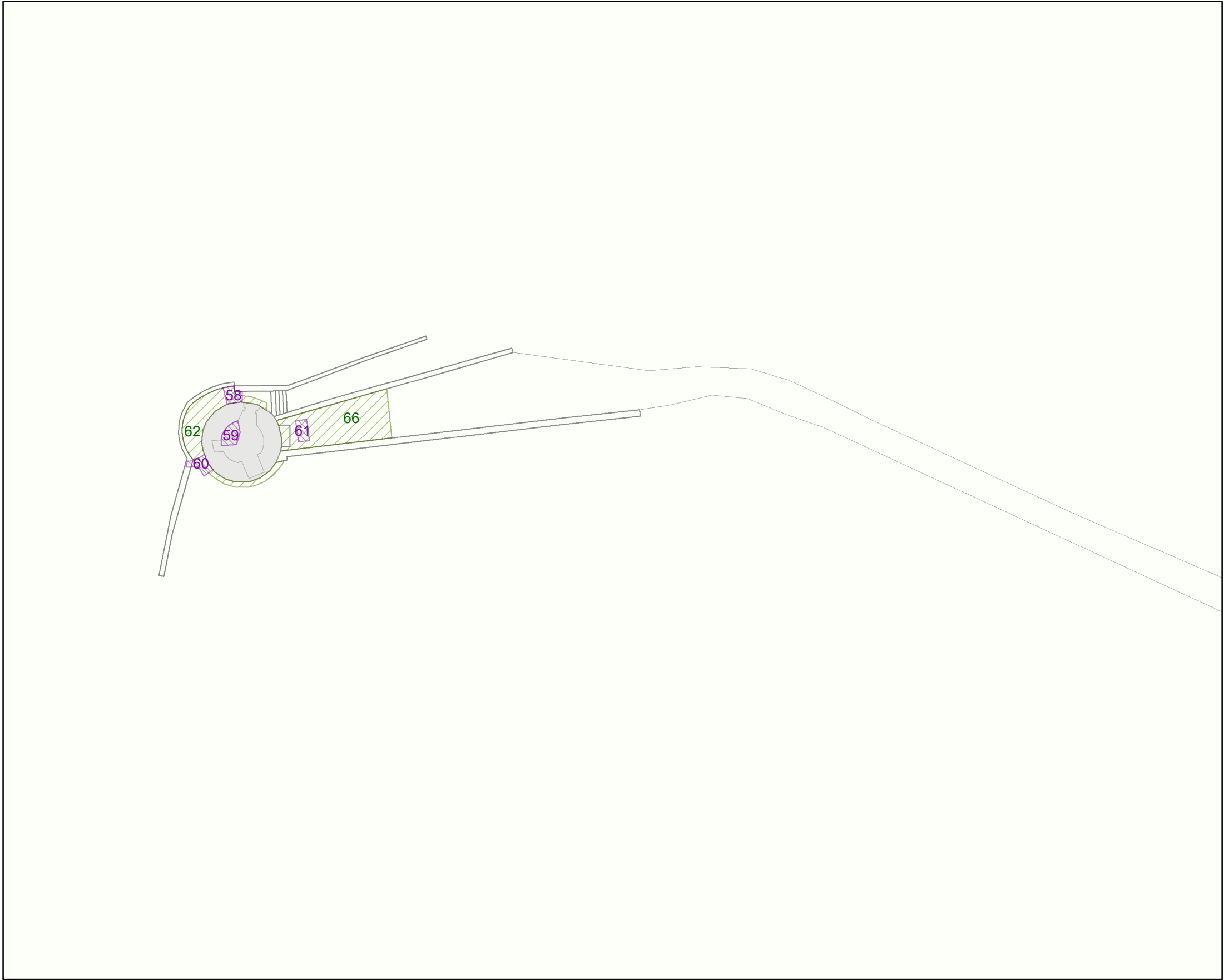
Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy
- nemovité nálezy

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Plán 6

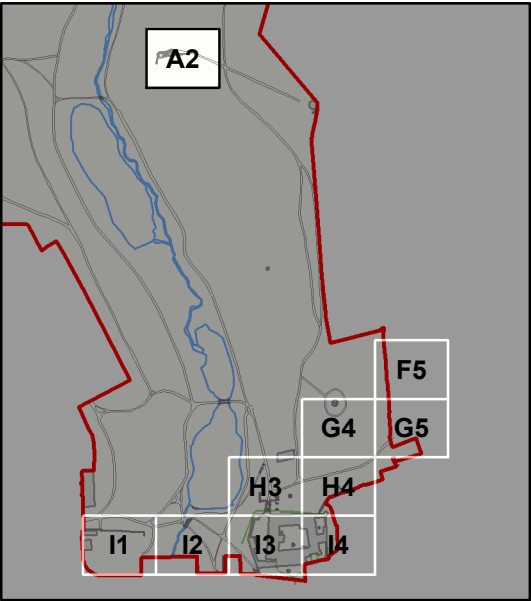
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

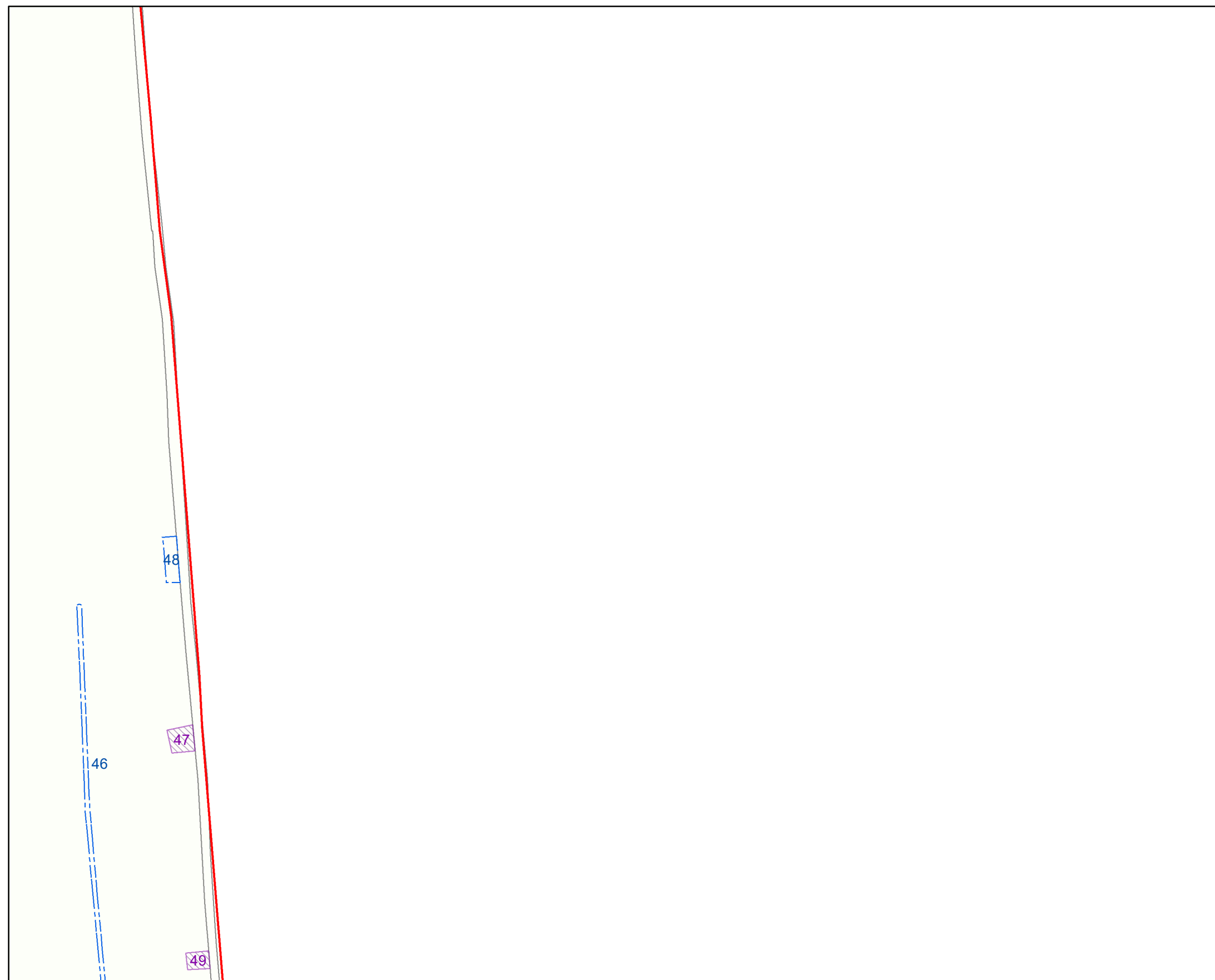
Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

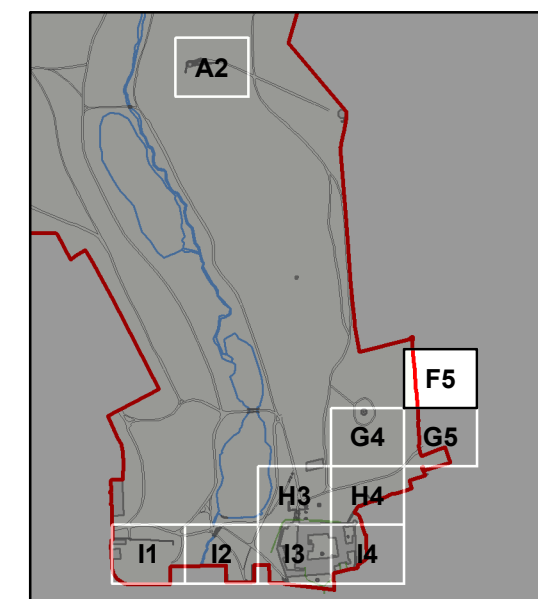
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

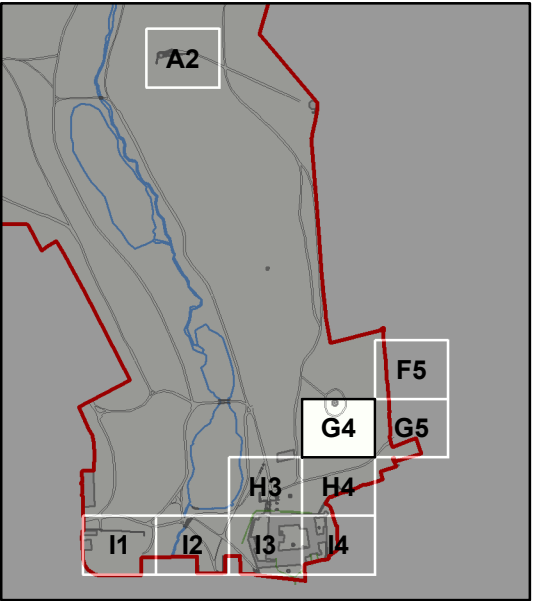
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

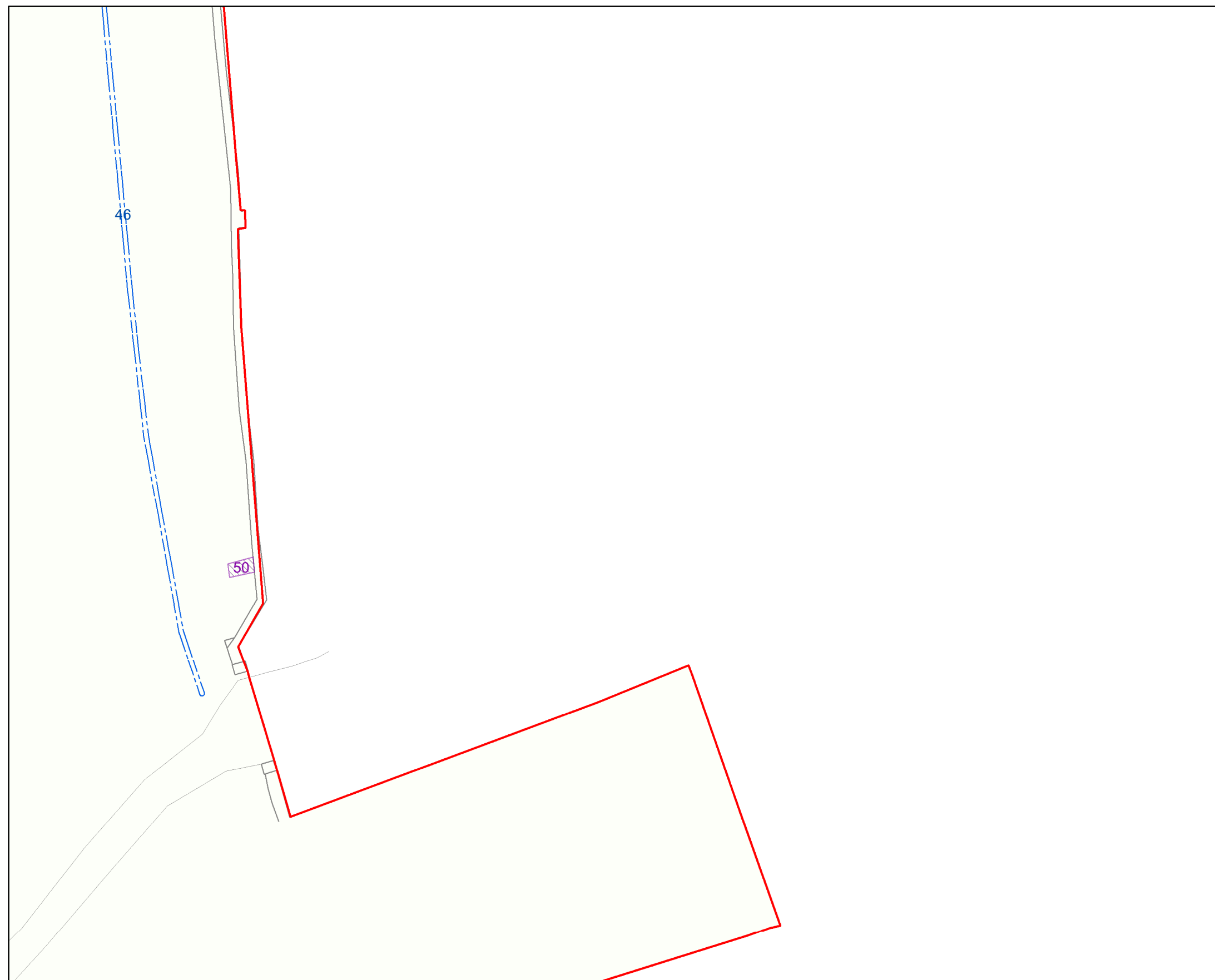
Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

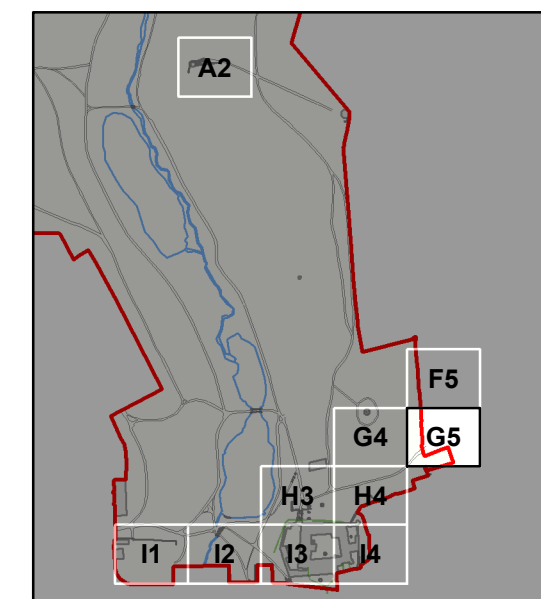
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

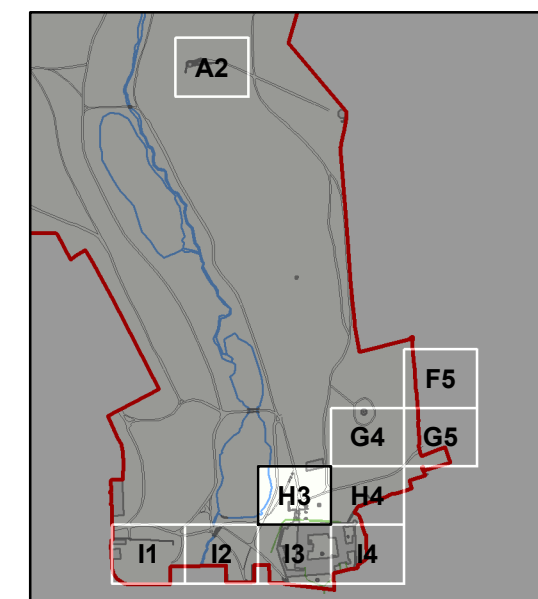
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

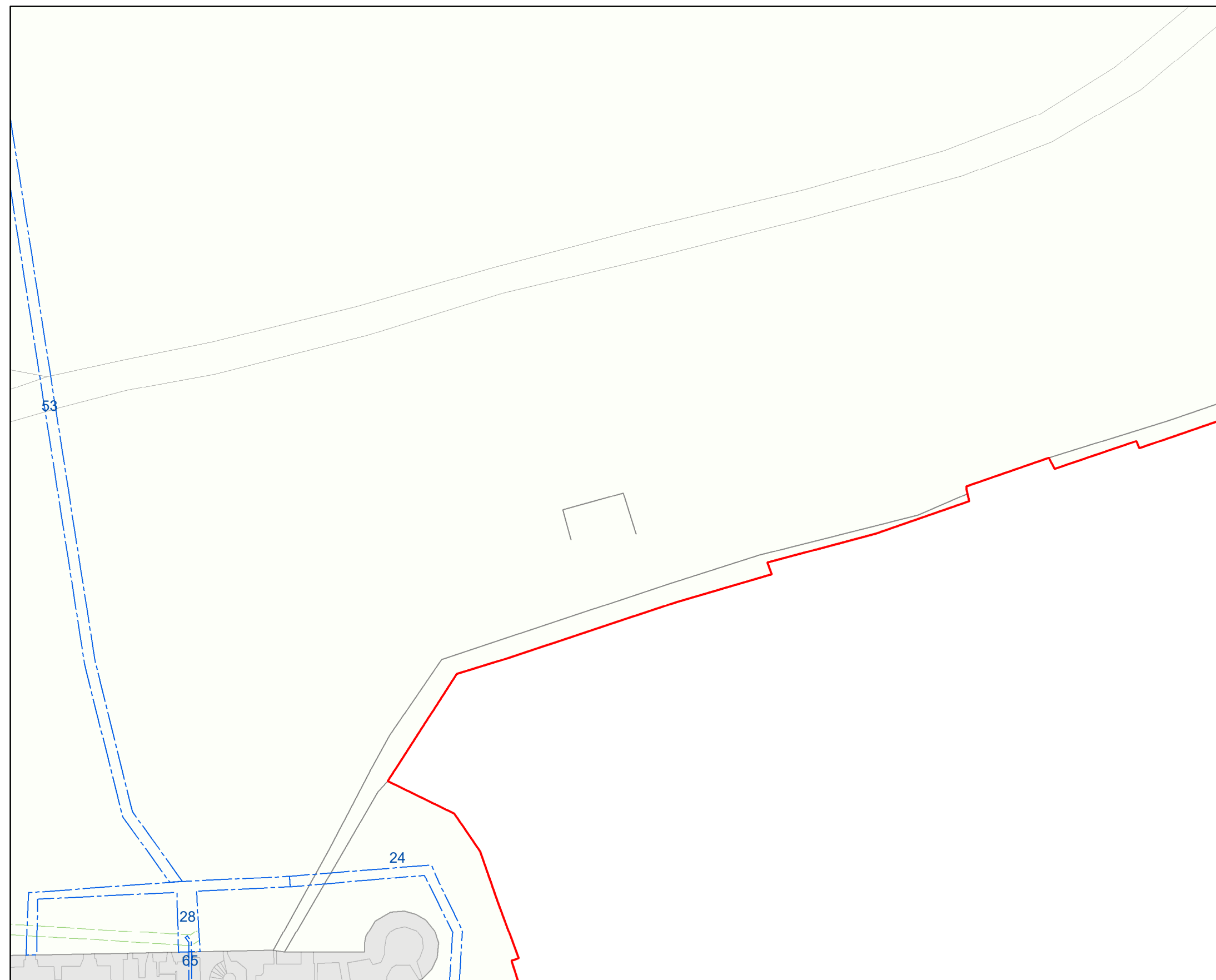
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

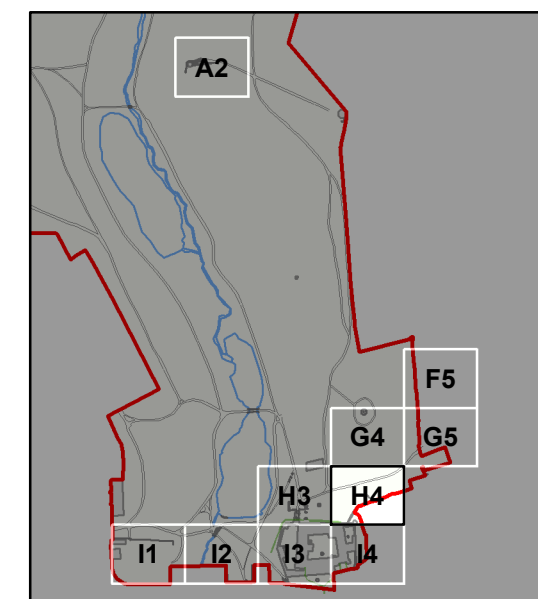
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

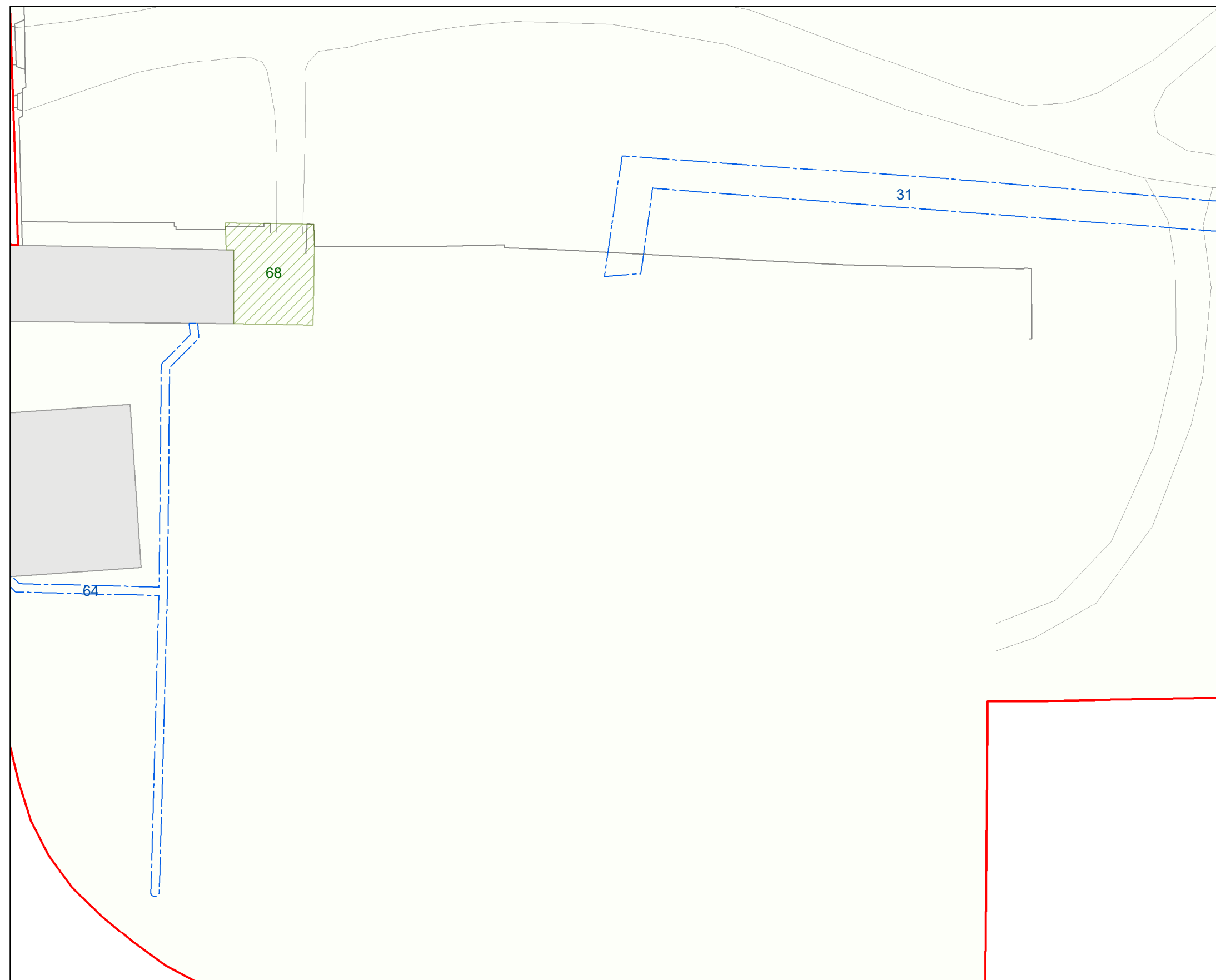
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

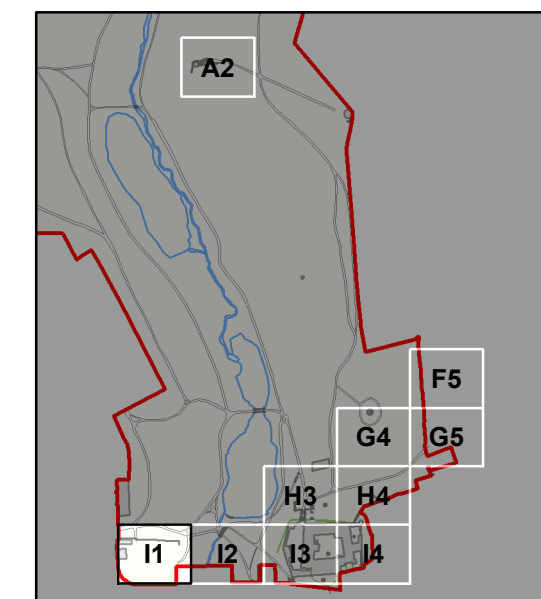
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

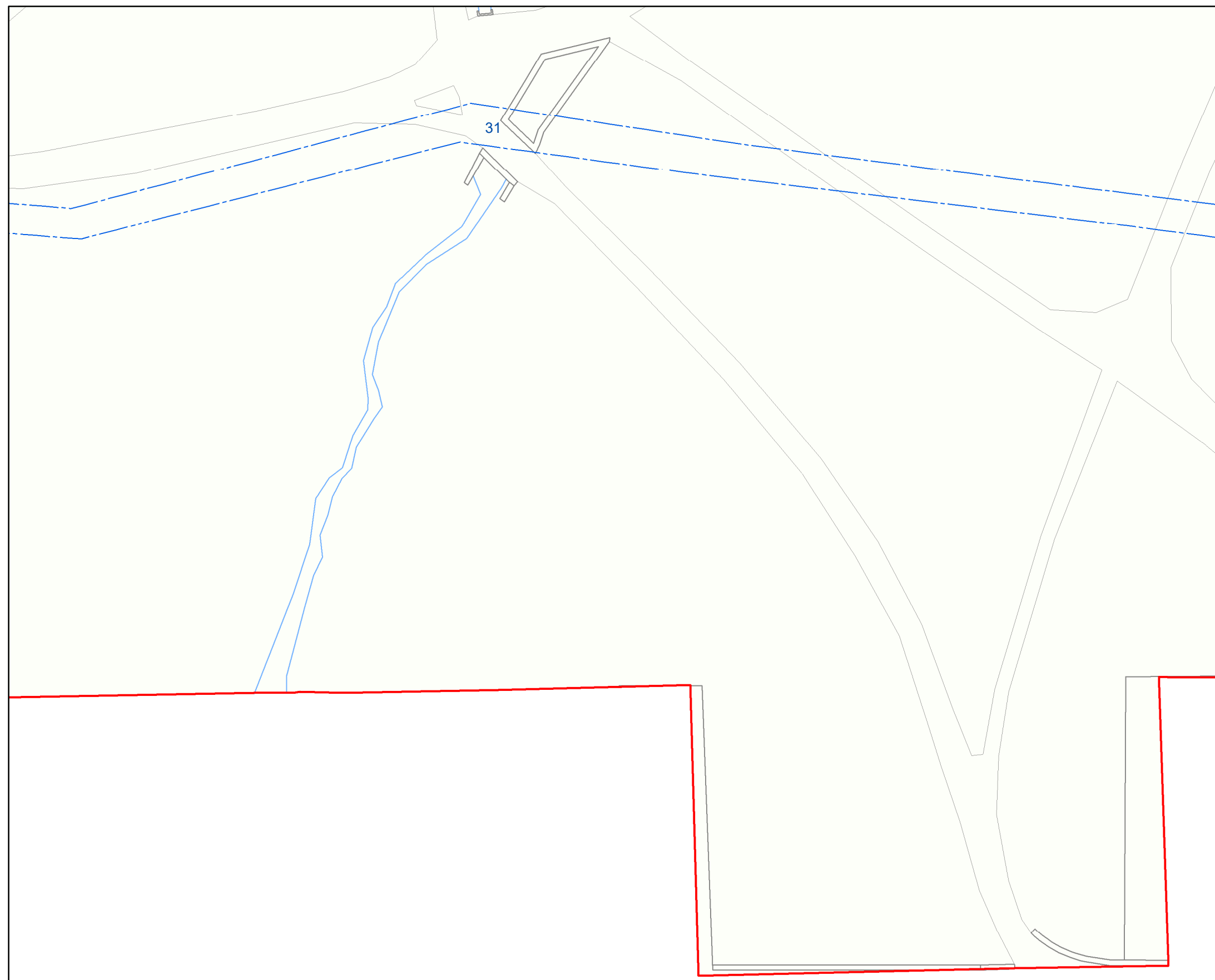
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

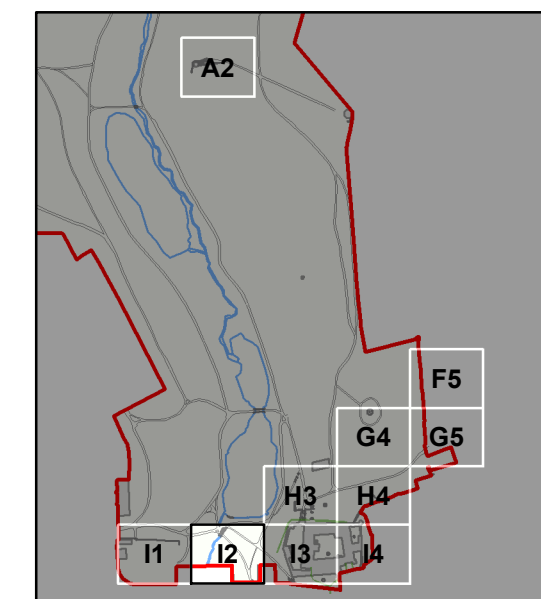
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

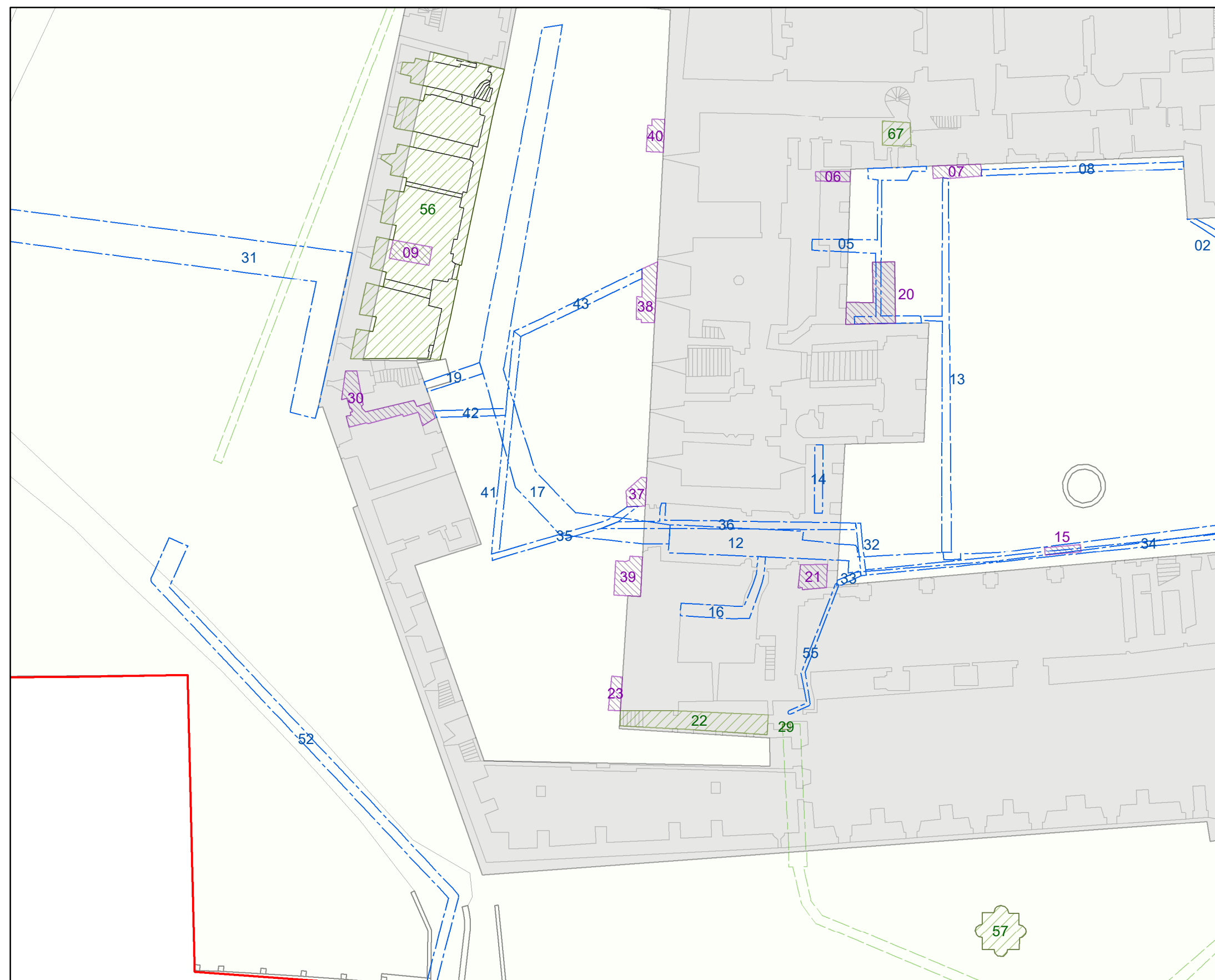
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

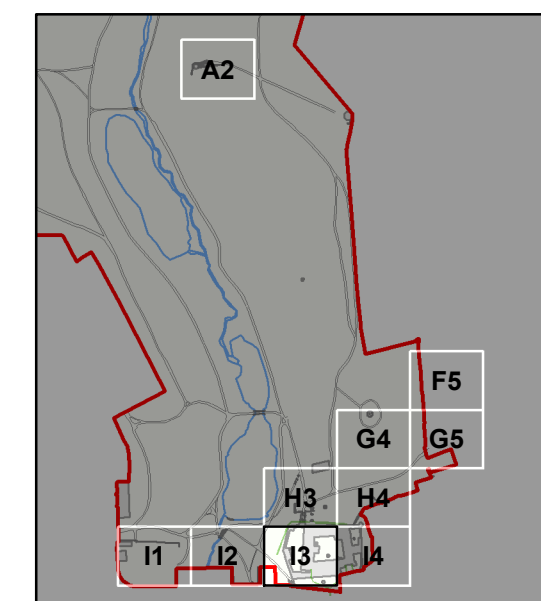
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

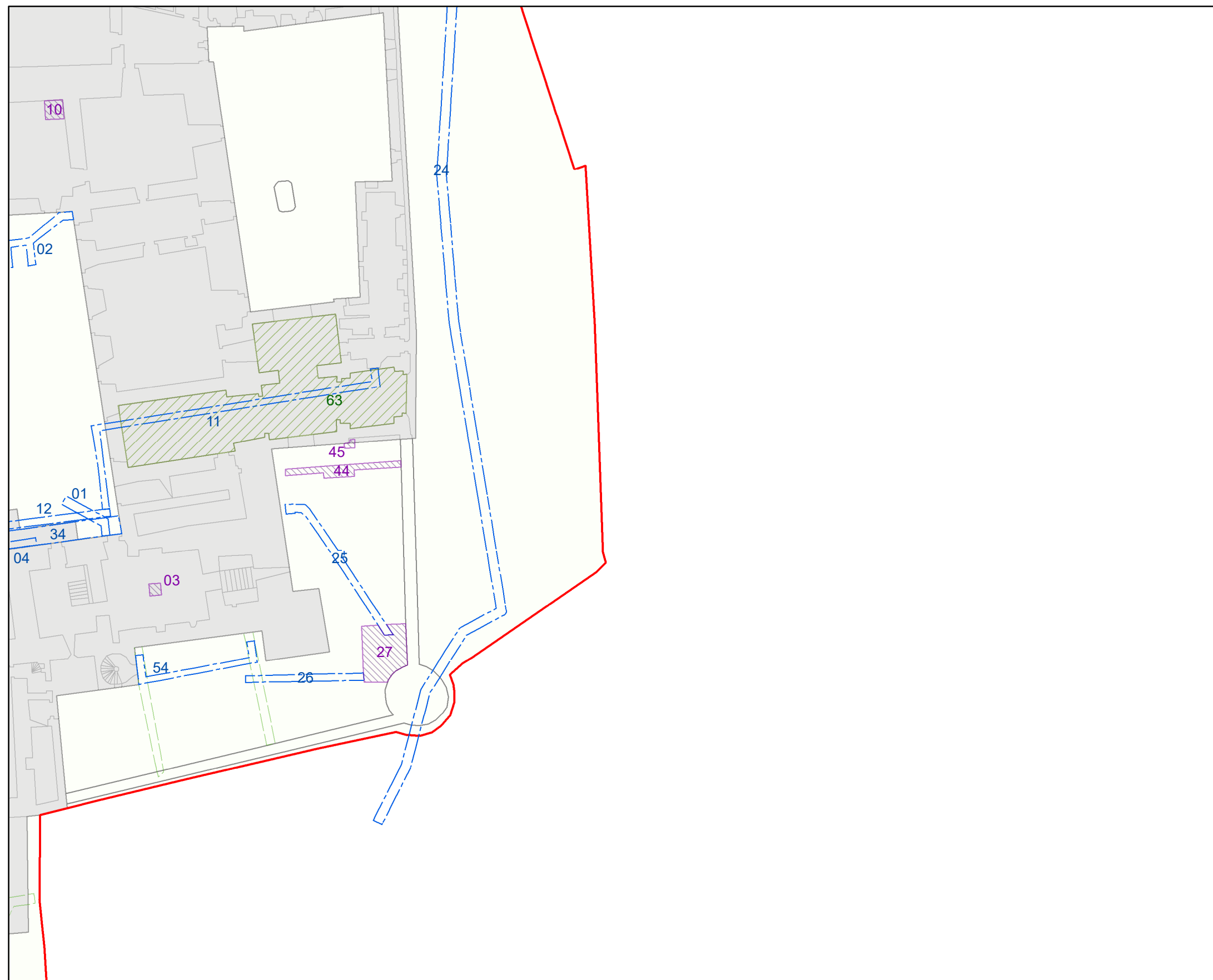
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

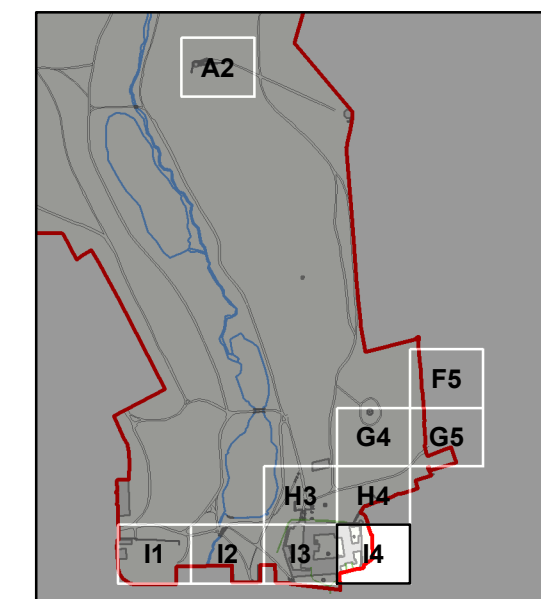
Polohopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP

Typy zásahů:

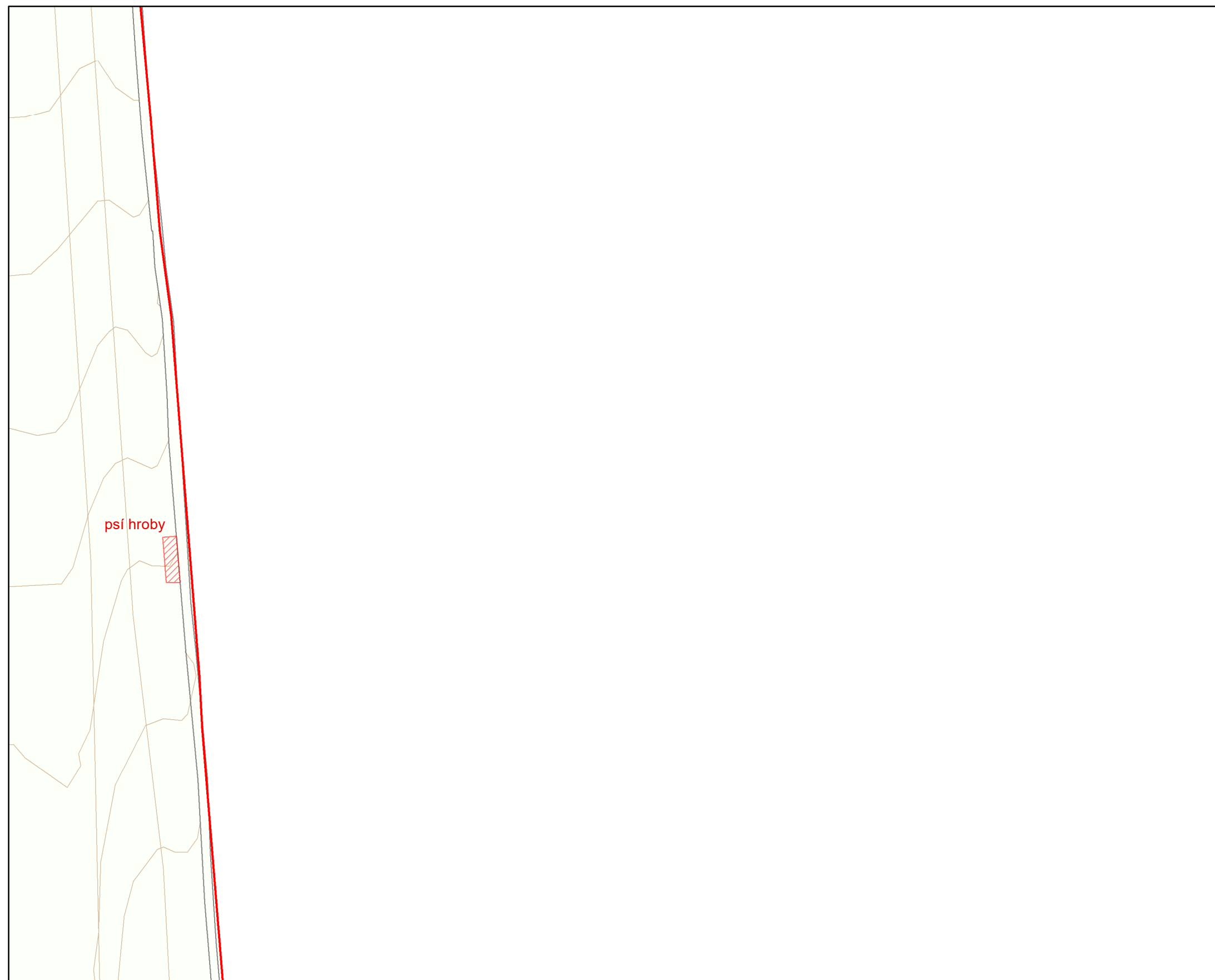
- sondy
- odkryvy
- liniové výkopy

Soupis všech zásahů viz Příloha 1.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

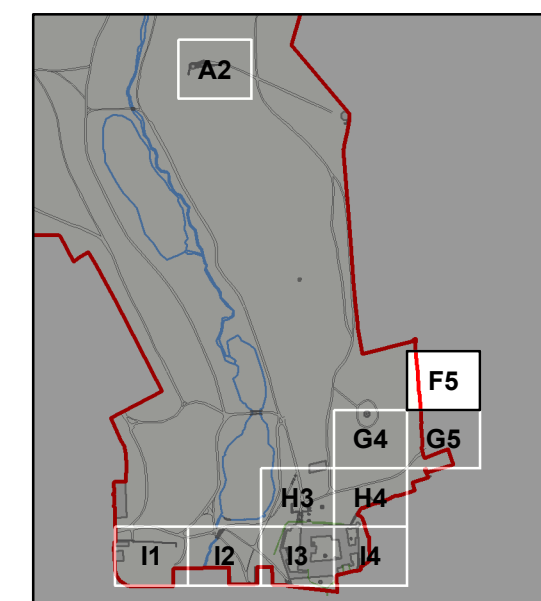

Polohopis a výškopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

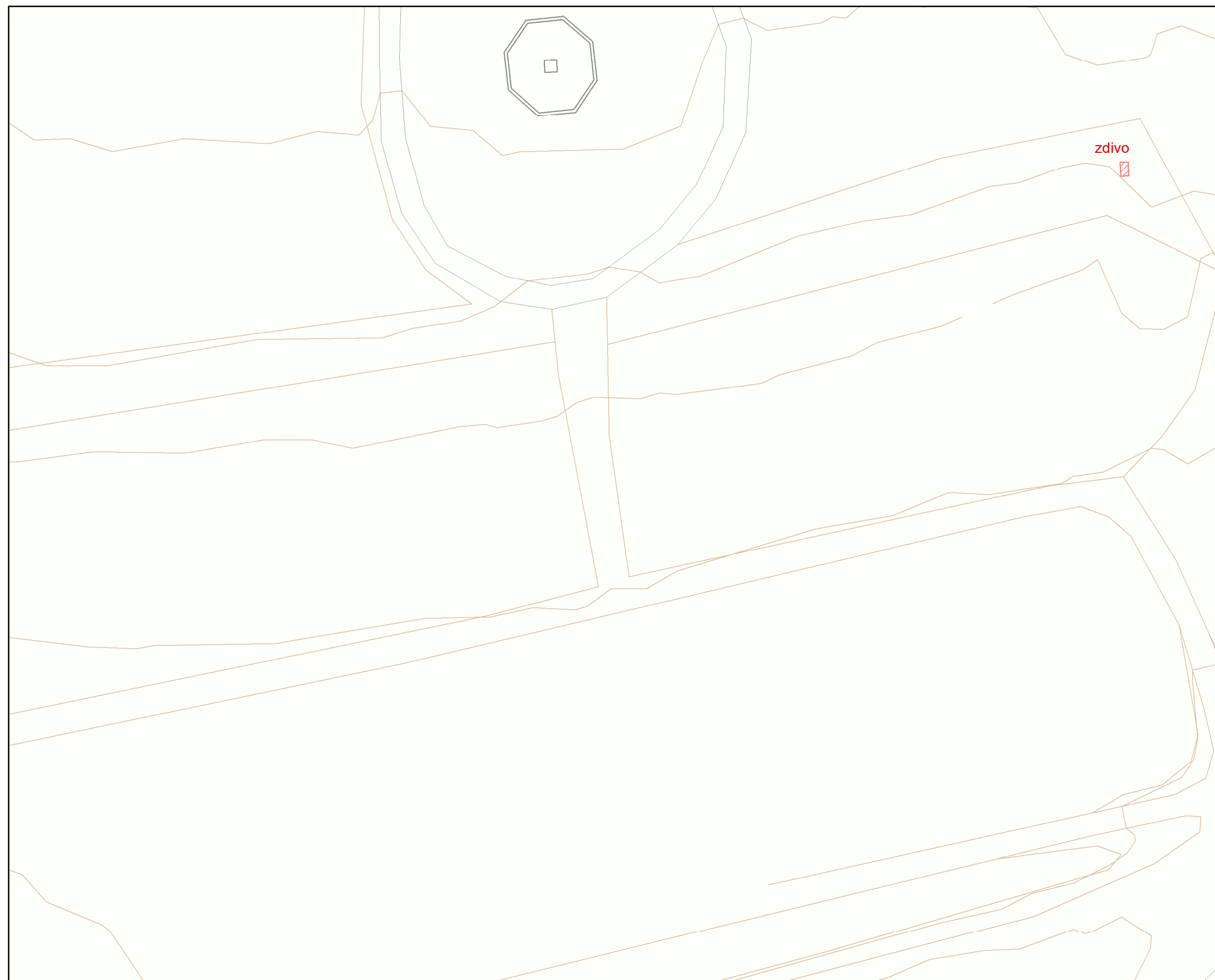
nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

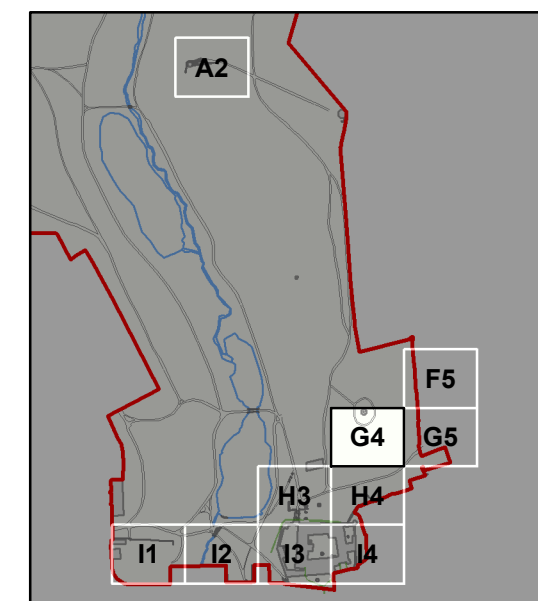
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Polohopis a výškopis:

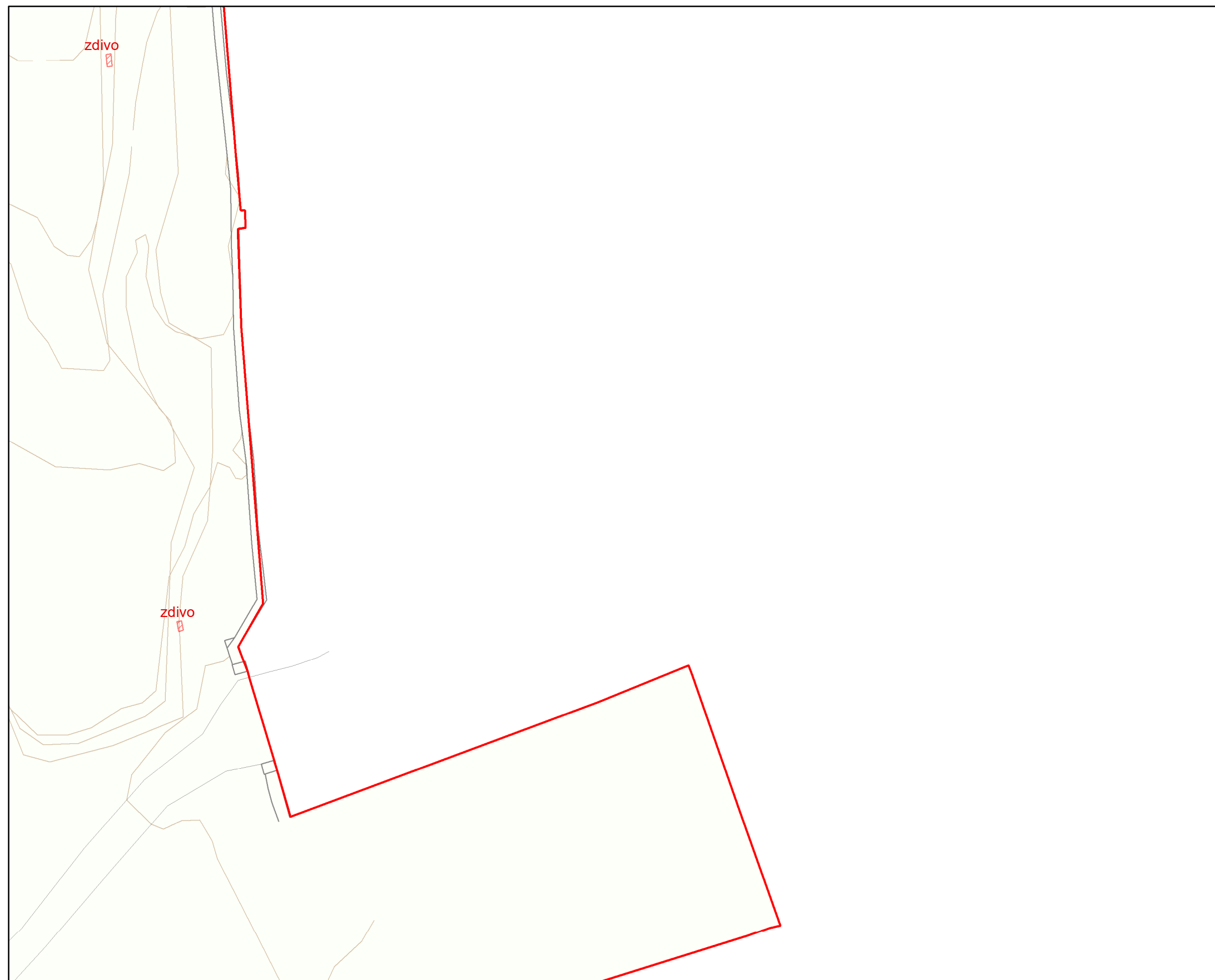
- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m
- nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

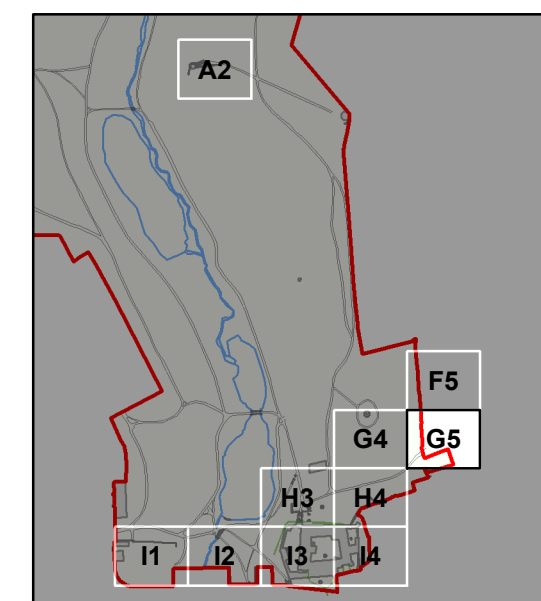

Polohopis a výškopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

- nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

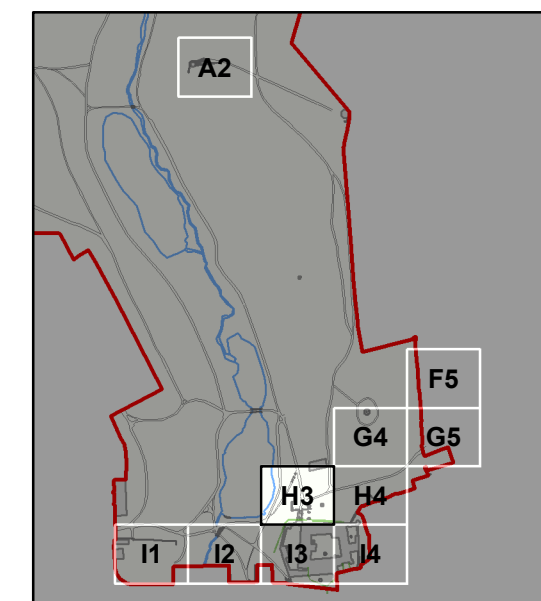

Polohopis a výškopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

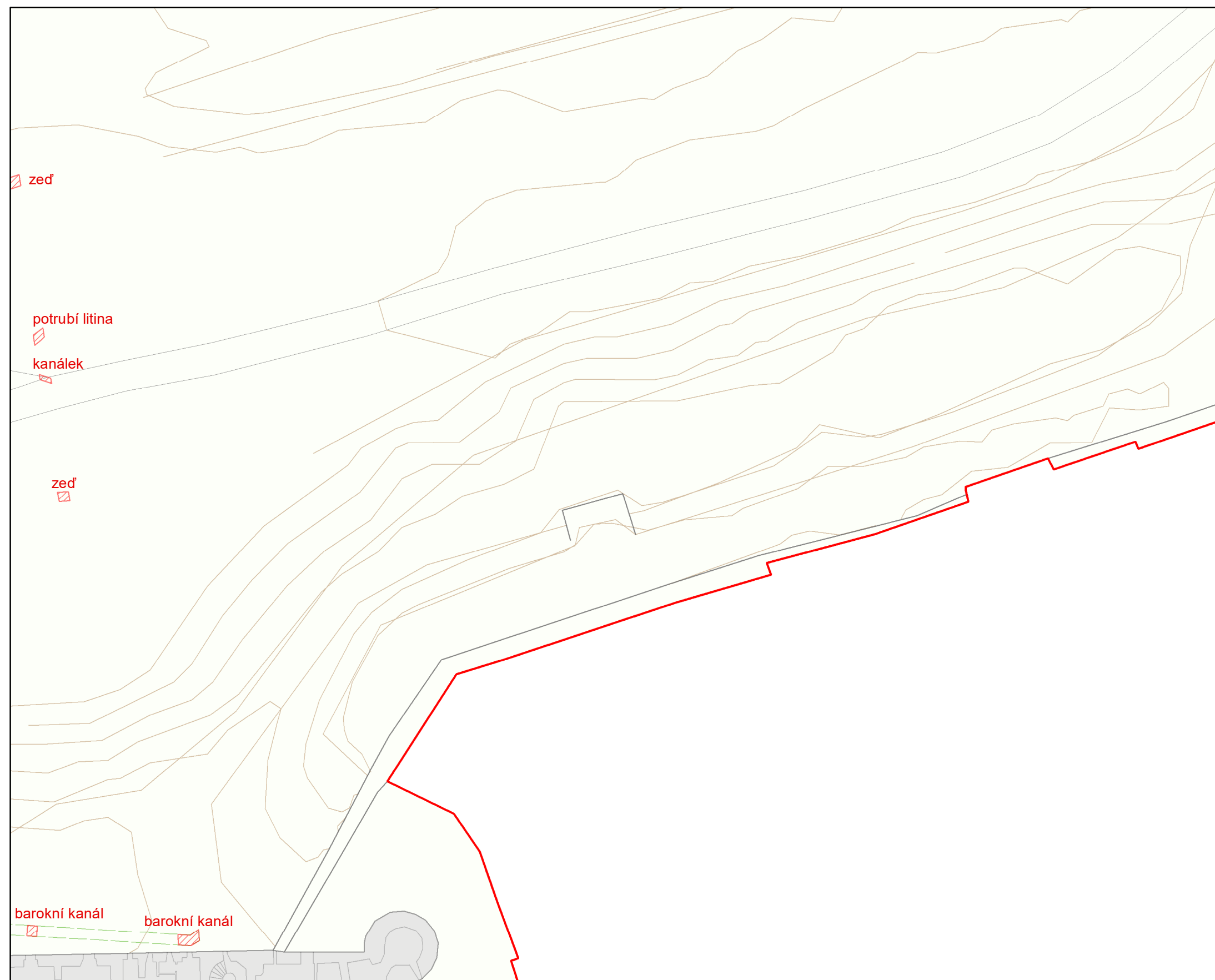
nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

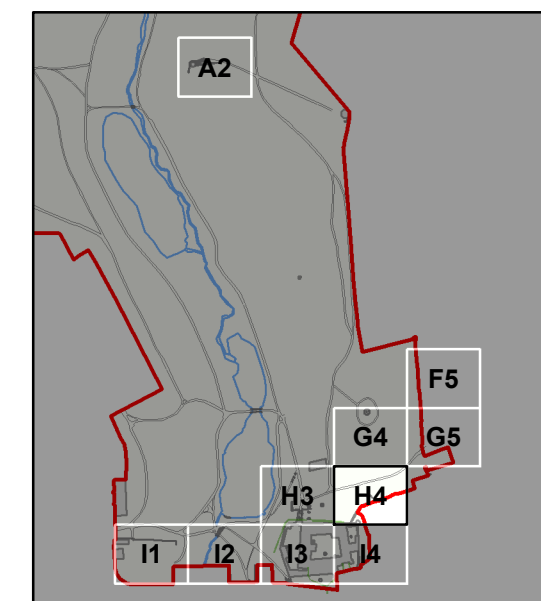

Polohopis a výškopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

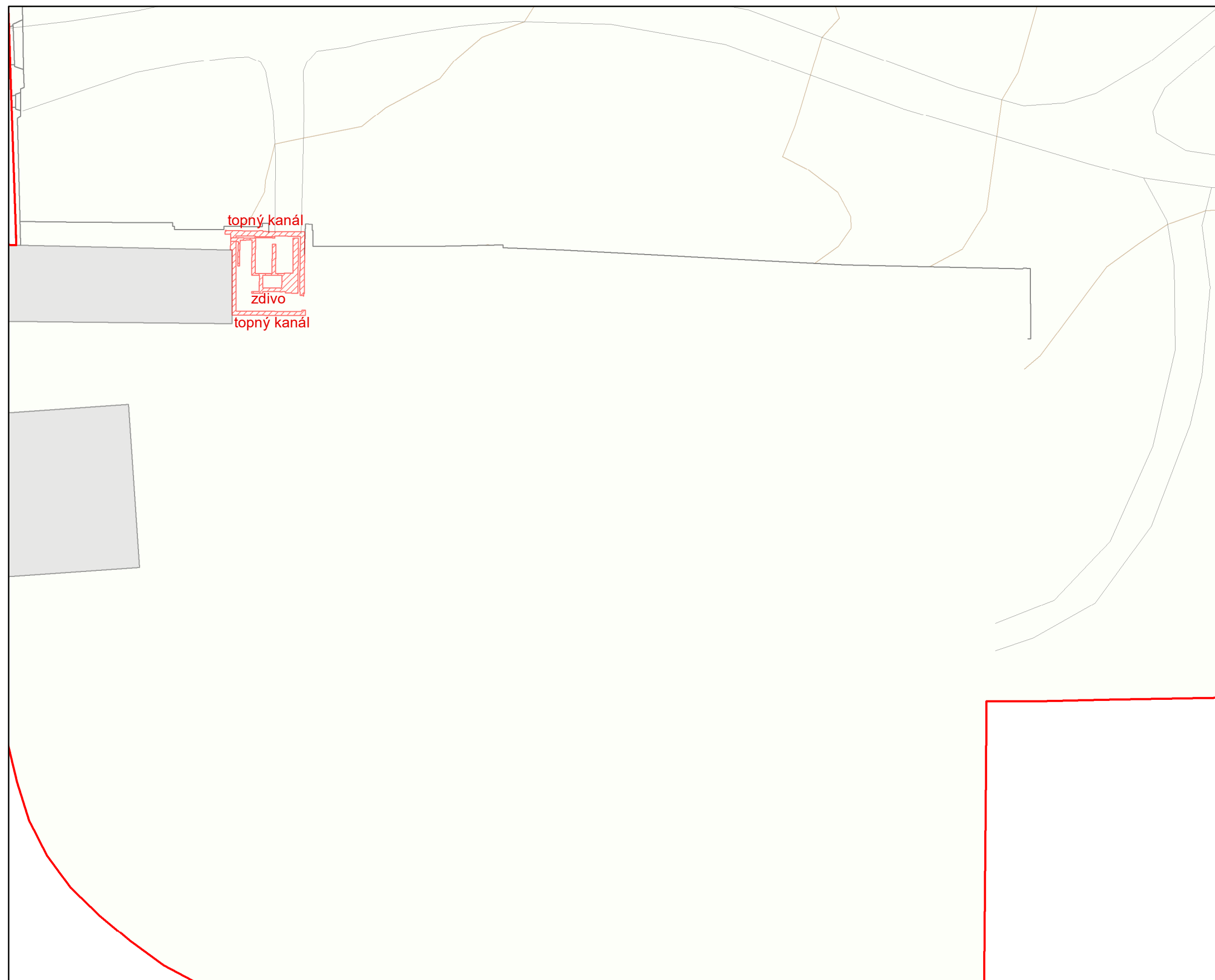
nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

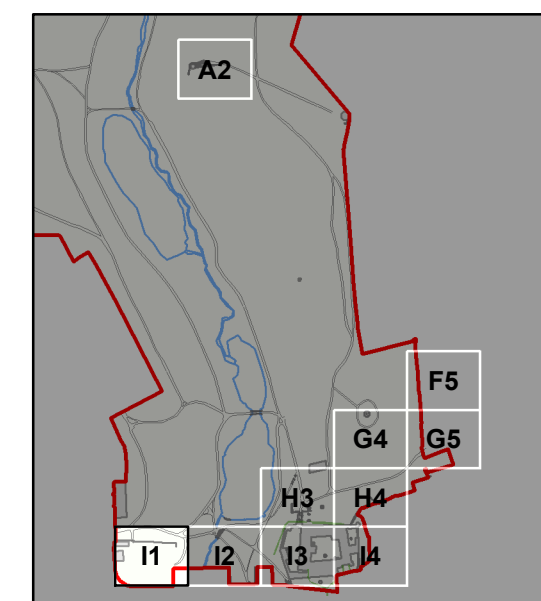
Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Polohopis a výškopis:

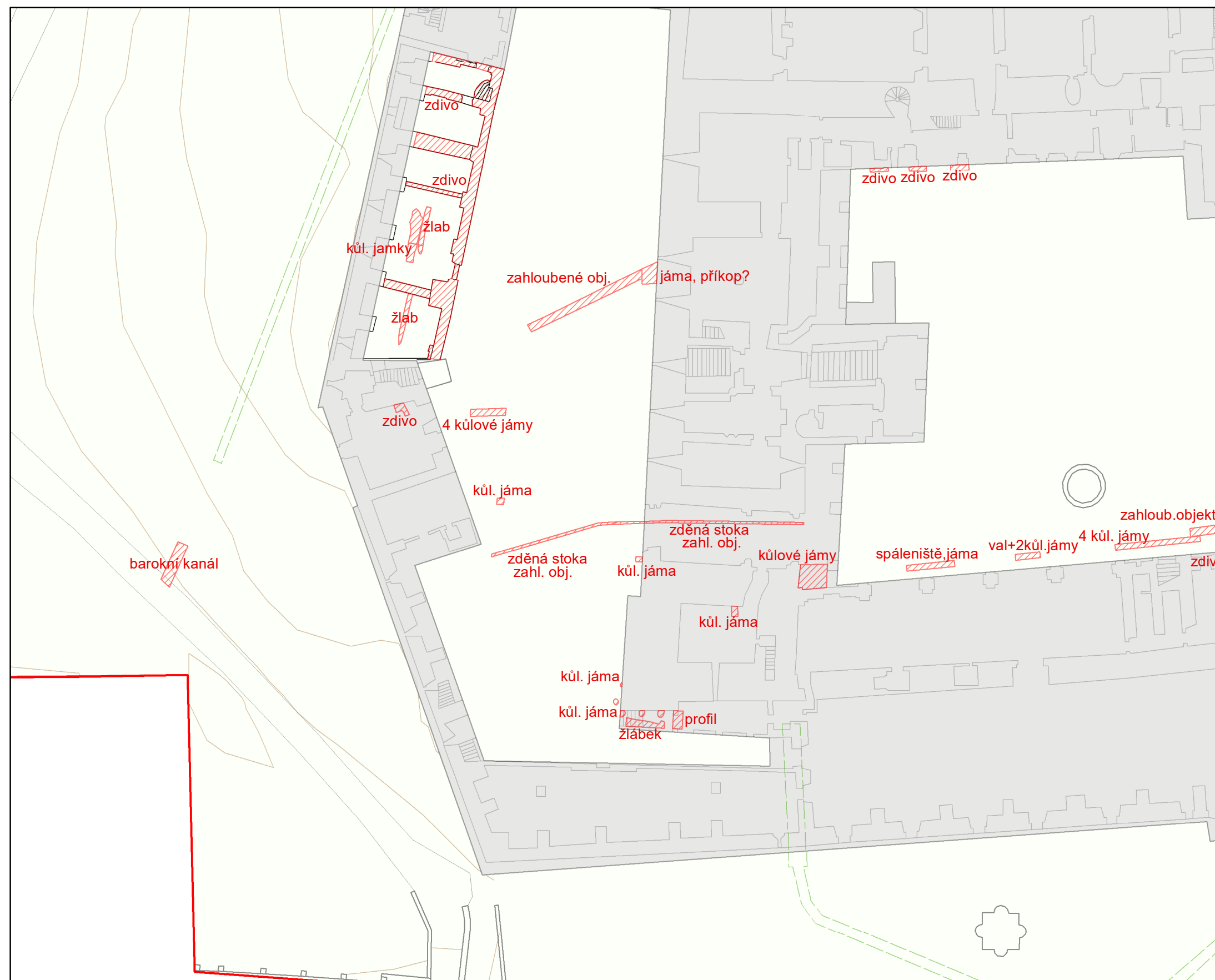
- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m
- nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

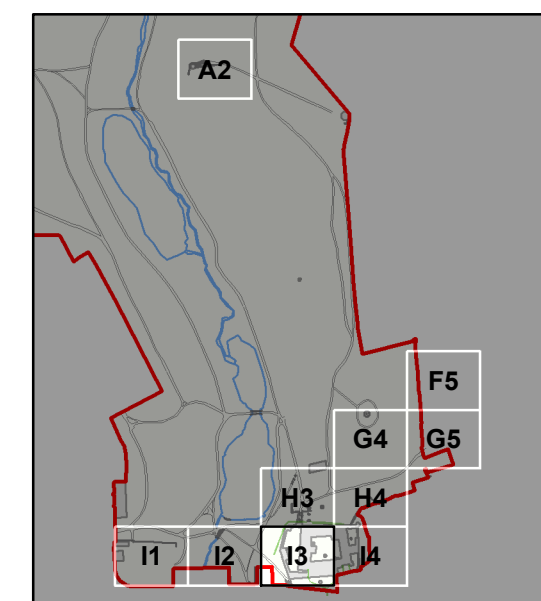

Polohopis a výškopis:

- zástavba
- komunikace, cesta; další polohopis
- vodstvo
- ostatní stavby
- ostatní plochy
- historický odvodňovací systém
- rozsah areálu NKP
- vrstevnice 1m

nemovité nálezy

Soupis všech nemovitých nálezů viz Příloha 2.

ARCHEOLOGICKÝ ATLAS HRADU A ZÁMKU HORŠOVSKÝ TÝN

Prostorová identifikace archeologických výzkumů v areálu NKP v letech 1984 – 2021

Příloha 1 – soupis zásahů

typ	číslo AKCE	číslo zásahu	Rok zahájení zásahu	Rok ukončení zásahu	část areálu	blíže lokalizace	nálezce/vedoucí výzkumu	instituce	zdroj lokalizace a digitalizace	zdrojový plán	staré označení	přesnost lokalizace	dokumentace
liniový výkop	I	1	1984	1984	hlavní nádvoří	JV roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	1-3	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	III	2	1984	1984	hlavní nádvoří	SV roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	4-7	nízká přesnost	poznámky z terénu
sonda	I	3	1984	1985	jižní křídlo	kaple, JV roh, přízemí	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha		přibližná poloha	poznámky z terénu
liniový výkop	II	4	1984	1984	hlavní nádvoří	JV roh - podél jižní nádvorní zdi	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	14	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	III	5	1985	1986	hlavní nádvoří	SZ roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	9-12,10A	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	III	6	1985	1985	hlavní nádvoří	SZ roh - pod arkádou	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	12	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	III	7	1985	1986	hlavní nádvoří	SZ roh - podél S nádvorní zdi	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	9B,C,13A	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	III	8	1985	1985	hlavní nádvoří	podél S nádvorní zdi	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	16nebo18	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	IV	9	1986	1986	západní nádvoří	Z hrana v S části	L. Krušinová	KSSPPOP	geodetické zameření	geo.cz 2008	15	geodetická přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	V	10	1992	1992	východní křídlo	SV roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha		významná přesnost	půdorysy, profily
liniový výkop	VI	11	1993	1993	východní křídlo	JV roh nádvoří a průjezd V křídla	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	17 a, b, c	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VI	12	1993	1993	hlavní nádvoří	JZ roh, podél jižní nádvorní zdi, průjezd Z křídla	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha		nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VI	13	1993	1993	hlavní nádvoří	od S k J před purkrabstvím	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	20a,b,21	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VII	14	1993	1993	hlavní nádvoří	JZ roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	16 nebo 18	nízká přesnost	poznámky z terénu
sonda	VI	15	1994	1994	hlavní nádvoří	podél J nádvorní zdi	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	u studny	nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VI	16	1994	1994	západní křídlo	Z průjezd a věž v JZ rohu	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha		významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VI	17	1994	1994	západní nádvoří	od průjezdu v Z křídle na S středem nádvoří	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	22?	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	VI	18	1994	1994	severní příkop	vně Z části brány	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	příkop	nízká přesnost	poznámky z terénu
liniový výkop	VI	19	1994	1994	západní nádvoří	vně S části purkrabství	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	16	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	VIII	20	1994	1994	hlavní nádvoří	SZ roh	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	I/94	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	IX	21	2001	2001	hlavní nádvoří	JZ roh pod arkádou	L. Krušinová	KSSPPOP	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Líbal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha	SPELEO	významná přesnost	půdorysy, profily, fota

typ	číslo AKCE	číslo zásahu	Rok zahájení zásahu	Rok ukončení zásahu	část areálu	blíže lokalizace	nálezce/vedoucí výzkumu	instituce	zdroj lokalizace a digitalizace	zdrojový plán	staré označení	přesnost lokalizace	dokumentace
odkryv	IX	22	2001	2002	západní nádvoří	podél jižní stěny operáku JZ věže s kaplí	L. Čiháková	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S1	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	IX	23	2001	2001	západní nádvoří	při Z stěně operáku JZ věže s kaplí	P.Sokol, T.Wizovský	NPÚ	georeferenc. plán	NZ: Foster L. 2007: Horšovský Týn – zámek. Západní nádvoří. Archeologické sondy 2001 – 2003.	S19	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	24	2001	2001	východní příkop	východní příkop a dvorečky JV pod zámekem	E. Kamenická	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	S21	významná přesnost	popis, foto
liniový výkop	X	25	2001	2001	severovýchodní parkán	dešťová kanalizace/cihl. dlažby	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Hauzvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100.	S5	významná přesnost	půdorys, foto
liniový výkop	X	26	2001	2001	jihovýchodní parkán	kanalizace v podélné ose parkánu/kostry	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Hauzvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100.	S4	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	X	27	2001	2001	jihovýchodní parkán	schodišťový přístavek u JV věže	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Hauzvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100.	S3	významná přesnost	fota
liniový výkop	X	28	2001	2001	severní příkop	výkop kanalizace v ose příkopu	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	S9	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
odkryv	X	29	2001	2001	jižní křídlo	konírna – podzemní štola-prevetová šachta	L. Čiháková	NPÚ	georeferenc. plán	Beránek J. Stavebně historický průzkum. Zaměření stávajícího stavu. 2. sklepy, výkres 1.1. 2000.	S20	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	XI	30	2001	2001	purkrabství	interiér, přízemí	E. Kamenická	NPÚ	georeferenc. plán	Heroutová, M. – Holanová, E. – Libal, D. 1967: Horšovský Týn. Zámek. Stavebně historický průzkum. Rkp. SÚRPMO. Praha		významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	XI	31	2001	2001	park	el. přípojka od purkrabství k zahradnictví	L. Čiháková	NPÚ	georeferenc. plán	Velich M.: Horšovský Týn zámek Nnk, SDK - projekt stavby. 2000.	S10,11	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	32	2002	2002	hlavní nádvoří	dešť.kanalizace, úsek S-J od šachty před průjezdem	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	S6	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	33	2002	2002	hlavní nádvoří	dešť. kanalizace, odbočka okapu v Z části nádvoří	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	S7	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	34	2002	2002	hlavní nádvoří	dešťová kanalizace podél J arkád	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	S8	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	35	2002	2002	západní nádvoří	dešť.kanal. od průjezdu k purkrabství	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S13	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	36	2002	2002	západní křídlo	dešť.kanal.průjezd na zadní nádvoří	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S12	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	X	37	2002	2002	západní nádvoří	vně SZ patky portálu průjezdu /bývalá jímká/	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S15	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	X	38	2002	2002	západní nádvoří	sonda IG při Z stěně gotického paláce	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S18/K1 IG	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	X	39	2002	2002	západní nádvoří	sonda IG mezi průjezdem a operákem JZ věže	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S17/K2 IG	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	X	40	2002	2002	západní nádvoří	podél Z stěny SZ věže	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S16/K3 IG	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	41	2002	2002	západní nádvoří	dešť.kanal. před nádvorní stěnou purkrabství	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S23	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	42	2002	2002	hlavní nádvoří	odbočka z S23 do přízemí purkrab.-přípojka vody?	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S24	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
liniový výkop	X	43	2002	2002	západní nádvoří	napříč nádvořím od vchodu do purkrab. k Z palác	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Jánský 1995: St. zámek Horšovský Týn - zaměření nádvoří 1:100. GEO Horšovský Týn s.r.o.	S22	významná přesnost	půdorysy, profily, foto
sonda	XII	44	2002	2002	severovýchodní parkán	zjišťovací sondy	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Hauzvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100.	IV	významná přesnost	půdorysy, profily, foto

typ	číslo AKCE	číslo zásahu	Rok zahájení zásahu	Rok ukončení zásahu	část areálu	blíže lokalizace	nálezce/vedoucí výzkumu	instituce	zdroj lokalizace a digitalizace	zdrojový plán	staré označení	přesnost lokalizace	dokumentace
sonda	XII	45	2002	2002	jihovýchodní parkán	při jižní zdi průjezdu	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Hauzvic 1958: St. Zámek Horšovský Týn - zaměření 1:100.	V	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIII	46	2004	2004	park	V ohradní zeď	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.		nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XIII	47	2004	2004	park	V ohradní zeď	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	sl	nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIII	48	2004	2004	park	psi hřbitov	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	psi	nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XIII	49	2004	2004	park	V ohradní zeď	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	sII	nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XIII	50	2004	2004	park	V ohradní zeď	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	sIV	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XIII	51	2004	2004	park	V část parku	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.	ryha	nízká přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIV	52	2007	2007	park	kanalizace od města k purkrabství	M. Lodrová	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.		významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIV	53	2007	2007	park	vdovský dům kanalizace	L. Foster, M. Lodrová	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.		významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIV	54	2007	2007	jihovýchodní parkán	jižní parkán	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	propojka	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIV	55	2007	2007	jižní křídlo	JZ kout arkád	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Řehák - SPELEO. Hrad a zámek Horšovský Týn. Historické podzemní systémy - kompilační výkres. 2020.	arkády-kanalizace	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XV	56	2008	2008	západní nádvoří	při Z hradbě mezi veřejnou a purkrabstvím	L. Foster	NPÚ	geodetické zameření	geo.cz 2008		geodetická přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XVI	57	2011	2011	jižní zahrada	J od zámku	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Kapoun J. 1976: Horšovský Týn zámek - areál - zaměření 1:500. Geoindustria Stříbro.		významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XVII	58	2013	2013	park	hláska-vstupní koridor, přízemí věže, terasa	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlášky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň.	C-20133985	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XVII	59	2013	2013	park	hláska-vstupní koridor, přízemí věže, terasa	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlášky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň.	C-20133985	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XVII	60	2013	2013	park	hláska-vstupní koridor, přízemí věže, terasa	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlášky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň.	C-20133985	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
sonda	XVII	61	2013	2013	park	hláska-vstupní koridor, přízemí věže, terasa	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlášky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň.	C-20133985	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XVII	62	2013	2013	park	hláska-vstupní koridor, přízemí věže, terasa	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Ždych J. 2013b: Statické zajištění objektu „Hlášky“ v parku NKP Horšovský Týn. Technická zpráva a plány stavby 1:50. Plzeň.	C-20133985	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XVIII	63	2014	2016	východní křídlo	průjezd V křídla	M. Waldmannová	NPÚ	geodetické zameření	ArcheoConsult s.r.o. 2016	C-20144812	geodetická přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XIX	64	2015	2015	zahradnictví	kanalizace	M. Waldmannová	NPÚ	zákres do KM	Masopust, V. 2014. Revitalizace areálu zahradnictví – I. etapa.	C-201558780	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
liniový výkop	XX	65	2018	2018	severní příkop	přípojka k WC do SV parkánu	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Karez, R.2017: PD Hor.Týn, nám. 1. Stavební úpravy WC pro veřejnost	WC	významná přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XVII	66	2020	2020	park	hláska - rampa	L. Foster	NPÚ	geodetické zameření	Jánský J. Geodézie JZ s.r.o. 2020	C-20200945	geodetická přesnost	půdorysy, profily, fota
odkryv	XXI	67	2020	2020	hlavní nádvoří	SZ kout u schodiště do sklepů	L. Foster	NPÚ	georeferenc. plán	Beránek J. Stavebně historický průzkum. Zaměření stávajícího stavu. 2. sklepy , výkres 1.1. 2000.		významná přesnost	náčrty, fota
odkryv	XXII	68	2020	2021	zahradnictví	rampa v oranžerii	L. Foster	NPÚ	geodetické zameření	G4D s.r.o. Praha 2020	garáž pro traktor	geodetická přesnost	půdorysy, profily, fota

Příloha 2 – soupis nemovitých nálezů

typ	číslo zásahu	číslo AKCE	druh nálezu
nemovitý nález	1	I	zdivo
nemovitý nález	1	I	zahl.obj,kůl.j.
nemovitý nález	1	X	hrob+2kůl.jámy
nemovitý nález	3	I	zdivo
nemovitý nález	5	III	zdivo
nemovitý nález	5	III	zdivo
nemovitý nález	7	III	zdivo
nemovitý nález	9	IV	žlab
nemovitý nález	9	IV	kůl.jamky
nemovitý nález	11	VI	zdivo?
nemovitý nález	11	VI	zahl. objekty
nemovitý nález	12	VI	hrob
nemovitý nález	12	VI	zahloub.objekty
nemovitý nález	12	VI	zdivo
nemovitý nález	12	VI	zahloub.objekty
nemovitý nález	16	VI	kůl. jáma
nemovitý nález	21	IX	kůlové jámy
nemovitý nález	22	IX	profil
nemovitý nález	22	IX	kůl. jáma
nemovitý nález	22	IX	kůl. jáma
nemovitý nález	22	IX	žlábek
nemovitý nález	22	IX	kůl. jáma
nemovitý nález	23	IX	kůl. jáma
nemovitý nález	23	IX	kůl. jáma
nemovitý nález	25	X	kanál
nemovitý nález	26	X	štola
nemovitý nález	26	X	kostra
nemovitý nález	27	X	zdivo
nemovitý nález	27	X	zdivo
nemovitý nález	27	X	zdivo
nemovitý nález	28	X	barokní kanál
nemovitý nález	28	X	barokní kanál
nemovitý nález	30	XI	zdivo
nemovitý nález	34	X	zdivo
nemovitý nález	34	X	zdivo
nemovitý nález	34	X	4 kůl. jámy
nemovitý nález	34	X	spáleniště,jáma
nemovitý nález	34	X	val+2kůl.jámy
nemovitý nález	34	X	hrob+2kůl.jámy
nemovitý nález	35	X	zděná stoka, zahl. obj.
nemovitý nález	36	X	zděná stoka, zahl. obj.
nemovitý nález	38	X	jáma, příkop?
nemovitý nález	39	X	kůl. jáma
nemovitý nález	41	X	kůl. jáma
nemovitý nález	42	X	4 kůlové jámy
nemovitý nález	43	X	zahloubené obj.
nemovitý nález	44	XII	kanál
nemovitý nález	45	XII	kanál, zdivo

typ	číslo zásahu	číslo AKCE	druh nálezu
nemovitý nález	46	XIII	zdivo
nemovitý nález	46	XIII	zdivo
nemovitý nález	48	XIII	psí hroby
nemovitý nález	51	XIII	zdivo
nemovitý nález	52	XIV	barokní kanál
nemovitý nález	53	XIV	potrubí litina
nemovitý nález	53	XIV	zeď
nemovitý nález	53	XIV	kanálek
nemovitý nález	53	XIV	zeď
nemovitý nález	53	XIV	štolka
nemovitý nález	53	XIV	štolka
nemovitý nález	54	XIV	stoka
nemovitý nález	54	XIV	stoka
nemovitý nález	56	XV	zdivo
nemovitý nález	56	XV	zdivo
nemovitý nález	56	XV	žlab
nemovitý nález	56	XV	žlab
nemovitý nález	56	XV	kůl.jamky
nemovitý nález	63	XVIII	zdivo
nemovitý nález	63	XVIII	hradba
nemovitý nález	63	XVIII	kůlové jamky
nemovitý nález	63	XVIII	kůlové jamky
nemovitý nález	68	XXII	zdivo
nemovitý nález	68	XXII	topný kanál
nemovitý nález	68	XXII	topný kanál